

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. spalio 19 d.*

Byloje T-318/00

Freistaat Thüringen (Vokietija), atstovaujama advokato M. Schütte, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

palaikoma

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos W.-D. Plessing ir T. Jürgensen, padedamų advokato R. Bierwagen,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama K.-D. Borchardt ir V. Kreuzschitz, padedamų C. Koenig, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovė,

* Proceso kalba: vokiečių.

palaikomą

ODS Optical Disc Service GmbH, įsteigtos Hamburge (Vokietija), atstovaujamos advokatų I. Brinker ir U. Soltész, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

dėl prašymo panaikinti 2000 m. birželio 21 d. Komisijos sprendimą 2000/796/EB dėl Vokietijos bendrovės *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tiuringija) naudai suteiktos valstybės pagalbos (OL L 318, p. 62),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Jaeger ir F. Dehousse,
posėdžio sekretorė D. Christensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. gegužės 5 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 EB 87 straipsnis nustato:

„1. Išskyrus tuos atvejus, kai ši Sutartis nustato kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo konkurenciją arba gali ją iškraipyti, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai ji daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai <...>“

2 EB 88 straipsnis numato:

„1. Komisija kartu su valstybėmis narėmis nuolat kontroliuoja visas tose valstybėse esamas pagalbos sistemas. Valstybėms narėms ji siūlo atitinkamas priemones, reikalingas bendrajai rinkai laipsniškai plėtoti arba jai veikti.

2. Jei paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas Komisija nustato, jog tam tikra valstybės ar iš jos išteklių teikiama pagalba yra pagal 87 straipsnį

nesuderinama su bendrąja rinka arba kad tokia pagalba netinkamai naudojama, ji priima sprendimą, reikalaujantį, jog atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokią pagalbą panaikintų ar pakeistų <...>“

- 3 Remiantis 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), 5 straipsniu:

„1. Jeigu Komisija mano, kad suinteresuotųjų valstybių narių pateikta informacija <...> nėra išsami, ji prašo pateikti visą reikiamą papildomą informaciją. Jeigu valstybė narė į tokį prašymą atsako, Komisija ją informuoja apie minėto atsakymo gavimą.

2. Jeigu suinteresuotoji valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia reikalaujamos informacijos arba ją pateikia nepilną, Komisija išsiunčia pakartotinį pranešimą, nustatydamą papildomą laikotarpį informacijai pateikti.

<...>“

- 4 Be to, Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnis numato:

„1. Sprendime pradėti formalus tyrimo procesą apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikties

bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.

<...>“

5 Remiantis Nr. 659/1999 10 straipsniu:

„1. Jeigu Komisija turi iš bet kurio šaltinio gautą informaciją apie įtariamą neteisėtą pagalbą, ji iš karto šią patikrina.

2. Prireikus Komisija prašo suinteresuotosios valstybės narės pateikti informaciją. Šio reglamento <...> 5 straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos su atitinkamais pakeitimais.

3. Jeigu, nepaisant 5 straipsnio 2 dalyje minimo pakartotinio pranešimo suinteresuotoji valstybė narė per Komisijos nustatytą laikotarpį nepateikia būtinos informacijos arba ją pateikia ne visą, Komisija priima sprendimą, įpareigojantį pateikti tokią informaciją (toliau – įsakymas pateikti informaciją). Sprendime nurodoma, kokią informaciją reikia pateikti, ir nustatomas atitinkamas laikotarpis, per kurį ji turi būti pateikta.“

6 Reglamento Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalis numato:

„Galimos neteisėtos pagalbos patikrinimas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 4 straipsnio 2, 3 arba 4 dalis. Jeigu priimami sprendimai pradėti formalaus tyrimo procesą, bylos svarstymas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 7 straipsnį. Jeigu valstybė narė nevykdo įsakymo pateikti informaciją, minėtasis sprendimas priimamas remiantis turima informacija.“

7 To paties reglamento 14 straipsnis nustato:

„1. Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota iš gavėjo (toliau – sprendimas išieškoti pagalbą). Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui.

2. Pagalbą, kurią reikia išieškoti pagal sprendimą išieškoti pagalbą, sudaro palūkanos, atitinkančios tam tikrą Komisijos nustatytą normą. Palūkanos mokamos nuo neteisėtos pagalbos išmokėjimo gavėjui dienos iki jos išieškojimo dienos.

3. Nepažeidžiant nė vienos Europos Bendrijų Teisingumo Teismo nurodymo pagal Sutarties 185 straipsnį, pagalba išieškoma nedelsiant ir pagal atitinkamos valstybės narės nacionalinę teisę nustatytas procedūras, jeigu jos leidžia nedelsiant ir veiksmingai įvykdyti Komisijos sprendimą. Šiuo tikslu, kai bylą svarsto nacionaliniai

teismai, suinteresuotosios valstybės narės, nepažeisdamos Bendrijos teisės, imasi visų priemonių, kurios numatytos jų atitinkamuose teisiniuose aktuose, įskaitant laikinąsias priemones.“

- 8 Be to, Reglamento Nr. 659/1999 16 straipsnis „Netinkamas pagalbos taikymas“ nustato:

„Nepažeisdama 23 straipsnio, netinkamai taikant pagalbą Komisija gali pradėti 4 straipsnio 4 dalyje nustatytą formalaus tyrimo procesą. Šio reglamento 6, 7, 9 ir 10 straipsniai, 11 straipsnio 1 dalis, 12, 13, 14 ir 15 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.“

- 9 Galiausiai 1994 m. Komisija priėmė valstybės pagalbos gaires su sunkumais susidūrusiems įmonėms gelbėti ir restruktūrizuoti (OL C 368, p. 12), pakeistas 1997 m. (OL C 283, p. 2) (toliau – gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairės).

Faktinės aplinkybės

- 10 2000 m. birželio 21 d. Sprendimu 2000/796/EB dėl Vokietijos bendrovės *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tiuringija) naudai suteiktos valstybės pagalbos (OL L 318, p. 62) (toliau – ginčijamas sprendimas) Komisija išreiškė savo nuomonę dėl finansinės pagalbos, kurią įvairūs viešieji subjektai 1991–1995 m. suteikė kompaktinių plokštelių ir jų priedų gamyklai Albrechts mieste, Tiuringijos federalinėje žemėje (toliau – kompaktinių plokštelių gamykla Albrechts), teisėtumo.

A — Bendras kontekstas

- 11 Ginčijamame sprendime Komisija išskyrė tris stadijas: įmonės steigimo fazę, įmonės restruktūrizavimo fazę ir bendrovės *MediaTec Datenträger GmbH* (toliau – MTDA) tam tikrų įmonės turto galių įsigijimą.

1. Įmonės steigimo stadija (1990–1992 m.)

- 12 Iš ginčijamo sprendimo išplaukia, kad kompaktinių plokštelių gamykla Albrechts buvo įkurta remiantis 1990 m. vasario 20 d. bendrosios įmonės steigimo sutartimi tarp (valstybinio) kombinato *Robotron*, įsteigto Drezdene, Saksonijos federalinėje žemėje (toliau – *Robotron*), ir *R. E. Pilz GmbH & Co. Beteiligungs KG* (toliau – PBK), Kranzberg, Bavarijos federalinėje žemėje įsteigtai įmonių grupei *Pilz* priklausančios bendrovės. *Robotron* valdė 2/3, o PBK – 1/3 bendrosios įmonės, tuo metu vadinamos „*Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG*“ (toliau – bendroji įmonė), kapitalo. Bendroji įmonė turėjo gaminti kompaktines plokšteles, jų dėtuves ir priedus. Reiner Pilz, *Pilz* grupės bendrovių direktorius, vadovavo taip pat ir bendrajai įmonei (ginčijamo sprendimo 11 konstatuojamoji dalis).
- 13 Vykdydama savo steigimo sutartyje numatytą tikslą, bendroji įmonė 1990 m. rugpjūčio 29 d. sudarė generalinės rangos sutartį su *Pilz* grupės bendrove *Pilz GmbH & Co. Construction KG* (toliau – *Pilz Construction*) dėl kompaktinių plokštelių gamyklos visiško pastatymo už bendrą 235 525 000 Vokietijos markių (DM) kainą. Prie šios sumos turėjo būti pridėtos 7,5 milijono DM sklypo paruošimo išlaidų (ginčijamo sprendimo 12 ir 20 konstatuojamosios dalys).

- 14 Be to, bendrosios įmonės įkūrimo partneriai 1992 m. gegužės 26 d. papildoma sutartimi susitarė padidinti kompaktinių plokštelių ir jų dėtuvių gamybos pajėgumus. Tam reikalingiems tiekimams bei paslaugoms susitarta skirti 39 milijonus DM (ginčijamo sprendimo 22 konstatuojamoji dalis).
- 15 Šioms investicijoms finansuoti reikalingas sumas bendroji įmonė, *Robotron* ir PBK paėmė iš bankų konsorciumo. Šiems kreditams buvo suteiktos dalinės arba visiškos *Treuhandanstalt*, viešosios už įmonių privatizavimą buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje atsakingos įstaigos (toliau – THA), ir Bavarijos federalinės žemės garantijos. Tiuringijos ir Bavarijos federalinės žemės – pastaroji per *Bayerische Landesanstalt für Aufbaufinanzierung*, Bavarijos federalinės žemės infrastruktūros finansavimo agentūrą (toliau – BLA), – taip pat skyrė bendrajai įmonei investicijų subsidijas ir paramą.
- 16 Be to, kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts įkūrimo stadijoje bendrosios įmonės akcijos buvo kelis kartus perleistos. Pirmiausia, THA likvidavus *Robotron* 1992 m., šios bendrovės turėtos bendrosios įmonės akcijos buvo parduotos PBK. Vėliau PBK savo ruožtu beveik visas turėtas bendrosios įmonės akcijas perleido bendrovei *Pilz GmbH & Co. Compact Disc KG*, kitai *Pilz* grupei priklausančiai įmonei (toliau – *Pilz Compact Disc*), ir taip bendroji įmonė tapo šios bendrovės filialu. Galiausiai 1992 m. lapkričio 24 d. bendroji įmonė, atlikus aprašytus sandorius ir perkėlus jos būstinę į Albrechts, pakeitė pavadinimą į *Pilz Albrechts GmbH* (toliau – PA). Iš karto po perleidimo sandorių PA buvo visiškai integruota į centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą (ginčijamo sprendimo 13 ir 14 konstatuojamosios dalys).

2. Restruktūrizavimo stadija (1993–1998 m.)

- 17 Kompaktinių plokštelių gamykla pradėjo veikti 1993 metais. Vos pradėjusi veiklą, ji susidūrė su dideliais sunkumais ir labai įsiskolino (ginčijamo sprendimo 15 konstatuojamoji dalis).
- 18 Siekiant pagerinti situaciją, 1994 m. kovo 7 d. buvo sudarytas sanavimo susitarimas tarp *Pilz* grupės (įskaitant PA), bankų ir viešųjų subjektų (THA, BLA, *Thüringer Industriebeteiligungsgesellschaft* (toliau – TIB) ir *Thüringer Aufbaubank* (toliau – TAB), kurie dalyvavo finansuojant kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statybas. Pagal šį susitarimą iš dalies ar visiškai gražinti bankų kreditai, suteikti kompaktinių plokštelių gamyklos statyboms. Be to, remiantis sanavimo susitarimu, TIB atgaline data 1994 m. sausio 1 dieną įsigijo 98 %, o TAB – 2 % PA kapitalo, todėl PA nebeįėjo į *Pilz* grupę. Nuo 1994 m. spalio mėnesio ši bendrovė taip pat pakeitė pavadinimą į *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (toliau – *CD Albrechts*) (ginčijamo sprendimo 15 ir 17 konstatuojamosios dalys). Be to, 1994 m. ir 1995 m. TAB ir BLA suteikė *CD Albrechts* kelis kreditus.
- 19 Tais pačiais 1994 m. Vokietijos valdžios institucijos nustatė, kad didelė dalis kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms finansuoti skirtos finansavimo paramos pirmiausia per centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą buvo netinkamai panaudota kitų šios grupės bendrovių naudai. Be to, 1995 m. liepos 25 d. buvo pradėta bankroto procedūra dėl visų *Pilz* grupės bendrovių turto. Galiausiai Reiner Pilz už nusikalstamą bankrotą ir kitus nusikaltimus buvo nubaustas laisvės atėmimo bausme (ginčijamo sprendimo 16 konstatuojamoji dalis).

3. Tam tikrų aktyvų perėjimas MTDA nuosavybėn

- 20 Nuo 1998 m. liepos 1 d. MTDA, 100 % TIB filialas, daugiausiai veikiantis pajėgių duomenų laikmenų – pirmiausia perrašomų kompaktinių plokštelių (CD-R) ir DVD diskų – gamybos srityje, įsigijo dalį *CD Albrechts* aktyvų, t. y. ilgalaikį ir trumpalaikį turtą, technines žinias ir rinkodaros struktūrą (ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamoji dalis).
- 21 Tuo pačiu metu *CD Albrechts* buvo pervadinta į *LCA Logistik Center Albrechts GmbH* (toliau – LCA), o MTDA – į *CDA Datenträger Albrechts GmbH* (toliau – CDA). Tačiau LCA liko verslui reikalingo sklypo, jame esančių pastatų, techninės infrastruktūros ir logistikos įrenginių savininkė. Be to, LCA ir CDA sudarė paslaugų apsikeitimo sutartį, kuri numatė nuomos sutartį, nustatant 800 000 DM metinę nuomos kainą, ir paslaugų teikimo sutartį už maždaug 3 milijonų DM per metus, priklausančių nuo apyvartos dydžio (ginčijamo sprendimo 19 konstatuojamoji dalis).
- 22 Galiausiai 2000 m. rugsėjo 22 d. LCA pateikė prašymą dėl jos likvidavimo pagal bankroto procedūrą.

B — Administracinė procedūra

- 23 Iš spaudos pranešimų sužinojusi, kad Vokietijos valdžios institucijos suteikė pagalbą kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms, Komisija 1994 m. spalio

mėnesio laišku paprašė Vokietijos Federacinės Respublikos suteikti apie tai informacijos. Dėl šio prašymo vyko aktyvus susirašinėjimas ir buvo surengti daugelis Vokietijos valdžios institucijų bei Komisijos susitikimų (ginčijamo sprendimo 1–3 konstatuojamosios dalys).

24 1998 m. liepos 17 d. laišku (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) Komisija informavo Vokietijos Federacinę Respubliką apie savo sprendimą pradėti dėl šios pagalbos formalaus tyrimo procesą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį. Prie šio laiško pridėtas Vokietijos institucijoms skirtas klausimynas. Sprendimas pradėti procedūrą 1998 m. gruodžio 15 d. buvo paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (Komisijos pranešimas pagal EB (88 straipsnio 2 dalį), skirtas kitoms valstybėms narėms ir kitiems suinteresuotiesiems asmenims dėl Vokietijos vyriausybės pagalbos Tiuringijoje steigiant *CD Albrechts GmbH* (anksčiau *Pilz* grupė, Bavarija), OL C 390, p. 7).

25 Vokietijos institucijos reagavo į sprendimą pradėti procedūrą, išsiųsdamos kelis laiškus, kuriuose pateikė papildomą informaciją. Taip pat įvyko nauji Vokietijos institucijų ir Komisijos susitikimai.

26 Vis dėlto manydama, kad Vokietijos institucijos pateikta informacija nepakankamai atsako į jos klausimus, Komisija 1999 m. liepos 22 d. laišku pareikalavo, kad į juos būtų atsakyta ne vėliau kaip iki 1999 m. rugpjūčio 31 dienos. 1999 m. liepos 28 laišku paprašiusios pratęsti šį terminą ir po pakartotinio pokalbio su Komisijos atstovais 1999 m. rugsėjo 23 d., Vokietijos institucijos pateikė papildomos informacijos.

- 27 Be to, pasibaigus sprendime pradėti procedūrą nustatytam terminui, bendrovė CDA bei jos konkurentė – bendrovė *Point Group Ltd* pareiškė apie savo suinteresuotumą ir pateikė Komisijai paaiškinimus.
- 28 Galiausiai 2000 m. birželio 21 d. Komisija užbaigė procedūrą, priimdama ginčijamą sprendimą.

C — Faktinių aplinkybių konstatavimas ir teisinis vertinimas

- 29 Komisija atskirai nagrinėjo finansinę pagalbą, kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė steigimo, restruktūrizavimo ir tam tikrą *CD Albrechts* aktyvų perleidimo MTDA stadijomis.

1. Finansinė pagalba, kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė steigimo stadijoje

- 30 Ginčijamame sprendime Komisija išskyrė penkis finansinės pagalbos steigimo stadijoje atvejus. Ginčijamo sprendimo 32 konstatuojamoje dalyje esančioje lentelėje ši finansinė pagalba aprašyta taip:

	Priemonė	Suma (milijonais DM)	Gavėjas	Teikėjas	Data	Teisinis pagrindas
1	100 % (iš pradžių – 80 %) garantija ne-gražinimo atveju dėl 52,7 milijono DM	54,7	PBK	BLA	1991 m.	Įstatymas dėl Bavarijos federalinės žemės valstybinių garantijų ir laidavimo
2	Investicijų subsidijos ir parama	19,42	Bendroji įmonė	BLA	1991–1992 m.	Viešojo intereso užduotis „Regioninės ūkio struktūros pagerinimas“, Investicijų rėmimo įstatymas
3	Reikalavimo atsiskyrimas	3,0	PBK	BLA	1994 m.	Nėra
4	100 % garantija	190,0	Bendroji įmonė <i>Robotron</i>	THA	199(2) m.	THA schema
5	Investicijų subsidijos ir parama	63,45	Bendroji įmonė; nuo 1992 11 24–PA	Tiuringija	1991–1993 m.	Viešojo intereso užduotis „Regioninės ūkio struktūros pagerinimas“, Investicijų rėmimo įstatymas
Iš viso		330,57				

- 31 Iš šios lentelės visų pirma matyti, kad 1992 m. THA suteikė 100% garantiją 190 milijonų DM sumai, kuri padengė didelę dalį *Robotron* ir bendrajai įmonei suteiktų kreditų. Komisijos nuomone, ši pagalba laikytina su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba, nes ji buvo suteikta nesilaikant pagalbos schemų, kurioms Komisija buvo pritarusi 1991 m. rugsėjo 26 d. laišku SG(91) D/17825 (toliau – pirmoji THA schema) ir 1992 m. gruodžio 8 d. laišku SG(92) D/17613 (toliau – antroji THA schema). Vis dėlto ji mano, kad atsižvelgiant į tai, jog iš 190 milijonų DM, kuriems buvo suteikta pradinė garantija, susigrąžinti reikia tik faktiškai THA sumokėtus 120 milijonų DM.
- 32 Antra, Komisija konstatavo, kad iki 1993 m. gruodžio 31 d. Tiuringijos federalinė žemė, remiantis Investicijų rėmimo įstatymu (*Investitionszulagengesetz*) bei dvidešimta ir dvidešimt pirma *Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der regionalen Wirtschaftsstruktur“* (Pamatinė programa 1992 m. ir 1993 m., priimta pagal 1969 m. spalio 6 d. įstatymą dėl viešojo intereso užduoties „Regioninės ūkio struktūros pagerinimas“, toliau – viešojo intereso užduoties schema), suteikė bendrajai įmonei, vėliau – PA, iš viso 63,45 milijono DM investicijų subsidijų ir paramos. Tačiau, Komisijos manymu, ši regioninė pagalba buvo neteisėtai suteikta remiantis viešojo intereso užduotimi ir Investicijų rėmimo įstatymu, todėl turi būti susigrąžinta kaip nesuderinama su bendrąja rinka. Atsižvelgdama į Tiuringijos federalinės žemės sprendimą, kuriuo pareikalauta grąžinti 32,5 milijono DM sumą, Komisija mano, kad dar reikia susigrąžinti 30,95 milijono DM.
- 33 Trečia, Komisija konstatavo, kad 1991 m. ir 1992 m. Bavarijos federalinė žemė per BLA suteikė bendrajai įmonei iš viso 19,42 milijono DM investicijų subsidijų ir paramos. Tačiau kadangi šios subsidijos ir parama buvo neteisėtai panaudotos *Pilz* grupės bendrovių naudai, Komisija nusprendė, kad jos buvo neteisėtai suteiktos remiantis viešojo intereso užduoties schema ir Investicijų rėmimo įstatymu. Komisijos nuomone, todėl tai yra su EB sutartimi nesuderinama pagalba.

- 34 Ketvirta, Komisija nustatė, kad Bavarijos federalinė žemė, remdamasi federalinės garantijų suteikimo pramonės sektoriuje taisyklėmis (*Richtlinien für die Übernahme von Staatsbürgschaften im Bereich der gewerblichen Wirtschaft*, Bavarijos finansų ministerijos paskelbtos 1973 m. rugpjūčio 7 d. pranešimu L 6811-1/7 – 43358, toliau – Bavarijos federalinės žemės garantijų suteikimo nuostatos), suteikė 80–100 % garantiją banko kreditams bendrai 54,7 milijono DM sumai, kuriuos galiausiai gavo PBK. Komisijos manymu, Vokietijos institucijos, nepaisydamos sprendime pradėti procedūrą esančio reikalavimo pateikti informaciją, nepateikė pakankamai detalių duomenų, leidžiančių pašalinti jos abejones dėl sandorių, susijusių su Bavarijos federalinės žemės (BLA) suteikta garantija, teisėtumo. Be to, atsižvelgiant į tai, kad nagrinėjama pagalba nebuvo panaudota investicijoms finansuoti, o buvo netinkamai panaudota kitiems tikslams, Komisija mano, kad ši garantija laikytina su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba.
- 35 Penkta, Komisija teigia, kad BLA atsisakius 3 milijonų DM reikalavimo PBK atžvilgiu, kuris atsirado sumokėjus šią sumą bankams, remiantis šio sprendimo 34 punkte nurodyta garantija, buvo suteikta valstybės pagalba. Komisijos nuomone, ši pagalba nesuderinama su bendrąja rinka, nes ji suteikta nesant teisinio pagrindo.
- 36 Remdamasi šiais konstatavimais, Komisija nusprendė, kad kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts steigimo stadijoje Vokietijos Federacinė Respublika, pažeisdama EB 88 straipsnio 3 dalį, suteikė iš viso 260,57 milijono DM valstybės pagalbą. Šią pagalbą sudarė Tiuringijos federalinės žemės priemonės už 63,45 milijono DM, BLA priemonės už 77,12 milijono DM (54,7 milijono DM garantijos forma, 19,42 milijono DM investicijų paramos forma ir 3 milijonai DM reikalavimo atsisakymo forma) ir THA priemonės už 120 milijonų DM.
- 37 Komisijos teigimu, ši pagalba nesuderinama su bendrąja rinka visų pirma todėl, kad suteikė finansinės naudos *Pilz* grupei priklausančioms bendrovėms, todėl buvo naudojama netinkamai EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.

2. *Finansinė parama restruktūrizavimo stadijoje*

38

Ginčijamame sprendime Komisija išskyrė ir kvalifikavo kaip valstybės pagalbą dvylika finansinės pagalbos restruktūrizavimo stadijoje atvejų. Ginčijamo sprendimo 39 konstatuojamoje dalyje esančioje lentelėje ši finansinė pagalba aprašyta taip:

	Priemonė	Suma (milijonais DM)	Gavėjas	Teikėjas	Data	Teisinis pagrindas
1	Kreditas	25,0	PA	TAB	1993 m. spalį	Nėra
2	Kreditas	20,0	PA	TAB	1994 m. kovas	Nėra
3	Pirkimo kaina	3,0	PBK	TIB	1994 m. kovas	Nėra
4	Subsidija	12,0	PA	TIB	1994 m. kovas	Nėra
5	Bendrovės kapitalo įsigijimas	33,0	PA	TIB (98 %) TAB (2 %)	1994 m. kovas	Nėra
6	Kreditas	2,0	PA	LfA	1994 m. kovas	Nėra
7	Akcininkų paskola	3,5	PA	TIB	1994 m. balandis	Nėra
8	Kreditas	15,0	Pilz grupė	BLA	1994 m. birželis	Nėra
9	Kreditas	15,0	CD Albrechts	TAB	1994 m. spalį	Nėra
10	Kreditas	7,0	CD Albrechts	BLA	1994 m. gruodis	Nėra
11	Kreditas	9,5	CD Albrechts	TAB	1995 m. sausis	Nėra
12	Palūkanos	21,3			Nuo 1993 m. pabaigos	
	Iš viso	166,3				

- 39 Pirmiausia, Komisija konstatavo, kad 1993 m. spalio mėnesį TAB suteikė PA 25 milijonų DM kreditą šios bendrovės likvidumo problemoms spręsti, tačiau per centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą šias lėšas tiesiogiai gavo kitos šios grupės bendrovės.
- 40 Antra, Komisija nustatė, kad 1994 m. kovo mėnesį TAB suteikė PA 20 milijonų DM kreditą banko kreditams su THA garantija grąžinti, tačiau ir šias lėšas per centralizuotą lėšų valdymo sistemą tiesiogiai gavo kitos šios grupės įmonės.
- 41 Trečia, Komisija konstatavo, kad 1994 m. kovo mėnesį TIB sumokėjo PBK 3 milijonus DM už šios bendrovės turėtas PA akcijas.
- 42 Ketvirta, Komisija nustatė, kad 1994 m. kovo mėnesį TIB suteikė PA 12 milijonų DM subsidiją kapitalui suformuoti.
- 43 Penkta, Komisija nustatė, kad 1994 m. kovo mėnesį TIB ir TAB atitinkamai įsigijo 98 % ir 2 % PA kapitalo už 33 milijonus DM.
- 44 Šešta, Komisija konstatavo, kad 1994 m. kovo mėnesį Bavarijos federalinė žemė per BLA suteikė PA 2 milijonų DM kreditą.

- 45 Septinta, Komisija nustatė, kad 1994 m. balandžio mėnesį TIB suteikė PA 3,5 milijono DM akcininkų paskolą.
- 46 Aštunta, Komisija nustatė, kad 1994 m. birželio mėnesį BLA suteikė *Pilz* grupei 15 milijonų DM apyvartinį kreditą, kuris buvo skirtas pereinamajam laikotarpiui, kol bus surastas kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts pirkėjas.
- 47 Devinta, Komisija konstatavo, kad 1994 m. spalio mėnesį TAB suteikė *CD Albrechts* 15 milijonų DM kreditą. Ji nustatė, kad nors šis kreditas buvo išmokėtas *CD Albrechts*, lėšos buvo skirtos paslaugoms *Pilz* grupės įmonėms suteikti, už kurias jos nesumokėjo, todėl naudos gavo tik šios įmonės.
- 48 Dešimta, Komisija konstatavo, kad 1994 m. gruodžio mėnesį Bavarijos federalinė žemė per BLA suteikė *CD Albrechts* dar vieną 7 milijonų DM kreditą.
- 49 Vienuolikta, Komisija nustatė, kad 1995 m. sausį TAB suteikė *CD Albrechts* 9,5 milijono DM kreditą.
- 50 Dvylikta, Komisija konstatavo, kad, remiantis Vokietijos institucijų duomenimis, nuo 1993 m. pabaigos iki 1998 m. PA ir *CD Albrechts* pasinaudojo palūkanų lengvatomis už bendrą 21,3 milijono DM sumą.

- 51 Komisijos nuomone, šie dvylika finansinės pagalbos už bendrą 166,3 milijono DM sumą atvejų laikytini neteisėta ir su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba. Ta dalimi, kuria ši parama turėjo padėti TIB ir TAB vėliau, kai jos prisiėmė ekonominę atsakomybę už kompaktinių plokštelių gamyklą Albrechts, jai Komisija galėjo pritarti tik remdamasi EB 87 straipsnio 3 dalies c punktu bei pagal gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gaires. Tačiau, Komisijos teigimu, akivaizdu, kad ši parama neatitinka minėtų gairių reikalavimų, nes jos disponuojami duomenys neleidžia daryti išvados, kad ši parama buvo suteikta vykdant veiksmingą ir konkrečias ekonomines priemones apimančią restruktūrizavimo planą, leidžiantį Komisijai konstatuoti, kad per protingą laikotarpį bus užtikrintas ilgalaikis įmonės rentabilumas ir gyvavimas. Be to, nebuvo nė vieno privataus investuotojo, pasiryžusio įsigyti dabartines bendroves LCA ir CDA, ir todėl, nesant privačių investicijų, neįmanoma nustatyti, ar pagalba yra proporcinga restruktūrizavimo sąnaudoms.

3. *Dėl pagalbos susigrąžinimo*

- 52 Remdamasi Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalimi, Komisija nusprendė, kad Vokietijos Federacinė Respublika turi pareikalauti sugrąžinti neteisėtą ir su bendrąja rinka nesuderinamą pagalbą, kuri buvo suteikta kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts steigimo ir restruktūrizavimo stadijose.
- 53 Be to, Komisija pabrėžė, kad siekiant užtikrinti sprendimo laikymąsi bei pašalinti visus konkurencijos iškraipymus ji prirėikus privalo reikalauti, jog pagalbos susigrąžinimo procedūra neapsiribotų pirminiu pagalbos gavėju ir į ją būtų įtraukta įmonė, kuri, perleidus gamybos priemones, tęsia šios įmonės veiklą. Ji pažymėjo, kad vertindama, ar įmonė faktiškai tęsia pradinio pagalbos gavėjo veiklą, atsižvelgė į tam tikrus veiksnius, tarp jų – į perleidimo objektą, pirkimo kainą, pradinės įmonės ir pirkėjo dalininkų bei savininkų tapatybę, perleidimo momentą bei perleidimo ūkinį

pobūdį. Ji teigė, kad nagrinėjamu atveju LCA ir CDA neabejotinai gauna naudos iš pagalbos, kuri iš pradžių buvo suteikta PBK, bendrajai įmonei ir PA, nes jos, tęsdamos šių įmonių veiklą, naudojasi jų aktyvais bei infrastruktūra. Todėl Komisija nusprendė, kad šią pagalbą turi grąžinti LCA, CDA ir visos kitos įmonės, kurioms buvo ar bus perleisti bendrosios įmonės, PA ar PBK aktyvai, nes jos laikytinos šios pagalbos „naudos gavėjomis“.

4. *Ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis*

54 Atsižvelgdama į šį vertinimą, rezoliucinėje dalyje Komisija nusprendė:

„1 straipsnis

1. 260,57 milijono DM Vokietijos (Federacinės Respublikos) (PBK, bendrajai įmonei ir PA) suteiktos pagalbos kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts (Tiuringija) statybai, eksploatavimui ir konsolidavimui buvo panaudoti kituose *Pilz* grupės sektoriuose.

Šią pagalbą sudaro Tiuringijos (federalinės žemės) 63,45 milijono DM parama, (BLA) 77,12 milijono DM parama ir 120 milijonų DM (THA) parama.

Netinkamą panaudojimą sudaro netinkamas pagalbos taikymas EB <...> 88 straipsnio 2 dalies prasme. Todėl pagalba yra nesuderinama su EB sutartimi.

2. Remiantis EB <...> 87 straipsnio 1 dalimi bendra 166,3 milijono DM dydžio pagalba (*CD Albrechts*) restruktūrizavimui yra nesuderinama su EB sutarties nuostatomis.

2 straipsnis

1. Vokietijos (Federacinė Respublika) imasi visų reikalingų priemonių, kad susigrąžintų iš atitinkamų gavėjų 1 straipsnyje nurodytą neteisėtai suteiktą pagalbą.

2. Susigrąžinimo procedūra vykdoma pagal nacionalinės teisės normas. Prie grąžintinų sumų priskaičiuojamos palūkanos, skaičiuojant nuo pagalbos išmokėjimo gavėjams iki jos faktinio grąžinimo. Palūkanos apskaičiuojamos remiantis referenciniu tarifu, taikomu apskaičiuojant regioninės pagalbos subsidijų ekvivalentą.

3. Šio straipsnio prasme sąvoka „gavėjas“ reiškia (CDA) ir (LCA) bei visas kitas įmones, kurioms buvo ar bus perleisti (PBK), (bendrosios įmonės) ar (PA) aktyvai ir (arba) infrastruktūra, siekiant išvengti šio sprendimo pasekmių <...>“

Procedūra ir šalių reikalavimai

- 55 2000 m. spalio 10 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje gautu ieškiniu Tiuringijos federalinė žemė paprašė panaikinti ginčijamą sprendimą. Šis ieškinys buvo įregistruotas numeriu T-318/00.
- 56 2001 m. gegužės 28 d. Pirmosios instancijos teismas trečiosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutartimi Vokietijos Federacinei Respublikai buvo leista įstoti į bylą Tiuringijos federalinės žemės pusėje, o *ODS Optical Disc Service GmbH* (toliau – ODS), su CDA konkuruojančiai įmonei, – Komisijos pusėje.
- 57 ODS ir Vokietijos Federacinė Respublika pateikė įstojimo į bylą paaiškinimus atitinkamai 2001 m. rugpjūčio 29 d. ir rugsėjo 3 d., o 2001 m. spalio 24 d. Tiuringijos federalinė žemė ir Komisija pateikė savo pastabas dėl ODS bei Vokietijos Federacinė Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimų.
- 58 2002 m. rugsėjo 30 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismas (trečioji išplėstinė kolegija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus paskelbtas Teisingumo Teismo sprendimas bylose C-328/99, *Italija prieš Komisiją*, ir C-399/00, *SIM 2 Multimedia prieš Komisiją*. Atsižvelgdamas į 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimą šiose sujungtose bylose, Pirmosios instancijos teismas pasiūlė bylos šalims pateikti savo nuomonę dėl tolesnio ieškinio nagrinėjimo. Šios pastabos buvo gautos 2003 m. birželio 23 ir 24 dienomis.
- 59 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas pasiūlė bylos šalims išreikšti savo nuomonę dėl šio ieškinio sujungimo su numeriu T-324/00

įregistruotu CDA pareikštu ieškiniu dėl to paties dalyko tikslingumo. Gavus šalių pastabas, 2004 m. kovo 8 d. nutartimi, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas galutinis sprendimas, šios bylos buvo sujungtos.

- 60 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė šalių pateikti tam tikrus dokumentus ir pateikė joms klausimus raštu.
- 61 2004 m. gegužės 5 d. posėdyje buvo išklaustyti šalių žodiniai pasisakymai ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.
- 62 2004 m. liepos 23 d. Nutartimi bylos T-318/00 ir T-324/00 buvo išskirtos sprendimo paskelbimo tikslais.
- 63 Tiuringijos federalinė žemė Pirmosios instancijos teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą;
 - nepatenkinus šio prašymo, panaikinti tą ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies dalį, kurioje nesuderinama su bendrąja rinka pripažįstama bendrajai įmonei ir PA suteikta pagalba, bei ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalį ir 2 straipsnio 3 dalį;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁶⁴ Vokietijos Federacinė Respublika, į bylą įstojusi šalis, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą.

⁶⁵ Komisija, palaikoma ODS, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį;

— priteisti iš Tiuringijos federalinės žemės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

I — Preliminarios pastabos

⁶⁶ Pagrįsdama savo ieškinį, Tiuringijos federalinė žemė pateikia daugelį ieškinio pagrindų, atitinkamai susijusių su teisių į gynybą pažeidimu, neteisingu tam tikrų faktinių aplinkybių nustatymu, pareigos motyvuoti pažeidimu, EB 87 ir 88 straipsnių

bei jų įgyvendinimo nuostatų pažeidimu, proporcingumo principo pažeidimu ir galiausiai su teisinio tikrumo principo ir „apibrėžtumo principo“ pažeidimu.

- 67 Pirmosios instancijos teismas nusprendė iš pradžių nagrinėti ieškinio pagrindus dėl prašymo panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį. Vėliau šis teismas nagrinės ieškinio pagrindus, susijusius su ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje įtvirtinta susigrąžinimo tvarka.

II — *Dėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnio teisėtumo*

- 68 Tiuringijos federalinė žemė iš esmės tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 1 straipsnis neteisėtas, nes Komisijos atliktas įvairios paramos, vykdančios kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts projektą, vertinimas paremtas klaidingomis faktinėmis aplinkybėmis, prieštarauja EB 87 straipsnio 1 daliai ir EB 88 straipsnio 2 daliai bei netenkina pareigos motyvuoti reikalavimo.
- 69 Todėl kiekvienos paramos, įtrauktos į 30 ir 38 šio sprendimo punktuose pateiktas lenteles, atveju reikia paeiliui išnagrinėti Tiuringijos federalinės žemės pateiktus ieškinio pagrindus.
- 70 Tačiau Pirmosios instancijos teismas mano esant reikalinga iš pradžių išnagrinėti Tiuringijos federalinės žemės argumentą, kad Komisija neturėjo teisės remtis informacija, kuria ji disponavo priimdama ginčijamą sprendimą.

A — Dėl galėjimo pagrįsti ginčijamą sprendimą disponuojama informacija

1. Šalių argumentai

71 Tiuringijos federalinė žemė mano, kad nagrinėjamu atveju Komisija neturėjo teisės pagrįsti ginčijamo sprendimo informacija, kuria ji disponavo priimdama ginčijamą sprendimą. Pirmiausia ji pažymi, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 659/1999 13 straipsnio 1 dalies antro sakinio ir iš nusistovėjusios teismų praktikos, Komisija gali pagrįsti sprendimą turima informacija, tik jei valstybė narė neatsakė ar ne visiškai atsakė į Komisijos šiuo atžvilgiu pateiktą prašymą pateikti informaciją (1990 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, „Boussac“, C-301/87, Rink. p. I-307, 19 ir 22 punktai ir 1994 m. balandžio 13 d. Sprendimo *Vokietija ir Pleuger Worthington prieš Komisiją*, C-324/90 ir C-342/90, Rink. p. I-1173, 26 punktas). Ji taip pat teigia, kad nors nacionalinės institucijos yra įpareigosotos pateikti Komisijai visą reikšmingą informaciją, kad užtikrintų jos valstybės pagalbos kontrolės funkcijos vykdymą, Komisija įpareigota kuo geriau išsiaiškinti faktines aplinkybes. Tiuringijos federalinės žemės nuomone, tai reiškia, kad Komisija aiškiai ir tiksliai informuoja nacionalines institucijas apie vykdant savo funkciją visus jai reikalingus duomenis ir gali priimti sprendimą, remdamasi disponuojama informacija tik išimtiniais atvejais, kai, nepaisant prašymų, jai nepavyksta gauti reikalingų paaiškinimų. Tačiau, Tiuringijos federalinės žemės manymu, nagrinėjamu atveju Vokietijos institucijos atsakė į įvairius Komisijos prašymus pateikti informaciją, o pirmiausia, – į prie sprendimo pradėti procedūrą pridėtus klausimus. Tiuringijos federalinė žemė pastebi, kad, išskyrus vieną išimtį, 1999 m. liepos 22 d. pranešime apie kaltinimus pateikti klausimai neatitiko sprendimo pradėti procedūrą priėdė esančių klausimų, o tai, jos nuomone, parodo, kad per tą laiką procedūra buvo jau pažengusi. Tiuringijos federalinės žemės manymu, jei Komisija manė, kad atsakymai į sprendimo pradėti procedūrą priėdė esančius klausimus nėra pakankami, ji turėjo tai pažymėti 1999 m. liepos 22 d. dokumente. Todėl Tiuringijos federalinė žemė mano: kadangi Komisija neprašė Vokietijos institucijų patikslinimų, ji neturėjo teisės pagrįsti ginčijamo sprendimo disponuojama informacija.

72 Komisija, palaikoma ODS, neigia Tiuringijos federalinės žemės argumentus.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

73 Iš teismų praktikos matyti, kad Komisija gali priimti sprendimą, remdamasi disponuojama informacija, jei ji susiduria su valstybe nare, kuri nevykdo savo bendradarbiavimo pareigos ir nepateikia informacijos, kurios ji prašė, siekdama įvertinti pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka (šio sprendimo 71 punkte minėtų sprendimų *Boussac* 22 punktas bei *Vokietija ir Pleuger Worthington prieš Komisiją* 26 punktas). Vis dėlto, prieš priimdama tokį sprendimą, Komisija turi įvykdyti tam tikrus procedūrinius reikalavimus. Pirmiausia, ji turi nurodyti valstybei narei per nustatytą terminą pateikti visus dokumentus, informaciją ir duomenis, reikalingus įvertinti pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka. Tik tuomet, jei, nepaisant Komisijos nurodymo, valstybė narė nepateikia reikalaujamos informacijos, Komisija turi teisę užbaigti procedūrą ir priimti sprendimą, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama ar nesuderinama su bendrąja rinka, remdamasi savo disponuojama informacija (71 punkte minėto sprendimo *Boussac* 19 ir 22 punktai). Šie reikalavimai buvo pakartoti bei patikslinti Reglamento Nr. 659/1999 5 straipsnio 2 dalyje, 10 straipsnio 3 dalyje ir 13 straipsnio 1 dalyje.

74 Atsižvelgiant į tuos principus reikia išnagrinėti, ar šiuo atveju Komisija turėjo teisę priimti ginčijamą sprendimą, remdamasi tik 2000 m. birželio mėnesį turėta informacija.

75 Pirmiausia, reikia prisiminti administracinės procedūros eigą šioje byloje.

76 Ši procedūra pradėta 1994 m. spalio mėnesį nusiuntus laišką Vokietijos institucijoms. Šiame laiške Komisija paprašė Vokietijos institucijų pateikti informacijos apie valstybės pagalbą kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms. Atsakydamos į šį prašymą, Vokietijos institucijos 1994 m. lapkričio 9 d. pranešė apie Tiuringijos ir Bavarijos federalinių žemių pagalbą bendrosios įmonės ir *Pilz* grupės naudai. 1994 m. lapkričio 15 d. laišku Komisija paprašė tikslesnės informacijos apie šią pagalbą. Vokietijos institucijos atsakė į šį prašymą 1995 m. kovo 3 d., papildydamos pranešimą apie pagalbą informacija apie naują THA, Tiuringijos ir Bavarijos federalinių žemių pagalbą. Jau suteiktą pagalbą Komisija įregistravo numeriu NN 54/95 (ginčijamo sprendimo 2 konstatuojamoji dalis). 1995 m. rugpjūčio 1 d. ir spalio 16 d. bei 1996 m. lapkričio 25 d. laiškais Komisija pateikė papildomų klausimų, į kuriuos Vokietijos institucijos atsakė 1995 m. rugpjūčio 22 d., 1995 m. rugpjūčio 25 d., 1996 m. sausio 18 d. ir 1997 m. balandžio 17 d. laiškais. 1997 m. vasario 3 d. ir rugsėjo 22 bei 23 dienomis Briuselyje ir Erfurte įvyko Komisijos bei Vokietijos institucijų atstovų susitikimai. 1998 m. sausio 20 d. laišku po susitikimų su Komisijos atstovais Vokietijos institucijų atstovai pateikė savo apibendrintas pastabas dėl šio dalyko (ginčijamo sprendimo 3 konstatuojamoji dalis).

77 Kadangi po preliminarus Vokietijos institucijų pateiktos informacijos patikrinimo Komisija laikėsi nuomonės, kad kyla rimtų abejonų dėl ginčijamų priemonių suderinamumo su bendrąja rinka, 1998 m. liepos 17 d. ji priėmė sprendimą pradėti procedūrą.

78 Be to, šiuo sprendimu ji nurodė Vokietijos Federacinei Respublikai „per vieną mėnesį nuo (šio sprendimo) gavimo pateikti visus dokumentus, informaciją ir duomenis, būtinus pagalbos suderinamumui su (EB 87) straipsniu įvertinti“. Prie sprendimo pradėti procedūrą buvo pridėtas septynių klausimų klausimynas.

- 79 1998 m. rugpjūčio 26 d. laišku Vokietijos Federacinė Respublika sureagavo į sprendimą pradėti procedūrą. 1998 m. spalio 15 d. Briuselyje įvyko dar vienas Komisijos ir Vokietijos institucijų atstovų susitikimas. 1998 m. lapkričio 11 d. laišku pastarosios pateikė papildomos informacijos.
- 80 Manydama, kad pateiktos informacijos vis dar nepakanka, Komisija 1999 m. kovo 4 d. laišku dar kartą nurodė Vokietijos institucijoms pateikti reikalingą informaciją ir pirmiausia atsakyti į prie sprendimo pradėti procedūrą pridėtus klausimus.
- 81 Atsakydamos į šį nurodymą, Vokietijos institucijos 1999 m. kovo 30 d. ir balandžio 1 bei 16 dienų laiškais pateikė papildomos informacijos.
- 82 Vis dėlto Komisija manė, kad papildomos informacijos vis dar nepakanka atsakyti į sprendimo pradėti procedūrą priede pateiktus klausimus (ypač į priedo 3–7 klausimus). Todėl 1999 m. liepos 22 d. laišku ji pareikalavo, kad į juos būtų atsakyta ne vėliau kaip iki 1999 m. rugpjūčio 31 dienos. Be to, ji paprašė Vokietijos Federacinės Respublikos pateikti papildomus dokumentus ir duomenis.
- 83 1999 m. liepos 28 d. laišku paprašiusi Komisijos pratęsti nustatytą terminą ir 1999 m. rugsėjo 23 d. Briuselyje įvykus dar vienam pokalbiui su Komisijos atstovais, Vokietijos institucijos 1999 m. rugsėjo 28 d. ir spalio 19 d. pateikė papildomą informaciją.

84 Galiausiai 2000 m. birželio 21 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą.

85 Kalbant apie Tiuringijos federalinės žemės argumentą, kad Vokietijos institucijos perdavė visą prašytą informaciją, todėl Komisija neturėjo teisės remtis disponuota informacija, pirmiausia konstatuotina, kad iš administracinės procedūros eigos aiškiai matyti, jog Komisija laikėsi teismų praktikos nustatytų ir Reglamente Nr. 659/1999 numatytų procedūrinių reikalavimų. Ji tris kartus oficialiai nurodė Vokietijos Federacinei Respublikai pateikti informaciją, reikalingą ginčijamos pagalbos suderinamumui su bendrąja rinka įvertinti.

86 Be to, priešingai nei tvirtina Tiuringijos federalinė žemė, iš 1999 m. liepos 22 d. Komisijos laiško nematyti, kad Vokietijos institucijos atsakė į visus klausimus, išskyrus vieną. Priešingai, šiame laiške Komisija primygtinai paprašė Vokietijos institucijų atsakyti į 3–7 sprendimo pradėti procedūrą priedo klausimus.

87 Galiausiai Tiuringijos federalinė žemė neįrodė, kad Vokietijos institucijos išsamiai atsakė į sprendimo pradėti procedūrą priede Komisijos pateiktus klausimus. Pirmiausia, ji neįrodė, kad šios institucijos pateikė tikslų pagalbos, kurią jos buvo suteikusios nuo 1991 m., sąrašą, nors Komisija to prašė kelis kartus. Ji taip pat nepateikė įrodymų, kad institucijos atsakė į klausimą dėl galimų restruktūrizavimo planų. Be to, iš bylos medžiagos matyti, kad šios institucijos tik labai miglotai atsakė į klausimą, susijusį su TAB ir TIB perimant bendrąją įmonę sudarytais sandoriais bei į klausimą dėl aplinkybių ir sąlygų, kuriomis privatūs bankai 1994 m. atsisakė kreditų.

88 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalį „sprendime pradėti formalus tyrimo procesą apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikties bendrajai rinkai“. Priėmus šį sprendimą ir paskelbus jį *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, valstybė narė ir kiti suinteresuotieji asmenys informuojami apie faktines aplinkybes, kuriomis Komisija ketina pagrįsti savo sprendimą. Tai reiškia, kad jei šie asmenys mano, jog tam tikros sprendime pradėti formalus tyrimo procesą pateiktos aplinkybės yra neteisingos, jie privalo apie tai pranešti Komisijai per administracinę procedūrą, antraip negalės ginčyti šių aplinkybių teismo procese (valstybės narės klausimu žr. 1994 m. rugsėjo 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-278/92 iki C-280/92, Rink. p. I-4103, 31 punktą). Pagal šio sprendimo 73 punkte paminėtus teismo praktikoje bei reglamente suformuluotus principus, nesant priešingos suinteresuotųjų asmenų pateiktos informacijos, Komisija, priimdama galutinį sprendimą, vis dėlto turi teisę remtis informacija apie faktines aplinkybes, kuria ji disponuoja, net kai ji neteisinga, jeigu šios faktinės aplinkybės buvo Komisijos nurodymo valstybei narei pateikti jai reikalingą informaciją objektas. Tačiau jei Komisija nenurodo valstybei narei pateikti informacijos dėl faktinių aplinkybių, į kurias ketina atsižvelgti, vėliau ji negali pateisinti galimų faktinių klaidų tuo, kad priimdama sprendimą kuriuo buvo užbaigtas formalus tyrimo procesas, ji turėjo teisę atsižvelgti tik į tuos duomenis, kuriais tuo metu disponavo.

89 Tačiau, priešingai nei teigia Tiuringijos federalinė žemė, Komisija nėra atleista nuo bet kokios teisminės kontrolės, kiek tai susiję su faktinių aplinkybių konstatavimu. Jei valstybė narė visiškai atlieka savo pareigą perduoti Komisijos prašomą informaciją, jai, pasitelkus per procesą pateiktą informaciją, bus labai nesunku įrodyti, kad ji nekalta dėl galimų faktinių ginčijamo sprendimo klaidų. Be to, jei Komisija grindžia sprendimą disponuojama informacija apie tam tikras faktines aplinkybes nepaisydama šiuo atveju teismų praktikoje pripažintų bei į Reglamentą Nr. 659/1999 perkeltų procedūros reikalavimų, Pirmosios instancijos teismas gali nagrinėti klausimą, ar atsižvelgimas į šias faktines aplinkybes galėtų nulemti vertinimo klaidą, dėl kurios ginčijamas sprendimas taptų neteisėtas.

- 90 Tačiau šio sprendimo 85–88 punktuose aprašytomis aplinkybėmis ir pirmiausia atsižvelgiant į tris nurodymus, kuriuos per administracinę procedūrą Komisija adresavo Tiuringijos federalinei žemei, pastaroji neįrodė, kad ginčijamame sprendime Komisija atsižvelgė į faktines aplinkybes, nesilaikydama atitinkamų procedūros reikalavimų. Dėl to priimdama ginčijamą sprendimą Komisija turėjo teisę remtis turėta informacija.
- 91 Taigi pirmas ieškinio pagrindas atmestinas.

B — *Dėl Bavarijos federalinės žemės (per BLA) PBK suteiktos garantijos*

1. Šalių argumentai

- 92 Tiuringijos federalinė žemė visų pirma tvirtina, kad šiuo paramos atžvilgiu Komisija padarė faktinę klaidą. Ji pažymi, kad, priešingai nei ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamoje dalyje nustatė Komisija, Bavarijos federalinės žemės garantija 80 % PBK suteiktų banko kreditų nebuvo pakeista į 100 % kreditus padengiančią 54,7 milijono DM garantiją. Ji teigia, kad 54,7 milijono DM, kurį nurodo Komisija, atitinka faktinį kreditų dydį (neįskaitant palūkanų), kuriems, 1994 m. sudarius sanavimo susitarimą, buvo suteikta 80 % Bavarijos federalinės žemės garantija. Kitaip nei ginčijamame sprendime konstatavo Komisija, Bavarijos federalinė žemė nesiėmė garantuoti 100 % šios sumos. Sanavimo susitarime, priešingai, bendra kreditų, kuriems Bavarijos federalinė žemė suteikė garantiją, suma buvo sumažinta po to, kai bankai atsisakė reikalauti grąžinti 12 milijonų DM garantuotų kreditų ir po Bavarijos federalinės žemės pakartotinių veiksmų. Sudarius sanavimo susitarimą, Bavarijos

federalinė žemė (BLA) sutiko suteikti 100 % garantiją tik likutinei sumai, t. y. 41,4 milijono DM, kurią 1995 m. BLA privalėjo visiškai padengti, sumokėdama atitinkamą sumą bankams. Be to, Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad atlikus šį mokėjimą atsiradusį Bavarijos federalinės žemės 41,4 milijono DM reikalavimą bendrosios įmonės atžvilgiu bei kitus 9 milijonų DM Bavarijos federalinės žemės reikalavimus šios bendrovės atžvilgiu 1995 m. lapkričio 7 d. už 15 milijonų DM galiausiai įsigijo TAB. Jos teigimu, šį TAB reikalavimą bendrosios įmonės atžvilgiu visiškai padengė CDA, šiai įsigijus LCA aktyvus.

93 Tiuringijos federalinė žemė pabrėžia, kad šią informaciją Vokietijos institucijos buvo suteikusios Komisijai per administracinę procedūrą. Jos teigimu, iš 1996 m. sausio 18 d. ir 1999 m. kovo 30 d. laiškų aiškiai matyti, kad Bavarijos federalinės žemės garantija, kuri iš pradžių padengė 80 % PBK suteiktų banko kreditų, nebuvo pakeista 100 % 54,7 milijono DM kreditų garantija. Šios tariamos 100 % garantijos suteikimas iš tikrųjų buvo vien su pradine garantija susijusi priemonė ir padengė tik likutinę 41,4 milijono DM sumą. Tiuringijos federalinės žemės nuomone, Komisija padarė klaidą to nekonstatavusi, nors ši aplinkybė turėjo lemiamos reikšmės, nes įrodė, jog 100 % Bavarijos federalinės žemės garantijos suteikimas pagal sanavimo susitarimą nebuvo nauja pagalba, o tik priemonė užtikrinant jau egzistuojančią, suteiktą pagal patvirtintą pagalbos schemą.

94 Tiuringijos federalinė žemė taip pat tvirtina, kad iš šios informacijos išplaukia, jog, priešingai nei ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamoje dalyje nustatė Komisija, BLA, perėmusi garantiją, nepervedė 54,7 milijono DM sumos kartu su 7 milijonais DM kaip pagalbos dalį garantijos forma. Tiuringijos federalinės žemės nuomone, BLA sumokėjo nebent 48,4 milijono DM, nes 1994 m. kovo mėnesį ji sumokėjo 3 milijonų DM bankams ir suteikė PA du kreditus po 2 milijonus DM, kurių vienas buvo skirtas kreditams su suteikta garantija grąžinti, o kitas – garantuoti palūkanų už šiuos kreditus mokėjimą ateityje, ir 1995 m. sumokėjo bankams 41,4 milijono

DM. Skirtumas tarp 48,4 milijono DM ir ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamoje dalyje nurodytos 54,7 milijono DM sumos pirmiausia paaiškinamas aplinkybe, kad kai kurias sumas Komisija paskaičiavo du kartus, pirmą kartą – kaip Bavarijos federalinės žemės garantuotas sumas ir antrą kartą – kaip BLA pagal šią garantiją išmokėtas sumas.

- 95 Antra, Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad Komisija pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį, nes ginčijamo sprendimo 89–93 konstatuojamosiose dalyse klaidingai nustatė, jog pakeitus nagrinėjamą garantiją į 100 % ji nebeatitiko įstatymuose numatytų Bavarijos federalinės žemės garantijų suteikimo sąlygų.
- 96 Galiausiai Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nepagrindė konstatavimo, jog Bavarijos federalinės žemės garantija neatitiko galiojančių nuostatų.
- 97 Komisija, palaikoma ODS, mano, kad visi Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl Bavarijos federalinės žemės garantijos atmetini kaip nepagrįsti.
- 98 Viena vertus, ji neigia padariusi faktinę klaidą dėl šios garantijos. Ji pirmiausia pažymi, kad, nepaisydamos nurodymo pateikti informaciją, Vokietijos institucijos nepaaiškino su šia parama susijusių aplinkybių. Ji teigia, kad iš tikrųjų 1999 m. kovo 30 d. laiške Vokietijos institucijos tik apsiribojo teiginiu, jog garantijos padidinimas nuo 80 % iki 100 % yra „logiškas“, bet nepateikė jokių paaiškinimų šiuo klausimu. Todėl Komisija, remdamasi 1992 m. birželio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Italija prieš Komisiją*, „Italgrani“ (C-47/91, Rink. p. I-4145), mano turėjusi teisę priimti sprendimą atsižvelgdama į disponuojamą informaciją. Iš šios informacijos

išplaukė, kad pakeitus garantiją faktinis jos suteikimas neatitiko Bavarijos federalinės žemės garantijų suteikimo nuostatų sąlygų. Kadangi pagal Komisijos preliminariai patvirtintą pagalbos schemą buvo numatyta, kad garantija gali padengti ne daugiau kaip 80 % kreditų, bankams atsisakius 12 milijonų DM kreditų gražinimo, Bavarijos federalinės žemės garantija turėjo būti atitinkamai sumažinta. Be to, ji tvirtina, kad nei Vokietijos institucijos, nei Tiuringijos federalinė žemė negalėjo paaiškinti garantuotos sumos padidėjimo nuo 52,72 iki 54,72 milijono DM. Galiausiai Komisija pažymi, kad netgi darant prielaidą, jog Tiuringijos federalinė žemė yra teisi tvirtindama, jog Bavarijos federalinei žemei įsipareigojant suteikti 100 % garantiją likutinei sumai garantinė rizika jau buvo atsiradusi, tai neturėjo jokios įtakos tam, jog naujai atsiradusią sumą Bavarijos federalinė žemė turėjo garantuoti tik 80 %.

- ⁹⁹ Kita vertus, Komisija mano, kad Tiuringijos federalinė žemė neteisingai teigia, jog atlikdama teisinį Bavarijos federalinės žemės suteiktos garantijos vertinimą ji pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį ir pareigą motyvuoti.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- ¹⁰⁰ Tiuringijos federalinė žemė ginčija ginčijamo sprendimo 1 straipsnio teisėtumą ta dalimi, kurioje BLA konkurencijai prieštaraujančios garantijos forma suteikta finansinė parama kvalifikuojama kaip nesuderinama su bendrąja rinka valstybės pagalba, motyvuodama faktine klaida, EB 87 straipsnio 1 dalies ir pareigos motyvuoti pažeidimu.

- 101 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia išnagrinėti, ar Komisija padarė faktinę klaidą, ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamoje dalyje nustatydamas, kad „suteikus tokią didelę regioninę pagalbą, iš 65,85 milijono DM bankų konsorciumo kredito galiausiai buvo suteikta tik 54,7 milijono DM“ ir kad „vietoj iš pradžių numatytos 80 % garantijos BLA suteikė 100 % padengiančią garantiją nesumokėjimo atveju“.
- 102 Kaip buvo pabrėžta šio sprendimo 88 punkte, taip galėtų būti tik tuomet, jei Tiuringijos federalinė žemė galėtų įrodyti, jog per administracinę procedūrą Komisija gavo reikalingą informaciją, leidžiančią jai ištaisyti galimus sprendime pradėti procedūrą išdėstytų faktinių aplinkybių netikslumus.
- 103 Šiuo atžvilgiu primintina, kad sprendimo pradėti procedūrą 2.2.1 punkto trečiojoje pastraipoje Komisija pažymėjo, jog „Bavarijos federalinė žemė, remdamasi patvirtinta pagalbos schema, suteikė šiam kreditui garantiją nesumokėjimo atveju“ ir jog „ši garantija padengė 80 % kredito sumos, t. y. 52,72 milijono (DM)“. Penktojoje to paties punkto pastraipoje sprendimas pradėti procedūrą nustato:

„Kadangi (PBK) faktiškai gautos subsidijos ir parama investicijoms buvo didesnė nei numatyta, buvo pervesta tik 54,7 milijono (DM) bankų konsorciumo suteikto 65,85 milijono (DM) kredito. Dėl to 1994 m. Bavarijos federalinė žemė pakeitė savo garantiją, kuri iš pradžių dengė 80 % kredito sumos (52,72 milijono (DM)), į 100 % garantiją (54,7 milijono (DM)) <...>“

- 104 Galiausiai, atliekant preliminarų pagalbos vertinimą, sprendime pradėti procedūrą nustatyta, kad „Komisija taip pat rimtai abejoja dėl to, ar su šia garantija susijusios priemonės, t. y. jos pakeitimas į 100 % garantiją nesumokėjimo atveju ir garantuotos

sumos padidinimas nuo 52,72 milijono (DM) iki 54,7 milijono (DM), atitinka (patvirtintą pagalbos schemą)“ (sprendimo pradėti procedūrą 3.1.1 punkto pirmoji pastraipa).

- 105 Iš šių samprotavimų aiškiai išplaukia, kad pradėdama procedūrą Komisija iš savo disponuojamos informacijos padarė išvadą, jog 1994 m. Bavarijos federalinės žemės garantija, iš pradžių dengusi 80 % kreditų, buvo pakeista į 100 % garantiją, ir kad garantuota suma buvo padidinta nuo 52,72 iki 54,7 milijono DM.
- 106 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad 1999 m. kovo 30 d. laiške Vokietijos institucijos pasisakė dėl tokio su Bavarijos federalinės žemės garantija susijusių faktinių aplinkybių konstatavimo. Jos nurodė, kad sanavimo susitarime bankai sutiko atsisakyti 12 milijonų DM šia garantija padengtų kreditų grąžinimo bei kad dėl šio atsisakymo su šiais kreditais susijusi jų pačių rizika buvo visiškai padengta, todėl „kredito likutis liko 100 % padengtas Bavarijos federalinės žemės garantija“. Be to, jos atskleidė visą šia garantija padengtų kreditų procedūrą. Iš šio aprašymo matyti, kad prieš bankų atsisakymą pagal sanavimo susitarimą bendra Bavarijos federalinės žemės garantija padengtų kreditų suma buvo 58,4 milijono DM. Bankams atsisakius 12 milijonų DM, Bavarijos federalinei žemei išmokėjus 3 milijonus DM pagal savo garantiją ir BLA suteikus 2 milijonus DM kreditą PA kreditams grąžinti, garantijos suma sumažėjo iki 41,4 milijono DM.
- 107 Iš šios informacijos, kurios Komisija iš esmės neginčijo ir kurios nepaneigia nė vienas bylos medžiagos dokumentas, darytina išvada, kad Komisija ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamoje dalyje klaidingai nustatė, jog garantuota suma padidėjo nuo 52,72 iki 54,7 milijono DM.

108 Kalbant apie šios faktinės klaidos pasekmes, pasakytina, kad, remdamasi ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamoje dalyje nustatytais aplinkybėmis, Komisija nusprendė, jog dėl Bavarijos federalinės žemės garantijos susigražintina pagalba sudarė 54,7 milijono DM (ginčijamo sprendimo 89–93 ir 123 konstatuojamosios dalys). Iš to išplaukia, kad dėl minėtos faktinės klaidos Komisija neteisingai nustatė susigražintinos pagalbos sumą.

109 Be to, šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas taip pat mano, kad nedisponuoja visa informacija, kuri leistų jam patikrinti ginčijamo sprendimo pagrįstumą, todėl jis privalo savo iniciatyva nagrinėti ieškinio pagrindą dėl netinkamo ginčijamo sprendimo pagrindimo (šiuo klausimu žr. 1997 m. vasario 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Daffix*, C-166/95 P, Rink. p. I-983, 24 punktą; 1992 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dansk Pelsdyravlforening prieš Komisiją*, T-61/89, Rink. p. II-1931, 129 punktą ir 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Mannesmannröhren-Werke prieš Komisiją*, T-44/00, Rink. p. II-2223, 210 punktą). Motyvacija ginčijamo sprendimo 30, 32 ir 89 konstatuojamoje dalyje neleidžia Pirmosios instancijos teismui vykdyti savo kontrolės, nes jose tiksliai ir nuosekliai nepaaiškinama, kaip Komisija nustatė ryšį tarp bankų kreditų dydžio, kuris sumažėjo nuo 65,58 iki 54,7 milijono DM (ginčijamo sprendimo 30 konstatuojamoji dalis), BLA suteiktos garantijos, padidėjusios nuo 80 % iki 100 % kreditų dydžio (ginčijamo sprendimo 30 ir 32 konstatuojamosios dalys) ir suteiktos garantijos sumos, padidėjusios nuo 52,72 iki 54,7 milijono DM (ginčijamo sprendimo 30 ir 89 konstatuojamosios dalys), kad pagrįstų atitinkamo nagrinėjamos pagalbos dydžio apskaičiavimą bei prieitų prie šios sprendimo 108 punkte aptartos neteisingos išvados. Be to, Komisija nei atsakė į Vokietijos Federacinės Respublikos argumentus, pateiktus 1996 m. sausio 18 d. ir 1999 m. kovo 30 d. Vokietijos institucijų laiškuose, kad Bavarijos federalinės žemės reikalavimus už 15 milijonų DM galiausiai įsigijo TAB, nei pagrindė savo vertinimą dėl galimos šio sandorio įtakos nagrinėjamos pagalbos dydžiui ir grąžinimui. Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad todėl Komisija taip pat pažeidė savo pareigą motyvuoti, numatytą EB 253 straipsnyje.

- 110 Galiausiai reikia išnagrinėti, ar, atlikdama teisinį finansinės pagalbos vertinimą, Komisija taip pat pažeidė EB 87 straipsnio 1 ir 2 dalis. Šiuo atžvilgiu primintina, kad Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, jog Komisija klaidingai konstatavo, kad nebuvo paisyta Bavarijos federalinės žemės garantijų suteikimo nuostatose suformuluotų sąlygų, nes pradinė garantija buvo pakeista į 100 % garantiją ir šia garantija padengti kreditai buvo netinkamai panaudoti *Pilz* grupės naudai. Tiuringijos federalinės žemės nuomone, Komisija iš to taip padarė klaidingą išvadą, kad Bavarijos federalinės žemės garantija nuo pat pradžių buvo nesuderinama su bendrąja rinka.
- 111 Pirmiausia primintina, kad ginčijamo sprendimo 89–93 konstatuojamosiose dalyse Komisija paaiškino priežastis, kodėl ji pareikalavo susigrąžinti pagalbos sumą, kurią sudarė Bavarijos federalinės žemės garantija. Taip ginčijamo sprendimo 89 konstatuojamoje dalyje pabrėžusi, jog nepakankama Vokietijos institucijų informacija neleido pašalinti abejonių dėl pradinės garantijos pakeitimo, Komisija konstatavo, kad, priešingai nei reikalauja Bavarijos federalinės žemės garantijų suteikimo nuostatos, „nagrinėjama pagalba aiškiai nebuvo panaudota investicijoms, dėl kurių buvo prašoma paramos, finansuoti ir investuotojas investicijoms finansuoti nebuvo skyręs deramos savo lėšų dalies“ (90 ir 91 konstatuojamosios dalys). Be to, ji pažymėjo, kad Vokietijos institucijų paaiškinimai, kad garantuoti kreditai iš esmės suteikė ekonominės naudos tik *Pilz* grupės bendrovėms, leidžia daryti išvadą, jog pagalba buvo netinkamai panaudota (92 konstatuojamoji dalis). Todėl ji priėjo prie išvados, kad „pagalba nedavė naudos kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statybų investiciniam projektui, o padėjo visai *Pilz* grupei, taigi todėl buvo panaudota netinkamai EB 88 straipsnio 2 dalies prasme“, ir kad „dėl to pagalba neatitinka EB sutarties nuostatų bei turi būti panaikinta ir susigrąžinta Vokietijos institucijų“ (93 konstatuojamoji dalis).
- 112 Visų pirma, iš šio pagrindimo aiškiai matyti, kad Komisija nusprendė, jog pagalba turi būti susigrąžinta dėl netinkamo Bavarijos federalinės žemės garantijos forma suteiktos pagalbos panaudojimo. Kaip teisingai pažymėjo Komisija, pradinės

garantijos pakeitimo į 100 % garantiją klausimas buvo aptartas tik kaip papildomas ir tikrai nesudaro Komisijos šiame kontekste atliko vertinimo pagrindo.

- 113 Antra, pabrėžtina, kad netinkamo taikymo sąvoka tiesiogiai išplaukia iš EB 88 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos, kurioje nustatyta, kad „jei, paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas, Komisija nustato, jog tam tikra valstybės ar iš jos išteklių teikiama pagalba <...> netinkamai naudojama, ji priima sprendimą, reikalaujantį, kad atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokią pagalbą panaikintų ar pakeistų“. Be to, Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio g punktas apibrėžia „netinkamo pagalbos taikymo“ sąvoką kaip „pagalbą, kurią gavėjas taiko pažeisdamas sprendimą, priimtą pagal šio reglamento 4 straipsnio 3 dalį arba 7 straipsnio 3 arba 4 dalis“.
- 114 Iš šių nuostatų išplaukia, kad, siekdama įrodyti, jog pagal patvirtintą pagalbos schemą suteikta pagalba buvo panaudota netinkamai, Komisija turi įrodyti, kad ji buvo panaudota pažeidžiant tokią schemą, kokią patvirtino pati Komisija, t. y. pažeidžiant nacionalines schemą reglamentuojančias taisykles ar papildomas sąlygas, kurioms valstybė narė buvo pritarusi per schemos patvirtinimo procedūrą Komisijoje.
- 115 Tačiau konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju Komisija aiškiai įrodė, jog Bavarijos federalinės žemės garantija buvo panaudota pažeidžiant jos pačios garantijų suteikimo nuostatas. Pirmiausia, ginčijamo sprendimo 90 konstatuojamoje dalyje ji priminė, kad, remiantis šiomis nuostatomis, Bavarijos federalinė žemė teikia garantijas, skirtas investiciniams (statybų, plėtros ir t. t.) kreditams padengti ir kad siekdama pasinaudoti tokia garantija teisę pateikti prašymą turinti įmonė projektui finansuoti privalo skirti tinkamą savo lėšų dalį ir, užtikrindama visą projekto

finansavimą, pasirūpinti palūkanų mokėjimu bei kreditų gražinimu per protingą laikotarpį. Galiausiai ji konstatavo, kad „esminė nagrinėjamos pagalbos dalis aiškiai nebuvo panaudota investicijoms, dėl kurių pateiktas prašymas dėl paramos, finansuoti ir investuotojas investicijoms finansuoti nebuvo skyręs tinkamos savo lėšų dalies“ (91 konstatuojamoji dalis), ir kad „viešąją garantiją padegti kreditai <...> iš esmės suteikė naudos tik *Pilz* grupės bendrovėms“ (92 konstatuojamoji dalis).

116 Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus argumentus, aplinkybė, kad garantija iš pradžių buvo suteikta pagal pagalbos schemą, yra nereikšminga. Kaip teisingai pabrėžia Komisija, netinkamas pagalbos panaudojimas yra ne pradinis jos suteikimas, o vėlesnis panaudojimas pažeidžiant patvirtintą pagalbos schemą. Be to, iš EB 88 straipsnio 2 dalies aiškiai išplaukia, kad netinkamo panaudojimo konstatavimas yra kriterijus, kuris skiriasi nuo suderinamumo su bendrąja rinka kriterijaus, bei nuo jo nepriklauso, todėl savaime pateisina Komisijos sprendimą nutraukti ar pakeisti pagalbą. Todėl, priešingai nei teigia Tiuringijos federalinė žemė, Komisija ginčijamame sprendime teisingai nepateikė argumentų, turinčių įrodyti Bavarijos federalinės žemės garantijos nesuderinamumą su bendrąja rinka. Taigi šiuo atžvilgiu Komisija įvykdė savo pareigą motyvuoti, įtvirtintą EB 253 straipsnyje.

117 Dėl šių priežasčių Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl tariamo EB 87 straipsnio pažeidimo atmestini kaip nepagrįsti.

118 Remiantis tuo, kas pasakyta, ta ginčijamo sprendimo 1 straipsnio dalis, kurioje Komisija nustatė, kad Bavarijos federalinės žemės garantijos forma suteiktos pagalbos kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms suma sudaro 54,7 milijono DM, yra panaikintina.

C — Dėl Bavarijos federalinės žemės (BLA) atsisakymo reikalauti iš PBK sumokėti 3 milijonus DM

1. Šalių argumentai

- 119 Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 96 konstatuojamoje dalyje Komisija neteisingai nustatė, kad PBK gavo naudos iš pagalbos BLA atsisakius 3 milijonų DM reikalavimo šios įmonės atžvilgiu. Ji pažymi, kad tai konstatuodama Komisija neatsižvelgia į aplinkybę, jog ši suma jau buvo įvertinta kaip valstybės pagalba nagrinėjant Bavarijos federalinės žemės suteiktą garantiją, t. y. 54,72 milijono DM. Kaip Vokietijos institucijos buvo informavusios Komisiją per administracinę procedūrą 1995 m. kovo 3 d. ir 1999 m. kovo 30 d. laiškais, ši reikalavimo teisė PBK atžvilgiu atsirado būtent sumokėjus atitinkamą sumą bankams, siekiant sumažinti pradine garantija padengtų kreditų sumą.
- 120 Tiuringijos federalinė žemė taip pat tvirtina, kad, ginčijamame sprendime nusprendusi, jog BLA atsisakymas 3 milijonų DM dydžio reikalavimo yra nauja pagalba, Komisija padarė vertinimo klaidą. Ji pažymi, kad, kaip pabrėžta šio sprendimo 119 punkte, ši parama buvo skirta bankų kreditams, kurie skirti kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms ir kuriems buvo suteikta Bavarijos federalinės žemės garantija, grąžinti. Ji mano, kad Komisija bet kuriuo atveju pažeidė savo pareigą motyvuoti, nes nepaaiškino priežasčių, kodėl ji nustatė, jog BLA atsisakius 3 milijonų de DM reikalavimo PBK naudai, tai sudarė su bendrąja rinka nesuderinamą pagalbą.
- 121 Komisija, palaikoma ODS, neigia visus Tiuringijos federalinės žemės argumentus, susijusius su 3 milijonų DM reikalavimo atsisakymu. Ji pirmiausia pažymi nepadariusi faktinės ar teisinės klaidos paramos klausimu, nes kaip papildoma pagalba buvo kvalifikuotos ne priemonės pagal garantiją, o dėl šių priemonių

atsiradęs vélesnis reikalavimo atsisakymas. Be to, ji pabréžia, kad nors šis atsisakymas pradedant formalią tikrinimo procedūrą buvo kvalifikuotas kaip valstybės pagalba, visų pirma sprendimo pradėti procedūrą 9 puslapyje pateiktoje lentelėje, Vokietijos institucijos véliau tam neprieštaravo. Be to, Komisija mano, kad šios pagalbos klausimu ji laikėsi savo pareigos motyvuoti. Ji pažymi, kad ginčijamo sprendimo 96 konstatuojamoje dalyje ji, remdamasi neišsamia Vokietijos institucijų pateikta informacija, konstatavo, jog tai yra be teisinio pagrindo suteikta valstybės pagalba, kuri dėl to nesuderinama su bendrąja rinka.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 122 Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad BLA atsisakymo reikalauti 3 milijonus DM iš PBK klausimu buvo padaryta faktinė klaida, akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.
- 123 Pirmiausia primintina, kad ginčijamo sprendimo 96 konstatuojamoje dalyje Komisija nustatė, jog „atsisakymas reikalauti grąžinti 3 milijonų DM kreditą taip pat turi būti laikomas su bendrąja rinka nesuderinama pagalba, kurią reikia grąžinti, nes ji buvo suteikta be teisinio pagrindo“.
- 124 Tiuringijos federalinės žemės nuomone, šis konstatavimas grindžiamas faktine klaida ir neteisingu teisiniu vertinimu, nes, atsižvelgdama ir į bendrą Bavarijos federalinės žemės (54,7 milijono DM) garantiją ir į reikalavimo sumą, kurios Bavarijos federalinė žemė nusprendė nereikalauti iš PBK (3 milijonai DM), Komisija du kartus atsižvelgė į tą pačią pagalbą. Jos teigimu, Komisija, nepaiškinusi priežasčių, dėl kurių reikalavimo atsisakymą ji kvalifikavo kaip su bendrąja rinka nesuderinamą pagalbą, bet kuriuo atveju pažeidė savo pareigą motyvuoti.

- 125 Šiuo atžvilgiu primintina, kad ir pagalbos buvimas, ir jos dydis turi būti vertinami atsižvelgiant į jos teikimo momentu susiklosčiusią situaciją. Todėl aplinkybė, kad naudą gavusiai įmonei nesumokėjus kredito buvo pasinaudota viešąja garantija, neturi jokios įtakos šios garantijos pobūdžiui EB 87 straipsnio požiūriu ir nelemia naujos pagalbos atsiradimo.
- 126 Tiesa, tam tikrais atvejais aplinkybė, jog viešasis garantas vienašališkai atsisako reikalavimų, kuriuos, pasinaudojus garantija, jis turi naudos gavėjo atžvilgiu, gali sudaryti pagalbą. Taip pirmiausia yra tuomet, kai viešasis garantas nesielgia kaip racionaliai mąstantis ūkio subjektas, imdamasis visų galimų priemonių, kad atgautų sumas, kurias turėjo sumokėti pagal garantiją. Be to, paaiškėjus, kad atsisakius iš pradžių kredito garantija užtikrinto reikalavimo po to, kai pagal garantiją buvo atliktas mokėjimas, šis atsisakymas yra galutinis ir tai tiesiogiai lemia naudos gavėjo įsiskolinimo sumažėjimą, toks atsisakymas iš esmės gali sudaryti atskirą pagalbą, kai kredito garantijos ir mokėjimo pagal garantiją atžvilgiu jis suteikia papildomos ekonominės naudos.
- 127 Tačiau pažymėtina, kad Komisija tik teismo nagrinėjimo stadijoje pareiškė kvalifikavusi kaip papildomą pagalbą ne mokėjimą pagal garantiją, o tik vėlesnį atsisakymą reikalavimo, atsiradusio atlikus šį mokėjimą. Vis dėlto konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 31 ir 96 konstatuojamosios dalys nei proceso dalyviams, nei Pirmosios instancijos teismui teisiniu požiūriu pakankamai nepaaiškina šiuo klausimu pateiktų argumentų, todėl taip pat neleidžia Pirmosios instancijos teismui teisiškai įvertinti priežasčių, dėl kurių priimdama sprendimą Komisija kvalifikavo reikalavimo atsisakymą kaip naują pagalbą, besiskiriančią nuo pagalbos, kurią sudaro Bavarijos federalinės žemės garantija arba mokėjimas pagal garantiją. Todėl, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, šio proceso Pirmosios instancijos teisme metu Komisijos pateikti paaiškinimai iš esmės negali ištaisyti ginčijamo sprendimo pagrindimo trūkumų (šiuo klausimu žr. 1996 m. spalio 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Komisiją*, C-329/93, C-62/95 ir C-63/95, Rink. p. I-5151, 47 ir 48 punktus; 1998 m. birželio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *British Airways ir kt. bei British Midland Airways prieš Komisiją*, T-371/94 ir T-394/94, Rink. p. II-2405, 116–119 punktus ir 2005 m. sausio 18 d. Sprendimo *Confédération nationale du Crédit mutuel prieš Komisiją*, T-93/02, Rink. p. II-143, 123–126 punktus).

- 128 Todėl Pirmosios instancijos teismas, net nenagrinėdamas klausimo, ar Komisija iš tikrųjų du kartus atsižvelgė į tą pačią pagalbą, mano, jog ši institucija bet kuriuo atveju neturėjo apsiriboti ginčijamo sprendimo 96 konstatuojamoje dalyje konstatuodama, jog atsisakymas reikalauti grąžinti kreditą yra su bendrąja rinka nesuderinama pagalba, nes buvo „suteikta be teisinio pagrindo“.
- 129 Taigi Tiuringijos federalinė žemė teisingai tvirtina, kad BLA atsisakymo reikalauti iš PBK 3 milijonus DM kvalifikavimo klausimu Komisija pažeidė savo pareigą motyvuoti pagal EB 253 straipsnį, o kitų šiuo klausimu pateiktų argumentų nagrinėti nebūtina.
- 130 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, ta ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies dalis, kurioje Komisija nustatė, kad kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms, eksploatacijai ir konsolidacijai skirta pagalba apima 3 milijonus DM sumą, kurią sudaro reikalavimo atsisakymas PBK naudai, turi būti panaikinta.

D — Dėl investicijų subsidijų ir paramos už 63,45 milijono DM ir 19,42 milijono DM, kurias bendrajai įmonei ir PA atitinkamai suteikė Tiuringijos federalinė žemė ir Bavarijos federalinė žemė (per BLA)

1. Šalių argumentai

- 131 Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad, kalbėdama apie Tiuringijos federalinės žemės ir Bavarijos federalinės žemės (per BLA) suteiktas investicijų subsidijas ir paramą, Komisija padarė įvairių faktinių bei vertinimo klaidų ir pažeidė pareigą motyvuoti.

132 Pirmiausia ji tvirtina, kad, ginčijamo sprendimo 88 konstatuojamoje dalyje nustačiusi, jog *CD Albrechts* atžvilgiu dėl jai suteiktų investicijų subsidijų yra priimtas sprendimas dėl 32,45 milijono DM išreikalavimo, Komisija neteisingai reikalauja grąžinti visą šios paramos sumą, t. y. 63,45 milijono DM.

133 Tiuringijos federalinė žemė taip pat tvirtina, kad, priešingai nei ginčijamo sprendimo 87 ir 88 konstatuojamosiose dalyse nustatė Komisija, investicijų subsidijos ir parama, suteiktos kompaktinių plokštelių gamyklos *Albrechts* statyboms, yra egzistuojanti pagalba, atitinkanti Komisijos iš anksto patvirtintą schemą, o ne nauja pagalba, nesuderinama su bendrąja rinka dėl to, kad buvo suteikta pažeidžiant tariamą draudimą remti gamybos priemonės susijusiose įmonėse. Ji pažymi, kad tokio draudimo nenumato nei Investicijų rėmimo įstatymas nei viešojo intereso užduoties schema, nei Bendrijos teisė. Ji taip pat pažymi, kad net darant prielaidą, jog viešojo intereso užduoties schema įtvirtina draudimą remti gamybos priemonės susijusiose įmonėse, nagrinėjamu atveju jo tikrai paisyta, nes kiekvieną kartą prieš išmokėdama subsidijas Tiuringijos federalinė žemė reikalavo iš bendrosios įmonės patvirtinimo, kad jos nebus panaudotos gamybos priemonėms susijusiose įmonėse remti. Tiuringijos federalinės žemės teigimu, šios aplinkybės aiškiai išplaukia iš 1998 m. balandžio 9 d. *Landgericht Mühlhausen* pateikto prokuratūros kaltinamojo akto, kuris buvo perduotas Komisijai 1999 m. rugsėjo 28 d. laiško priede. Be to, jos nuomone, santykiai tarp bendrosios įmonės ir *Pilz Construction* sutarties dėl kompaktinių plokštelių gamyklos *Albrechts* statybų sudarymo momentu negali būti laikomi santykiais tarp „susijusių įmonių“, nes tuo metu *Pilz* grupė buvo tik smulki bendrosios įmonės akcininkė. Todėl Tiuringijos federalinė žemė mano, kad subsidijų teikimas neprieštaravo viešojo intereso užduoties schemeje numatytoms sąlygoms, todėl patenka į patvirtintą pagalbos schemą bei yra suderinamas su bendrąja rinka. Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad tik netinkamas tam tikros dalies subsidijų panaudojimas *Pilz* grupės naudai lėmė, jog ta dalis investicijų subsidijų prieštaravo viešojo intereso užduoties schemeje numatytoms sąlygoms, todėl tapo nesuderinama su bendrąja rinka. Šiuo atžvilgiu ji taip pat ginčija Komisijos vertinimą, kad per

formalią tikrinimo procedūrą Vokietijos institucijos nepateikė įrodymų, jog dalis subsidijų buvo panaudota tinkamai. Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad ši informacija yra 1998 m. balandžio 9 d. *Landgericht Mühlhausen* pateiktame prokuratūros kaltinamajame akte (p. 10–12).

134 Be to, dėl investicijų paramos Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad Komisija nepateikė argumentų dėl jų suteikimo sąlygų, todėl priėjo prie klaidingos išvados, jog dėl tariamo draudimo remti gamybos priemonės susijusiose įmonėse investicijų parama neturėjo būti suteikta. Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad Investicijų rėmimo įstatymas nenumato tokio draudimo, o priešingai, suteikia investuotojui teisę gauti investicijų paramą, neatsižvelgiant į tai, kas tiekia gamybos priemonės. Be to, Tiuringijos federalinės žemės teigimu, Komisija neatsižvelgė į aplinkybę, kad dalį investicijų paramos, t. y. 6,137 milijono DM, buvo pareikalauta grąžinti, o likusios dalies atžvilgiu Investicijų rėmimo įstatymo sąlygos neabejotinai buvo tenkinamos.

135 Galiausiai Tiuringijos federalinė žemė ginčija ODS argumentą, kad investicijų subsidijos ir parama neturėjo būti suteiktos, nes investicijų projektas pradėtas dar 1989 m. rugpjūčio 29 d., t. y. iki Vokietijos susivienijimo. Jos teigimu, be to, kad šis teiginys neteisingas, pažymėtina, jog 1991 m. sausio 25 d. planavimo komiteto, priimančio sprendimus dėl detalių pagalbos pagal viešojo intereso užduoties schemą skyrimo sąlygų, nutarimas leido remti ir po 1990 m. liepos 1 d., o kartu – ir prieš 1990 m. spalio 3 d. pradėtus projektus (*Bundestag* dokumentas 12/895, 4 priedas). Be to, jos nuomone, investicijų paramos klausimu pabrėžtina, kad atitinkamas teisės aktas Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje galiojo dar iki susivienijimo ir, remiantis 1990 m. rugpjūčio 31 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Vokietijos Demokratinės Respublikos sutartimi dėl Vokietijos vienybės atkūrimo (*Bundesgesetzblatt* 1990 II, p. 889), kurią laiką liko galioti po susivienijimo.

136 Komisija neigia padariusi faktinių aplinkybių vertinimo klaidą ir vertinimo klaidą investicijų subsidijų bei paramos klausimu.

137 Pirmiausia Komisija pažymi, kad Tiuringijos federalinės žemės teiginys, jog ji neatsižvelgė į Tiuringijos federalinės žemės aiškiai nustatytą investicijų subsidijų suteikimo pagal viešojo intereso užduoties schemą sąlygą, yra nesuprantamas, nes teisinį šios pagalbos vertinimą ji atliko kaip tik atsižvelgdama į šią sąlygą (ginčijamo sprendimo 87 ir 88 konstatuojamosios dalys). Be to, ji teigia, kad numatyti tokią sąlygą buvo logiška, nes, nors bendro draudimo teikti subsidijas susijusioms įmonėms nėra, vis dėlto turi būti uždrausta teikti viešąsias lėšas, jei per centralizuotą lėšų valdymo sistemą jos automatiškai netinkamai panaudojamos ne pagal savo tikslą ir dėl to bus skirtos kitoms grupės įmonėms, neatitinkančioms minėtų subsidijų suteikimui keliamų sąlygų (nagrinėjamų atveju – *Pilz* grupės bendrovėms). Komisija pažymi, kad suteikus pagal EB 87 straipsnio 3 dalį patvirtintas subsidijas įmonei, dalyvaujančiai centralizuotoje lėšų valdymo sistemoje, jos išimties tvarka turi būti laikomos nuo pat pradžių neteisėtomis ir todėl susigrąžinamos. Tokia sistema nuo pat pradžių neleidžia panaudoti subsidijų pagal jų tikslą. Be to, tuo, kad Tiuringijos federalinė žemė pareikalavo grąžinti investicijų subsidijas, pripažįstama, jog bendroji įmonė netinkamai panaudojo šią pagalbą. Ji taip pat mano, kad jei Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, jog likusi subsidijų dalis buvo panaudota tinkamai, ji turi tai įrodyti. Tačiau per administracinę procedūrą nei Vokietijos federalinės institucijos, nei Tiuringijos federalinė žemė, nei jokia kita šalis negalėjo įrodyti, kad bent dalis subsidijų buvo skirta sukurti įmonę, ją plėtoti, modifikuoti ar racionalizuoti.

138 Galiausiai, kadangi Vokietijos institucijos nepateikė Komisijai Tiuringijos federalinės žemės sprendimo, kuriame reikalaujama grąžinti pagalbą, ji neturėjo kito pasirinkimo, kaip tik pagrįsti savo sprendimą informacija, kuria disponavo priimant ginčijamą sprendimą, t. y. 1998 m. balandžio 9 d. *Landgericht Mühlhausen* pateiktu prokuratūros kaltinamuoju raštu. Tačiau iš šio dokumento matyti, kad, apskaičiuodamos pagalbos, kurią privalėjo pareikalauti grąžinti, sumą, Tiuringijos federalinės žemės institucijos neteisingai rėmėsi prielaida, kad netinkamai panaudota suma buvo mažesnė, nes apskaičiuojant susigrąžintiną sumą joms dar nebuvo žinoma, jog visas projektas pažeidė draudimą teikti subsidijas susijusioms įmonėms, todėl negalima buvo skirti jokių subsidijų. Taigi Komisija mano, kad ginčijamame

sprendime ji teisingai nusprendė, jog visos subsidijos kvalifikuotinos kaip neteisėtos ir todėl turi būti gražintos. Jos nuomone, ši išvada darytina juo labiau todėl, kad priimdama ginčijamą sprendimą ji nedisponavo informacija, iš kurios būtų buvę matyti, kad Tiuringijos federalinės žemės pareikalauta 32,45 milijono DM suma iš tikrųjų buvo gražinta.

- 139 Be to, atsakydama į Tiuringijos federalinės žemės argumentus, kad neatsižvelgė į galimybę, jog kompaktinių plokštelių gamykla Albrechts buvo subsidijuojama pagal regioninės pagalbos schemą, Komisija primena, kad vertindama investicijų subsidijas ir paramą ji rėmėsi nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėmis (Komisijos pranešimas dėl nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių (OL 1998, C 74, p. 9), paskutinį kartą pakeistomis Pranešimu dėl nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių pakeitimo (OL 2000, C 258, p. 5), toliau – nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės), todėl šis klausimas yra nesvarstytinas.

- 140 Galiausiai, kadangi neginčytina, jog investicijų parama buvo netinkamai panaudota per centralizuotą lėšų valdymo sistemą ir kadangi nebuvo pateikta tinkamo dalies šios paramos panaudojimo įrodymų, Komisija teigia, kad būtina reikalauti gražinti visą paramą, nes ji kvalifikuotina kaip nesuderinama su bendrąja rinka nuo pat suteikimo. Komisija pažymi, kad, nors jau buvo pareikalauta gražinti 6,4 milijono DM, pridėjus 2,2 milijono DM (ginčijamo sprendimo 79 konstatuojamoji dalis), ji nedisponavo informacija dėl faktinio šių sumų gražinimo, todėl pareikalavo gražinti visą sumą, t. y. 19,42 milijono DM. Ji taip pat mano, kad Tiuringijos federalinės žemės argumentas, jog Komisija nepasisakė dėl investicijų paramos, neatitinka tikrovės. Komisija pažymi, kad iš tikrųjų ji išsakė nuomonę šiuo klausimu, nes, nurodydama pirmiau išdėstytus samprotavimus, ginčijamo sprendimo 94 konstatuojamoje dalyje konstatavo šios paramos nesuderinamumą su bendrąja rinką, remdamasi Vokietijos institucijų paaiškinimais, leidžiančiais manyti, jog lėšos nebuvo panaudotos investiciniam projektui, o skirtos visos *Pilz* grupės veiklai paremti, todėl buvo panaudotos netinkamai.

141 ODS prisijungia prie Komisijos argumentų dėl investicijų subsidijų ir paramos. Be to, ji pabrėžia, kad Komisijos nuomone, jog bendrajai įmonei, o vėliau PA, suteiktos investicijų subsidijos ir parama neatitiko Investicijų rėmimo įstatyme numatytos pagalbos schemos ir viešojo intereso užduoties schemos, kurioms buvo pritarusi Komisija, patvirtina dar vienas argumentas. ODS teigia, kad, remiantis pačios Tiuringijos federalinės žemės teiginiais, ši pagalba buvo suteikta iki Vokietijos susivienijimo, t. y. tuomet, kai šios pagalbos schemos Tiuringijos federalinės žemės atžvilgiu dar nebuvo įsigaliojusios (viešojo intereso užduoties schemos 1.2, 3.2 ir 2.9.2 punktai bei nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairių 4.2 punktas).

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

142 Nagrinėjant šį ieškinio pagrindą, reikia atskirai išnagrinėti Tiuringijos federalinės žemės argumentus dėl Tiuringijos ir Bavarijos federalinių žemių (per BLA) suteiktų investicijų subsidijų ir paramos. Ginčijamame sprendime Komisija išdėstė skirtingus motyvus dėl šių dviejų paramų.

a) Dėl Tiuringijos federalinės žemės suteiktų investicijų subsidijų ir paramos

143 Remiantis ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalimi Tiuringijos federalinės žemės suteiktos investicijų subsidijos ir parama yra nesuderinamos su bendrąja rinka, nes jos buvo netinkamai taikytos pagal EB 88 straipsnio 2 dalį.

144 Netinkamo taikymo sąvoka tiesiogiai išplaukia iš EB 88 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos, kurioje nustatyta, kad „jei paprašiusi suinteresuotąsias šalis pateikti savo pastabas Komisija nustato, jog tam tikra valstybės ar iš jos išteklių teikiama pagalba <...> netinkamai naudojama, ji priima sprendimą, reikalaujantį, kad atitinkama valstybė narė per Komisijos nustatytą laiką tokią pagalbą panaikintų ar pakeistų“. Pagal Reglamento Nr. 659/1999 1 straipsnio g punktą pagalba taikoma netinkamai, jei „gavėjas (ją) taiko pažeisdamas sprendimą, priimtą pagal šio reglamento 4 straipsnio 3 dalį arba 7 straipsnio 3 arba 4 dalis“.

145 Iš šių nuostatų išplaukia, kad siekdama įrodyti, jog pagal patvirtintą pagalbos schemą suteikta pagalba buvo panaudota netinkamai, Komisija turi įrodyti, kad pagalba buvo panaudota pažeidžiant nacionalines schemą reglamentuojančias taisykles ar papildomas sąlygas, kurioms valstybė narė buvo pritarusi per schemos patvirtinimo procedūrą Komisijoje.

146 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamoje dalyje Komisija pagrindė savo vertinimą dėl netinkamo Tiuringijos federalinės žemės suteiktų investicijų subsidijų ir paramos taikymo: „Po Vokietijos teisėsaugos institucijų patikrinimo tarp atitinkamų *Pilz* grupės įmonių įvyko prekių ir paslaugų mainai už 109 milijonus DM. Taigi visas investicinis projektas negalėjo būti remiamas, nes buvo pažeistas draudimas remti gamybos priemonės susijusiose įmonėse. Todėl 63,45 milijono DM sumos atžvilgiu ši investicijų subsidija, kuri 1991 m. ir 1992 m. neteisingai suteikta remiantis (viešojo intereso užduoties schema ir) Investicijų rėmimo įstatymu, yra nesuderinama su programa, todėl negali būti laikoma, kad ją apima (patvirtintos schemos).“ Taigi Komisija priėjo prie išvados, kad ši pagalba, patekusi į centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą, laikytina nesuderinama su

bendrajai rinkai ir turi būti gražinta. Be to, ji pažymėjo, kad 1995 m. liepos 27 d. sprendimu Tiuringijos federalinė žemė pareikalavo gražinti tik 32,5 milijono DM sumą ir todėl lieka gražinti 30,95 milijono DM sumą (ginčijamo sprendimo 88 konstatuojamoji dalis).

147 Iš šių argumentų išplaukia, kad dėl prekių ir paslaugų mainų *Pilz* grupėje bei netinkamo lėšų panaudojimo per centralizuotą lėšų valdymo sistemą Komisija ginčijamame sprendime priėjo prie išvados, jog buvo pažeistas draudimas remti gamybos priemonės susijusiose įmonėse ir jog tai buvo netinkama EB 88 straipsnio 2 dalies prasme.

148 Vis dėlto pažymėtina, kad savo rašytiniuose paaiškinimuose Tiuringijos federalinė žemė pažymėjo, ir šiuo konkrečiu atveju Komisija neprieštaravo, jog tokio draudimo nenustato nei viešojo intereso užduoties schema, nei Investicijų rėmimo įstatymas, kuriems, kaip pagalbos schemoms, Komisija buvo pritarusi, ir tai buvo tik papildoma sąlyga, kurią Tiuringijos federalinė žemė nustatė kiekvienai subsidijos ar paramos išmokai, siekiant, kad jos nebūtų panaudotos kitoms *Pilz* grupės įmonėms remti. *Landgericht Mühlhausen* pateiktame prokuratūros kaltinamajame akte, kuris buvo perduotas Komisijai per administracinę procedūrą, taip pat apie tai buvo kalbama.

149 Kadangi rėmimo draudimas nebuvo nustatytas nei atitinkamose pagalbos schemose, nei šių schemų patvirtinimo sprendimuose, nuspręsdama, kad pagalba taikyta netinkamai, Komisija nagrinėjamu atveju negalėjo remtis paprasčiausiu šio draudimo pažeidimu. Kaip buvo konstatuota šio sprendimo 145 punkte, siekdama įrodyti, jog pagal patvirtintą pagalbos schemą suteikta pagalba buvo panaudota netinkamai, Komisija turi įrodyti, kad pagalba panaudota pažeidžiant nacionalines schemą reglamentuojančias taisykles ar papildomas sąlygas, kurioms valstybė narė buvo pritarusi per schemas patvirtinimo procedūrą Komisijoje. Tačiau paprastos

papildomos sąlygos, kurių vienašališkai nustatė pagalbos teikėjas ir kuri nebuvo aiškiai numatyta Komisijos patvirtintose nacionalinėse taisyklėse, pažeidimo nepakanka netinkamam pagalbos panaudojimui EB 88 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos prasme konstatuoti.

150 Teisinga, kad apskritai gali pasirodyti esant naudinga nagrinėjamu atveju, kai pagalbos gavėjas integruotas į bendrovių grupę, kurioje veikia centralizuota lėšų valdymo sistema, skiriant subsidijas ir kitą pagalbą, numatyti griežtą draudimą naudoti šią pagalbą kitoms grupės įmonėms remti. Be to, iš *Landgericht Mühlhausen* pateikto prokuratūros kaltinamojo akto matyti, kad būtent dėl šios priežasties Tiuringijos federalinė žemė subsidijai teikti nustatė tokį draudimą. Vis dėlto vien tai, kad būtų pageidautina įtraukti į pagalbos schemą tam tikrą sąlygą, negali užgožti aplinkybės, jog tokia sąlyga nebuvo numatyta nei nagrinėjamoje scheme, nei Komisijos sprendime, todėl jos nepaisymas negali būti netinkamas taikymas EB 88 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos prasme, antraip būtų apribota galimybė numatyti remiantis šia nuostata atlikto Komisijos patikrinimo rezultatus.

151 Taigi Tiuringijos federalinė žemė teisingai tvirtina, jog Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nuspręsdama, kad Tiuringijos federalinės žemės suteiktos investicijų subsidijos ir parama vien dėl draudimo, nustatyto jas suteikiant, pažeidimo buvo netinkamai taikytos EB 88 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos prasme.

152 Remiantis tuo, kas pasakyta, ta ginčijamo sprendimo 1 straipsnio dalis, kurioje Komisija nustatė, kad į su bendrąja rinka nesuderinamos paskelbtos pagalbos sumą įeina 63,45 milijono DM Tiuringijos federalinės žemės suteiktų investicijų subsidijų ir paramos, yra panaikintina, o kitų šiuo klausimu Tiuringijos federalinės žemės pateiktų argumentų nagrinėti nebūtina.

b) Dėl Bavarijos federalinės žemės (per BLA) suteiktų investicijų subsidijų ir paramos

153 Iš ginčijamo sprendimo 93–95 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Bavarijos federalinės žemės (per BLA) suteiktų investicijų subsidijų ir paramos klausimu Komisija nustatė:

„Pagalba nebuvo panaudota investiciniam kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statybų projektui, o skirta visai *Pilz* grupei paremti, todėl buvo taikyta netinkamai EB <...> 88 straipsnio 2 dalies <...> prasme.

Tai taip pat taikytina bendrai 19,42 milijono DM sumai, kuri buvo suteikta remiantis Investicijų rėmimo įstatymu ir nuostatomis dėl viešojo intereso užduoties paramos.

Vokietijos institucijos informavo Komisiją, kad ėmėsi Vokietijos teisės nuostatose numatytų priemonių pagalbai per *Pilz* grupės bankroto procedūrą susigrąžinti.“

154 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Tiuringijos federalinė žemė teisingai tvirtina, jog toks miglotas ir nepakankamai detalus pagrindimas pažeidžia EB 253 straipsnį, nes jame nepateikiama jokių duomenų apie tai, dėl kokių priežasčių Komisija konstatavo, kad Bavarijos federalinės žemės suteiktos investicijų subsidijos ir parama buvo panaudotos pažeidžiant viešojo intereso užduoties schemą bei Investicijų paramos įstatymą.

155 Iš tikrųjų nepakanka konstatuoti, kad, kaip išplaukia iš ginčijamo sprendimo 95 konstatuojamosios dalies, Vokietijos institucijos informavo Komisiją, jog ėmėsi Vokietijos teisės nuostatose numatytų priemonių pareikalauti grąžinti pagalbą. Tai, ar tokį reikalavimą Komisija teisingai galėjo interpretuoti kaip šių institucijų pripažinimą, jog nagrinėjama pagalba buvo panaudota netinkamai, negali atleisti Komisijos nuo EB 253 straipsnyje nustatytos pareigos motyvuoti sprendimą dėl pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka.

156 Iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad EB 253 straipsnyje įtvirtinta pareiga motyvuoti reikalauja aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti Bendrijos institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, jį priimti paskatinusias priežastis, kad suinteresuotieji asmenys, siekdami apginti savo teises, žinotų, kodėl tos priemonės priimtose, o Bendrijos teismas galėtų vykdyti teisminę priežiūrą (žr. 1990 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Delacre ir kt. prieš Komisiją*, C-350/88, Rink. p. I-395, 15 punktą ir ten nurodytą teismų praktiką). Dėl suinteresuotųjų asmenų sąvokos, kaip ją apibrėžia minėta teismų praktika, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad reikalavimas motyvuoti turi būti vertinamas visų pirma atsižvelgiant į ginčijamo akto adresato ar kito su juo tiesiogiai ir konkrečiai EB 230 straipsnio prasme susijusio asmens suinteresuotumą gauti paaiškinimus (1985 m. kovo 13 d. Sprendimo *Nyderlandai ir Leeuwarder Papierwarenfabrik prieš Komisiją*, 296/82 ir 318/82, Rink. p. 809, 19 punktas; 127 punkte minėto sprendimo *Confédération nationale du Kreditas mutuel prieš Komisiją* 68 punktas). Taigi matyti, kad pareiga motyvuoti sprendimą valstybės pagalbos srityje negali būti nustatoma remiantis tik valstybės narės, kuriai skirtas sprendimas, suinteresuotumu gauti informaciją, nes dėl ypatingų priežasčių, susijusių su tuo, ar per administracinę procedūrą ji ginčijo tam tikras teises ar faktines aplinkybes, šis jos suinteresuotumas gali būti labai mažas (šiuo klausimu žr. 127 punkte minėto sprendimo *British Airways ir kt. bei British Midland Airways prieš Komisiją* 92 punktą). Todėl, jei ginčijamas sprendimas tiesiogiai ir individualiai EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme susijęs su ieškove, kaip nagrinėjamoje byloje yra Tiuringijos federalinės žemės atveju, ji gali reikalauti, jog šis sprendimas atskleistų visas jį pagrindžiančias faktines ir teises aplinkybes, kad atitiktų EB 253 straipsnio reikalavimus.

157 Iš to išplaukia, kad Komisija pažeidė savo pareigą pagal EB 253 straipsnį, nes nenurodė priežasčių, dėl kurių nusprendė, kad Bavarijos federalinės žemės suteiktos investicijų subsidijos ir parama buvo panaudotos pažeidžiant viešojo intereso užduoties schemą ir Investicijų rėmimo įstatymą.

158 Remiantis tuo, kas pasakyta, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 1 dalis panaikintina tiek, kiek ji susijusi su Bavarijos federalinės žemės suteiktomis investicijų subsidijomis ir parama, o kitų šiuo klausimu Tiuringijos federalinės žemės pateiktų argumentų nagrinėti nebūtina.

E — *Dėl THA Robotron ir bendrajai įmonei suteiktos garantijos*

1. Šalių argumentai

159 Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 97–99 konstatuojamoje dalyje Komisija neteisingai nusprendė, jog THA garantijos suteikimas ir vėlesnis mokėjimas pagal šią garantiją yra ne egzistuojanti pagalba, atitinkanti iš anksto Komisijos patvirtintą pagalbos schemą, o nauja su bendrąja rinka nesuderinama pagalba. Pirmiausia ji pažymi, kad garantija tikrai buvo suteikta remiantis pirmąja ir antrąja THA schemomis (patvirtintos 1991 m. rugsėjo 26 d. ir 1992 m. gruodžio 8 d. Komisijos laiškais), nes THA suteikė garantiją bendrosios įmonės naudai, siekdama palengvinti jos privatizavimą, ir todėl ši pagalba yra egzistuojanti, o ne nauja pagalba. Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad pirmoji THA schema aiškiai numato, jog THA gali teikti garantijas, dengiančias įmonių, kurių dalininkė ji yra, išsipareigojimus, o sąvoka „įmonė“ taip pat reiškia filialų ar bendrųjų įmonių dalis. Jos nuomone, šiuo atveju yra būtent taip, nes garantijos suteikimas *Robotron* ir bendrajai įmonei leido perleisti *Robotron* – valstybės bendrovei – turėtų akcijų daugumą PBK – privačiai bendrovei – ir užkirto kelią

galimiems reikalavimams atlyginti žalą *Robotron* atžvilgiu. Be to, Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad *Robotron* valdybos pirmininko pareiškimai, kuriuos ginčijamo sprendimo 98 konstatuojamoje dalyje nurodo Komisija, siekdama įrodyti, jog THA nuo pat pradžių siekė *Robotron* likviduoti, o ne privatizuoti, yra nereikšmingi, nes jie buvo padaryti ne suteikiant garantiją, o vėliau, kai buvo numatyta likviduoti *Robotron*. Tačiau, Tiuringijos federalinės žemės nuomone, visos sutartys dėl bendrosios įmonės įkūrimo buvo sudarytos, o garantija suteikta iki Vokietijos susivienijimo, t. y. tuo metu, kai *Robotron* per bendrąją įmonę dar iš tikrųjų tikėjosi dirbti rinkos ekonomikos sąlygomis ir tapti kompaktinių plokštelių gamybos lyderiu buvusioje Vokietijos Demokratinėje Respublikoje ir kai likvidavimas dar nebuvo numatomas.

160 Antra, Tiuringijos federalinė žemė ginčija Komisijos teiginį, kad THA schemas, įskaitant atskiras jose numatytas pagalbos suteikimo sąlygas, aiškintinos siaurai. Jos nuomone, be to, jog garantijos suteikimas *Robotron* ir bendrosios įmonės naudai, kaip jau buvo pažymėta, net ir esant pačiam siauriausiam aiškinimui neabejotinai atitiko THA schemose numatytas suteikimo sąlygas, taip teigdama Komisija neatsižvelgia į aplinkybę, jog tuomet, kai ji tvirtino minėtas schemas, visos šalys, įskaitant ir Komisiją, sutarė, jog precedento neturinti THA užduotis reikalauja kur kas laisviau interpretuoti Bendrijos pagalbos kontrolės taisykles (žr. K. Van Miert, *Markt, Macht, Wettbewerb. Meine Erfahrungen als Kommissar in Brüssel, Deutsche Verlagsanstalt Stuttgart/München*, 2000, 243 ir paskesni puslapiai). Tiuringijos federalinės žemės teigimu, Komisija negali vienašališkai panaikinti šio susitarimo.

161 Trečia, Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad garantija buvo suteikta iki Vokietijos susivienijimo, todėl ji arba apskritai nelaikytina valstybės pagalba, arba laikytina valstybės pagalba, egzistavusia dar iki susivienijimo, kuris išplėtė Sutarties nuostatų galiojimą buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje.

- 162 Ketvirta, dėl mokėjimų pagal garantiją Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad THA pagal sanavimo susitarimą išmokėta 120 milijonų DM suma nėra valstybės pagalba, nes šiuo atveju THA pasielgė taip, kaip panašioje situacijoje rinkos ekonomikos sąlygomis būtų pasielgęs privatus investuotojas. Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad šis mokėjimas leido THA galutinai išvengti savo garantinių įsipareigojimų, siekusių daugiau kaip 160 milijonų DM, ir taip sutaupyti 40 milijonų DM.
- 163 Penkta, Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad netinkamas kreditų, kurie buvo padengti THA garantija, panaudojimas *Pilz* grupės naudai negali sukelti abejonių dėl to, kad iš pradžių ši garantija buvo suderinama su bendrąja rinka. Tiuringijos federalinės žemės teigimu, *Pilz* grupė netinkamai panaudojo tik tą lėšų dalį, kuri nebuvo skirta kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms, todėl ši dalis nesuderinama su bendrąja rinka. Be to, ši lėšų dalis buvo panaudota ne bendrosios įmonės, o *Pilz* grupės naudai, taigi turi būti susigrąžinama tik iš jos.
- 164 Šešta, Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad, priešingai nei teigia ODS, 1991 m. rugsėjo 18 d. pranešime spaudai Komisija nebuvo pareiškusi, kad bendrosios įmonės nepatenka į THA schemos taikymo sritį ir kad ji ketina siaurai aiškinti THA schemai taikomas taisykles. Tiuringijos federalinė žemė taip pat mano, kad M. Schütte straipsnis, kurį nurodo ODS, neįrodo, jog darytina siauro aiškinimo prielaida, nes autorius tik pareiškė, kad THA gali prisiimti garantijas už įmones, kurių savininkė ji yra, o taip ir buvo bendrosios įmonės atveju. Tiuringijos federalinės žemės teigimu, tai reiškia, kad THA taip pat galėjo prisiimti garantiją už tą veiklą, kuri atitiko jos turimas įmonės dalis.

- 165 Galiausiai Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė, dėl kokių priežasčių THA mokėjimai pagal garantiją sudaro valstybės pagalbą. Jos teigimu, toks pagrindimas buvo būtinas juo labiau, kad THA tuo metu veikė rinkos sąlygomis. Be to, sprendimas pažeidžia pareigą motyvuoti, nes jame nenurodyta, kodėl Komisija manė, jog garantija neatitiko THA schemos, ir dėl kokių priežasčių garantijai taikytinos Bendrijos valstybės pagalbos kontrolės nuostatos, nors įsipareigojimai buvo priiimti dar iki šioms nuostatoms pradėjus galioti buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje.
- 166 Komisija, palaikoma ODS, neigia, kad ginčijamo sprendimo 97–99 konstatuojamoiose dalyse nusprendusi, jog THA garantija nesuderinama su bendrąja rinka, ji padarė vertinimo klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti.
- 167 Pirmiausia ji teigia, kad Tiuringijos federalinė žemė neteisingai mano, jog garantija bendrosios įmonės naudai buvo suderinama su THA schemomis. Ji pažymi, kad THA schemos sudaro išimtį iš bendrojo principo, jog valstybinės subsidijos, siekiant privatizuoti įmonę, yra valstybės pagalba, kuri iš principo nesuderinama su bendrąja rinka.
- 168 Tačiau, Komisijos nuomone, Tiuringijos federalinė žemė, teigdama, kad THA schema apima net ir priemones bendrosios įmonės naudai, siekiant privatizuoti šios įmonės dalininke esančią valstybinę įmonę, nesilaiko tokio griežto sąvokos „privatizavimas“ aiškinimo. Ji teigia, kad THA schemos nenumato jokių privatizavimo išimčių bendrosios įmonės atveju (sprendimo pradėti procedūrą 3.1.1 punktas). Komisijos nuomone, tai galima paaiškinti aplinkybe, kad bendrosios įmonės padėtis aiškiai skiriasi nuo valstybinės įmonės padėties, kuri be valstybės garantijos neturi galimybės prieiti prie kapitalo rinkos, nes bendrosios įmonės kreditingumas priklauso ne tik nuo jos dalininke esančios valstybinės įmonės, bet ir nuo privačių akcininkų. Dėl to Komisija mano, kad privatizavimo per bendrąją įmonę atveju

lemiamo THA pagalbos schemų taikymo sąlyga netenkinama, nes subsidijos suteikimas tokiai įmonei teikia naudos ir jos privatiems akcininkams, nors šie nėra ypatingoje THA nuosavybėje esančių įmonių padėtyje. Komisijos nuomone, tokia išvada juo labiau darytina tuomet, kai, kaip yra nagrinėjamu atveju, centralizuotos lėšų valdymo sistemos bendrojoje įmonėje egzistavimas padidina riziką, jog valstybės subsidijos bus netinkamai panaudotos privačių akcininkų naudai.

- 169 Antra, Komisija teigia, kad Tiuringijos federalinės žemės teiginiai dėl ekonominės būtinybės sukurti bendrąją įmonę nėra reikšmingi. Ji pažymi, kad net darant prielaidą, jog dviejų įmonių susijungimas buvo pagrįstas ekonomine logika, tai nėra reikšminga sprendžiant klausimą, ar THA schema apėmė priemones bendrosios įmonės naudai. Jos teigimu, tas pats pasakytina apie Tiuringijos federalinės žemės tvirtinimą, kad *Robotron* jau buvo prisiėmusi įsipareigojimus sukurti bendrą įmonę iki Vokietijos susivienijimo. Komisija teigia, kad reikšminga tik naudą gavusios įmonės padėtis suteikiant nagrinėjamą pagalbą.
- 170 Tračia, Komisija neigia Tiuringijos federalinės žemės teiginius, kad THA garantija buvo suteikta iki Vokietijos susivienijimo, todėl arba neturėjo pagalbos požymių, arba kvalifikuotina kaip egzistuojanti pagalba. Ji teigia, kad ši garantija buvo suteikta 1992 m., t. y. po susivienijimo.
- 171 Ketvirta, Komisija teigia, kad Tiuringijos federalinė žemė neteisingai tvirtina, jog 120 milijonų DM pervedimas bankams nėra pagalba, nes šie veiksmai atitinka rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo elgesį. Jos teigimu, kadangi garantija yra valstybės pagalba, nesvarbu, ar pagalbos teikėjas vėliau laikosi rinkos

ekonomika grindžiamų veikslių (2000 m. birželio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DSG prieš Komisiją*, T-234/95, Rink. p. II-2603, 162 punktas). Be to, ji teigia, kad ginčijamo sprendimo 99 konstatuojamoje dalyje aiškiai atsižvelgė į aplinkybę, jog THA pervedė tik 120 milijonų DM, nes nurodė susigrąžinti tik šią sumą.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

¹⁷² THA garantijos klausimu Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.

¹⁷³ Šiuo atžvilgiu primintina, kad ginčijamo sprendimo 97–99 konstatuojamosiose dalyse Komisija išdėstė priežastis, dėl kurių ji nusprendė, kad 190 milijonų DM THA garantija laikytina su EB sutartimi nesuderinama pagalba.

¹⁷⁴ Pirmiausia ji priminė, kad sprendime pradėti procedūrą ji išreiškė abejonių dėl aplinkybės, jog THA 190 milijonų DM, iš kurių 120 milijonų DM pasinaudota, gali nepatekti į pirmąją ir antrąją THA schemas (ginčijamo sprendimo 97 konstatuojamoji dalis). Ginčijamo sprendimo 98 konstatuojamoje dalyje ji nurodė:

„Šias abejones per administracinę procedūrą visų pirma sustiprino tuo metu THA vienašališkai paskirto *Robotron* <...> valdybos pirmininko Henzler pozicija Vokietijos teisės saugos institucijų atžvilgiu. Jis pareiškė nuo pat pradžių siekęs *Robotron*

likvidavimo, t. y. suskaidyti šią bendrovę į mažas įmones ir vėliau jas privatizuoti. Tokio dydžio investicija netiko šiai užduočiai įgyvendinti. Kad galėtų įmokėti nuosavų lėšų, (*Robotron*) privalėjo gauti 20 milijonų DM kreditų, o tai prieštarautų geros vadybos principams. Būdamas vadovu, jis manė, kad *Robotron* neturi pakankamai kompetencijos kompaktinių plokštelių srityje, todėl ši bendrovė sudarė sutartis tik su išlyga, kad užbaigus gamyklą *Pilz* už nominalią vertę, įskaitant mokėtinas banko palūkanas, išpirks *Robotron* dalis.“

175 Pirmiausia, kaip nepagrįsti, atmestini Tiuringijos federalinės žemės argumentai, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą nusprendama, jog ginčijama garantija buvo suteikta nesiremiant pirmąja ir antrąja THA schemomis.

176 Kaip matyti iš 2004 m. balandžio 29 Teisingumo Teismo sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* (C-277/00, Rink. p. I-3925, 22–24 punktai), Komisijos patvirtintos THA veiklą reglamentuojančios taisyklės numato daugelį nuostatų, leidžiančių nukrypti nuo bendrojo valstybės pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka principo, kuris įtvirtintas EB 87 straipsnio 1 dalyje. Patvirtindama šias nuostatas Komisija siekė palengvinti THA, kuri savo prigimtimi yra unikali institucija, užduotį restruktūrizuoti buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos įmones bei užtikrinti jų perėjimą iš planinės į rinkos ekonomiką. Iš to išplaukia, kad taikant THA pagalbos schemas sąvoka „privatizavimas“ kaip nuo bendrojo valstybės pagalbos nesuderinamumo su bendrąja rinka principo, įtvirtinto EB 87 straipsnio 1 dalyje, nukrypstančių taisyklių taikymo sąlyga aiškintina siaurinamai. Taip aiškinant šią sąvoką, pagal šias schemas privatizavimas iš principo gali būti leidžiamas tik tuomet, jei privatus investuotojas įsigyja jau egzistuojančios valstybinės įmonės kapitalo dalių, leidžiančių jam kontroliuoti šią įmonę. Šiuo atžvilgiu taip pat primintina, kad 1991 m. rugsėjo 26 d. laiške, patvirtinančiame pirmąją THA schemą, kaip išankstinė pagalbos, suteikiamos privatizavimo kontekste, patvirtinimo sąlyga įtvirtinta tai, kad ši pagalba būtų skirta leisti atitinkamai įmonei tęsti ankstesnę veiklą.

- 177 Pabrėžtina, kad nagrinėjamu atveju THA garantija buvo suteikta siekiant sukurti naują įmonę Tiuringijos federalinėje žemėje, kurios tikslas būtų buvęs pradėti naują ūkinę veiklą, t. y. kompaktinių plokštelių gamyklą, ir veikti kaip bendroji buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos įmonių įmonė. Akivaizdu, kad toks sandoris negali būti kvalifikuojamas kaip privatizavimas minėtų THA schemų prasme. Priešingai nei šiose schemose numatytas privatizavimas, kuriuo siekiama padėti įmonei pereiti iš planinės į rinkos ekonomiką, naujosios įmonės sukūrimas leido iš naujo vystyti verslo planą pasitelkiant naujas priemones bei imantis naujos ūkinės veiklos.
- 178 Taip pat atmetinas Tiuringijos federalinės žemės teiginys, kad garantija buvo suteikta iki Sutarties nuostatomis įsigaliojant naujosiose federalinėse žemėse, t. y. prieš 1990 m. spalio 3 d. Be to, kad šis teiginys nėra pagrįstas įrodymais, iš 1995 m. kovo 3 d. Vokietijos institucijų laiško matyti, kad ši garantija buvo suteikta 1992 metais.
- 179 Iš to, kas pasakyta, išplaukia, kad Komisija teisingai nusprendė, jog THA garantija buvo suteikta nesiremiant pirmąja ir antrąja THA schemomis, todėl negali būti laikoma egzistuojančia pagalba. Taigi ieškinio pagrindas dėl akivaizdžios vertinimo klaidos atmetinas kaip nepagrįstas.
- 180 Iš to, kas pasakyta, taip pat išplaukia, kad, priešingai nei teigia Tiuringijos federalinė žemė, Komisija pakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą šiuo klausimu. Konstatuotina, kad – ir tai matyti iš bylos medžiagos – per administracinę procedūrą, o visų pirma iš karto po sprendimo pradėti procedūrą 3.1.1 punkte atlikto pirminio Komisijos vertinimo, nei Vokietijos Federacinė Respublika, nei Tiuringijos federalinė žemė, išskyrus teiginį, jog garantiją apėmė Komisijos patvirtintos pirmoji ir antroji THA schemas, nepateikė jokių įrodymų, kad tai nebuvo pagalba ir kad bet kuriuo atveju ši pagalba buvo suderinama su bendrąja rinka bei nebuvo taikyta netinkamai. Be to, tik per teisminį nagrinėjimą Tiuringijos federalinė žemė pateikė kitų įrodymų, kad nagrinėjamos paramos teikimas atitiko

rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo elgesį. Tačiau, kadangi šie duomenys, kurių teisingumą turi įrodyti Vokietijos Federacinė Respublika, nebuvo pateikti per administracinę procedūrą, Pirmosios instancijos teismas mano, jog Komisija turėjo teisę apriboti ginčijamame sprendime išdėstytus motyvus tuo, kad pagalba neatitiko jos THA schemas patvirtinančiuose laiškuose nustatytų sąlygų (šiuo klausimu žr. 1991 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-261/89, Rink. p. I-4437, 20 ir paskesnius punktus).

- 181 Dėl to ieškinio pagrindas dėl pareigos motyvuoti pažeidimo taip pat atmestinas.
- 182 Remiantis tuo, kas pasakyta, Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindai dėl šios paramos atmestini kaip nepagrįsti.

F — *Dėl 25 milijonų DM kredito, kurį TAB suteikė PA*

1. Šalių argumentai

- 183 Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad ginčijamo sprendimo 33 konstatuojamoje dalyje Komisija neteisingai konstatavo, jog TAB suteikė PA 25 milijonų DM kreditą likvidumo problemoms išspręsti. Ji pažymi, kad, ir tai irgi išplaukia iš 1995 m. kovo 3 d. bei 1996 m. sausio 18 d. Vokietijos institucijų laiškų, šis kreditas buvo skirtas tik THA garantija padengtiems banko kreditams grąžinti, laikantis sanavimo susitarimo. Galiausiai ji neigia, kad šis kreditas yra valstybės pagalba arba juo labiau nauja su bendrąja rinka nesuderinama pagalba. Jos teigimu, kadangi šis kreditas buvo suteiktas daliai THA garantija padengtų kreditų grąžinti ir, Komisijos nuomone, šių

kreditų suteikimas yra valstybės pagalba, Komisija neteisingai teigia, jog tam tikrų sumų pagal garantiją išmokėjimas taip pat yra valstybės pagalba, nes taip tos pačios sumos būtų du kartus kvalifikuotos kaip valstybės pagalba. Be to, Tiuringijos federalinė žemė mano, jog atsižvelgiant į tai, kad, kaip ji jau buvo įrodžiusi, garantijos suteikimas laikytinas egzistuojančia ir su Sutartimi suderinama pagalba, tas pats neišvengiamai galioja ir aptariamai finansinei paramai, kuri buvo suteikta vykdant iš garantijos kylančius įsipareigojimus. Vis dėlto ji pripažįsta, kad tokia išvada yra akivaizdi tik tiek, kiek THA garantija padengti kreditai iš tikrųjų buvo panaudoti kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms. Be to, Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad 25 milijonų DM kreditas nekvalifikuotinas kaip restruktūrizavimo pagalba, nes jį suteikiant PA neturėjo jokių sunkumų. Galiausiai ji tvirtina, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė priežasčių, dėl kurių nusprendė, jog 25 milijonų DM kreditas yra valstybės pagalba PA ir *CD Albrechts* naudai, nors jis buvo panaudotas tik kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms suteiktiems ir tik *Pilz Construction* išmokėtiems banko kreditams grąžinti.

- 184 Komisija, palaikoma ODS, teigia, kad Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl nagrinėjamos paramos atmestini kaip nepagrįsti. Pirmiausia ji pažymi, kad nors 1995 m. kovo 3 d. Vokietijos institucijų laiške nagrinėjamas kreditas iš tikrųjų buvo aprašytas kaip skirtas įsipareigojimams padengti, 1997 m. balandžio 17 d. laiške esančioje lentelėje atitinkama suma buvo priskirta „gamybos priemonėms“ („Betriebsmittel“). Komisija taip pat primena, kad remiantis nusistovėjusia teismų praktika finansinės valstybės paramos tikslas neturi reikšmės jos, kaip pagalbos, kvalifikavimui, nes reikšmę turi tik priemonės naudingumas. Be to, ji pažymi, kad aplinkybė, jog įsipareigojimams pagal garantiją įvykdyti, be THA, veiksmų buvo ėmęsi kiti viešieji pagalbos teikėjai (TIB ir BLA), negali turėti įtakos THA garantijos kvalifikavimo kaip valstybės pagalba ir jos suderinamumo su bendrąja rinka klausimui. Komisijos nuomone, vienintelė šių veiksmų pasekmė yra tai, kad THA turėjo sumokėti ne 156 milijonus, o 120 milijonus DM.

185 Galiausiai, Komisija neigia pažeidusi pareigą motyvuoti finansinės paramos atveju. Jos teigimu, kadangi ši parama jau buvo kvalifikuota kaip neteisėta restruktūrizavimo pagalba sprendime pradėti procedūrą, ir Komisija nebuvo gavusi priešingos informacijos, ji neturėjo priežasčių priėti prie kitokios išvados ginčijamame sprendime. Konkrečiai Komisija pažymi, kad, atsižvelgdama į tai, jog remiantis Vokietijos institucijų informacija PA buvo sunkumų patirianti įmonė (žr. 1996 m. sausio 18 d. ir 1997 m. balandžio 17 d. laiškus), ji įvertino šią paramą vadovaudamasi gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėmis bei konstatavo, kad, nesant įmonės rentabilumo ir gyvybingumo atstatymo per protingą laikotarpį plano, tai yra neteisėta restruktūrizavimo pagalba (ginčijamo sprendimo 104–111 konstatuojamosios dalys).

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

186 Šios paramos klausimu Tiuringijos federalinė žemė pateikia argumentų dėl faktinės klaidos, akivaizdžios vertinimo klaidos ir pareigos motyvuoti pažeidimo.

187 Primintina, kad ginčijamo sprendimo 33 konstatuojamoje dalyje Komisija nustatė, jog „dar 1993 m. spalio mėnesį TAB suteikė PA 25 milijonų DM kreditą, nuo kurio skaičiuojamos palūkanos, likvidumo problemoms išspręsti, o 1994 m. kovo mėnesį – 20 milijonų DM kreditą THA garantuotam kreditui gražinti“. Ginčijamo sprendimo 104–111 konstatuojamosiose dalyse Komisija išdėstė priežastis, dėl kurių ji nusprendė, jog ši parama laikytina pažeidžiant gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gaires suteikta, todėl su bendrąja rinka nesuderinama, restruktūrizavimo pagalba.

188 Tiuringijos federalinės žemės teigimu, šis vertinimas pagrįstas faktine klaida, nes TAB suteiktas 25 milijonų DM kreditas buvo panaudotas ne likvidumo problemoms išspręsti, o tik daliai THA garantija padengtų banko kreditų gražinti, laikantis sanavimo susitarimo.

189 Šiuo atžvilgiu primintina, kad sprendimo pradėti procedūrą 2.2.2 punkto 1 dalyje Komisija pažymėjo, jog „dar 1993 m. rugsėjo 29 d. TAB už 7% palūkanų suteikė bendrajai įmonei ne vėliau kaip 1996 m. kovo 21 d. gražintiną 20 milijonų (DM) kreditą likvidumo problemoms išspręsti ir – taip pat už 7% palūkanų – ne vėliau kaip 1996 m. kovo 31 d. gražintiną 25 milijonų (DM) THA garantuotiems kreditams gražinti“. Šį faktų konstatavimą, kuris skiriasi nuo ginčijamo sprendimo 33 konstatuojamosios dalies teiginio, patvirtina bylos medžiaga. Iš 1995 m. kovo 3 d. ir 1996 m. sausio 18 d. Vokietijos institucijų laiškų išplaukia, kad 25 milijonų DM kreditas buvo suteiktas 1994 m. kovo mėnesį daliai THA kreditų gražinti. Be to, iš suinteresuotųjų šalių pastabų, kurios buvo pateiktos priėmus sprendimą pradėti formalią procedūrą, nėra matyti, kad jos būtų prašiusios ištaisyti sprendime pradėti procedūrą išdėstytas faktines aplinkybes šiuo klausimu.

190 Esant šioms sąlygoms konstatuotina, kad, atsižvelgiant į informaciją, kuria Komisija disponavo priimdama ginčijamą sprendimą, ji turėjo žinoti, jog 25 milijonų DM kreditas nebuvo panaudotas likvidumo problemoms išspręsti 1993 m. spalio mėnesį, o buvo suteiktas 1994 m. kovo mėnesį daliai THA garantuotų kreditų gražinti. Taigi šios paramos klausimu Komisija padarė faktinę klaidą.

191 Vis dėlto iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad netgi tuomet, kai vienoje iš ginčijamo akto konstatuojamųjų dalių padaryta faktinė klaida, šis trūkumas negali nulemti tokio akto panaikinimo, jei kitose ginčijamo sprendimo konstatuojamosiose dalyse pateikiami motyvai, įrodantys sprendimo pagrįstumą (šiuo klausimu žr. 1999 m. sausio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Neue Maxhütte*

Stahlwerke ir Lech-Stahlwerke prieš Komisiją, T-129/95, T-2/96 ir T-97/96, Rink. p. II-17, 160 punktą ir 2004 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 167 ir paskesnius punktus). Nagrinėjamu atveju 1993 m. rugsėjo mėnesį ir 1994 m. kovo mėnesį TAB suteiktų kreditų supainiojimas neturėjo pasekmių Komisijos atliktam šios paramos įvertinimui. Motyvai, kuriuos Komisija pateikė vertindama šių dviejų pagalbos atvejų suderinamumą su bendrąja rinka, yra identiški, t. y., kad, remiantis Komisijos informacija, šios pagalbos sumos buvo suteiktos pažeidžiant gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gaires. Todėl pirmiau aptarta faktinė klaida, susijusi su 20 ir 25 milijonų DM kreditais, nepateisina šios ginčijamo sprendimo dalies panaikinimo.

192 Antra, Tiuringijos federalinė žemė neigia, kad 25 milijonų DM kreditas yra valstybės pagalba ir juo labiau – nauja su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba. Jos teigimu, kadangi šis kreditas buvo suteiktas daliai THA garantija padengtų kreditų gražinti ir, Komisijos nuomone, šios garantijos suteikimas yra valstybės pagalba, Komisija neteisingai nusprendė, jog atliekant mokėjimus pagal šią garantiją išmokėtos sumos taip pat yra valstybės pagalba, nes taip tos pačios sumos du kartus buvo kvalifikuotos kaip valstybės pagalba.

193 Šiam argumentui negalima pritarti.

194 Viena vertus, pažymėtina, kad, kaip išplaukia iš ginčijamo sprendimo 99 konstatuojamosios dalies, iš bendros THA suteiktos 190 milijonų DM garantijos sumos „turi būti gražinta (tik) 120 milijonų DM suma, kurios atžvilgiu garantija buvo pasinaudota, nes tik ši suma buvo išmokėta“. Esant šioms sąlygoms, 25 milijonų DM kredito kvalifikavimas kaip valstybės pagalba nėra dvigubas, kai atsižvelgiama ir į pagalbą garantijos forma.

- 195 Kita vertus, pabrėžtina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 175–179 punktų, THA garantija buvo suteikta nesilaikant pirmosios ir antrosios THA schemų, todėl ji negali būti laikoma egzistuojančia pagalba. Be to, net jei THA garantija turėtų būti laikoma egzistuojančia pagalba, tai savaime neleistų daryti prielaidos, jog kreditas, kurį PA suteikė kita valstybinė įmonė šia garantija padengtų kreditų daliai grąžinti, laikytinas egzistuojančia valstybės pagalba.
- 196 Be to, atmetinas Tiuringijos federalinės žemės argumentas, kad 25 milijonų DM negali būti kvalifikuojami kaip restruktūrizavimo pagalba, nes suteikiant nagrinėjamą pagalbą PA nebuvo susidūrusi su sunkumais.
- 197 Pirmiausia, nė viena šalis neginčija, kad iki sanavimo susitarimo sudarymo 1994 m. kovo mėnesį, ekonominė ir finansinė PA situacija buvo labai bloga. Kaip matyti iš 1995 m. kovo 3 d. Vokietijos institucijų laiško, apyvartos sumažėjimas ir nepakankamas įmonės pajėgumų išnaudojimas lėmė didelius nuostolius ir dramatiškai pablogino jos likvidumą. Tokią padėtį taip pat patvirtina tai, kad 1993 m. spalio mėnesį TAB suteikė paramą likvidumo problemoms išspręsti.
- 198 Taip pat pažymėtina, kad, kaip išplaukia iš Tiuringijos federalinės žemės rašytinių pastabų, 1994 m. kovo 7 d. privatūs ir viešieji subjektai sudarė sanavimo susitarimą, būtent siekdami šią padėtį ištaisyti. Šiuo susitarimu buvo siekiama iš esmės sumažinti PA įsiskolinimus, taip užtikrinant jos gyvybingumą. Svarbiausia priemonė, kurios imtasi siekiant šio tikslo, buvo THA pagal savo garantiją atliktas 120 milijonų DM išmokėjimas. Ši suma bei kiti kreditai, kuriuos PA suteikė TIB ir TAB, leido grąžinti didelę dalį bendrajai įmonei suteiktų banko kreditų. TAB, TIB ir BLA taip pat ėmėsi įvairių priemonių likusiems PBK suteiktiems banko kreditams grąžinti bei PA apyvartinėms lėšoms konsoliduoti.

199 Todėl, remdamasi visais šiais duomenimis, ginčijamame sprendime Komisija pagrįstai galėjo priėti prie išvados, kad 25 milijonų DM kredito suteikimo metu PA trūko apyvartinių lėšų. Šios išvados nepaneigia ir Tiuringijos federalinės žemės teiginys, kad ėmusis įvairių priemonių pagal sanavimo susitarimą įmonės finansinė padėtis tapo pakankamai gera. Atsižvelgdama į aplinkybes, kurios nulėmė PA sanavimą, Komisija protingai galėjo daryti prielaidą, jog vien šios aplinkybės nepakanka išvadai, kad PA nebepatiria sunkumų. Tokia išvada buvo darytina juo labiau, kad vėliau paaiškėjo, jog bendrovės balanse nurodyta aktyvų vertė buvo stipriai pervertinta. Be to, kaip išplaukia iš ginčijamo sprendimo 36 ir 37 konstatuojamųjų dalių, praėjus mažiau kaip šešioms mėnesiams po sanavimo susitarimo sudarymo PA vėl susidūrė su likvidumo problemomis, ir dėl to TAB ir BLA buvo priverstos suteikti jai naujus kreditus. Kaip 356 ir 360 ieškinio punktuose pabrėžia pati Tiuringijos federalinė žemė, PA taip pat kėlė grėsmę besiantinantis *Pilz* grupės bankrotas ir tai, kad jos reikalavimai šios grupės bendrovių atžvilgiu buvo laikytini beviltiškais.

200 Be to, Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad sudarant sanavimo susitarimą dalyvaujantys viešieji subjektai dar nežinojo apie įvairias buhalterines manipuliacijas ir apie netinkamą pagalbos panaudojimą *Pilz* grupės naudai. Tačiau šis nežinojimas neleidžia daryti prielaidos, kad, suteikdami įvairių paramą, šie subjektai galėjo manyti, jog dėl šių mokėjimų PA nebėra sunkioje padėtyje. Pabrėžtina, kad, atsižvelgiant į blogą PA padėtį sudarant sanavimo susitarimą, bet koks pakankamai apdairus rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas, prieš suteikdamas šiai įmonei didelius kreditus, ypač – prieš ją nupirkdamas, būtų nuodugniai patikrinęs ekonominę įmonės padėtį ir reikalavęs sudaryti patikimą restruktūrizavimo planą. Tačiau konstatuotina, kad, nepaisant įvairių Komisijos prašymų, Vokietijos institucijos nepateikė informacijos apie kokio nors restruktūrizavimo plano paruošimą (ginčijamo sprendimo 108 konstatuojamoji dalis). Esant tokioms sąlygoms, Tiuringijos federalinė žemė negali remtis šių viešųjų subjektų nežinojimu, siekdama pagrįsti savo teiginius, jog remdamosi 1994 m. kovo mėnesį disponuojama informacija jos galėjo daryti prielaidą, kad PA nėra su sunkumais susidurianti įmonė.

201 Šiomis aplinkybėmis Komisija teisingai nusprendė, kad suteikiant restruktūrizavimo pagalbą PA turėjo būti laikoma su sunkumais susiduriančia įmone, todėl ji privalo įvertinti 25 milijonų DM kreditą remdamasi gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėmis.

202 Galiausiai Tiuringijos federalinė žemė nepagrįstai teigia, jog buvo pažeista pareiga motyvuoti. Teisinga, kad ginčijamame sprendime nurodyta tik nedaug priežasčių, dėl kurių PA turėtų būti kvalifikuojama kaip su sunkumais susidurianti įmonė. Vis dėlto sprendime pradėti procedūrą aiškiai nurodyta, kad „ginčijama pagalba nebuvo skirta regioninei plėtrai skatinti, o veikiau su sunkumais susiduriančiai įmonei sanuoti ir restruktūrizuoti“, ir todėl tam, kad ją būtų galima pripažinti suderinama su bendrąja rinka, ji turėjo atitikti gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėse nustatytas sąlygas. Konstatuotina, kad suinteresuotosios šalys nesureagavo į tokį kvalifikavimą. Todėl Komisija neprivalėjo detaliau nagrinėti šio klausimo ginčijamame sprendime. Tokia išvada juo labiau darytina todėl, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką nereikalaujama, jog pagrindime būtų nurodyti visi reikšmingi faktiniai ar teisiniai samprotavimai, kadangi tai, ar tam tikro akto pagrindimas atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, visų pirma vertintina atsižvelgiant į bendrą kontekstą bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą). Dėl tų pačių priežasčių, priešingai nei teigia Tiuringijos federalinė žemė, Komisija ginčijamame sprendime neturėjo nurodyti visų priežasčių, dėl kurių ji nusprendė, kad, *inter alia*, 25 milijonų DM kreditas yra pagalba *CD Albrechts* naudai.

203 Remiantis tuo, kas pasakyta, Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindai dėl šios paramos atmestini kaip nepagrįsti.

G — Dėl 20 milijonų DM kredito, kurį TAB suteikė PA

1. Šalių argumentai

²⁰⁴ Tiuringijos federalinė žemė pirmiausia tvirtina, kad, priešingai nei ginčijamo sprendimo 33 konstatuojamoje dalyje nustatė Komisija, 20 milijonų DM kreditą TAB suteikė PA 1993 m. spalio mėnesį, o ne 1994 m. kovo mėnesį. Be to, ji pabrėžia, kad šis kreditas buvo panaudotas PA apyvartinėms lėšoms konsoliduoti, o ne daliai THA garantija padengtų bankų kreditų grąžinti. Tiuringijos federalinė žemė taip pat teigia, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia EB 87 straipsnio 1 dalį, nes jame konstatuojama, jog šis kreditas yra valstybės pagalba PA naudai, kuri turi būti išreikalauta iš šios įmonės. Ji teigia, kad, priešingai nei ginčijamame sprendime konstatavo Komisija, šis kreditas neturi būti analizuojamas remiantis gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėmis, nes PA nebuvo atsidūrusi tokioje padėtyje. Be to, Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nepateikė sprendimo, jog *CD Albrechts* gavo naudą iš šios finansinės paramos ir jog ši parama iš valstybės lėšų teikia privalumų, nagrinėtinų remiantis gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėmis, motyvų.

²⁰⁵ Komisija, palaikoma ODS, mano, kad Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl šios paramos atmestini kaip nepagrįsti.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

²⁰⁶ Pažymėtina, kad Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl 20 milijonų DM kredito, kurį suteikė TIB, iš esmės atitinka argumentus dėl 25 milijonų DM kredito.

207 Todėl dėl šio sprendimo 186–205 punktuose išdėstytų motyvų, kurie perkeltini nagrinėjamai paramai, Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindai atmestini kaip nepagrįsti.

H — Dėl 3 milijonų DM pirkimo kainos, kurią TIB sumokėjo PBK

1. Šalių argumentai

208 Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad, atlikdama vertinimą, Komisija neatsižvelgė į aplinkybę, jog ši parama buvo suteikta po to, kai buvo panaikinta didelė PA įsiskolinimų dalis, dėl ko aktyvai sudarė 250 milijonus DM, o įsipareigojimai siekė apie 100 milijonų DM. Tiuringijos federalinės žemės nuomone, Komisija iš šios aplinkybės, į kurią jos dėmesys buvo primygtinai atkreiptas 1999 m. kovo 30 d. Vokietijos institucijų laišku, turėjo padaryti išvadą, jog šios paramos suteikimas atitiko rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo principą, todėl nėra valstybės pagalba. Be to, Tiuringijos federalinės žemės manymu, kadangi pirkimo kaina buvo sumokėta *Pilz* grupės įmonei ir todėl nesuteikė jokios naudos PA, grąžinimo galima reikalauti tik iš šios grupės įmonių. Galiausiai Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nepaaiškino priežasčių, dėl kurių nusprendė, jog 3 milijonų DM pirkimo kaina, kurią sumokėjo TIB ir TAB, yra valstybės pagalba PA ir *CD Albrechts* naudai.

209 Komisija, palaikoma ODS, ginčija Tiuringijos federalinės žemės teiginius, kad ji padarė neteisingą išvadą dėl valstybės pagalbos egzistavimo. Ji pažymi, kad nors 1996 m. lapkričio 25 d. laišku Vokietijos institucijoms adresuotais klausimais buvo tiesiogiai siekiama nustatyti, ar įmonė įsigyta rinkos sąlygomis, šios institucijos nepateikė nei pastabų šiuo klausimų, nei sanavimo susitarimo kopijos, o tik apsiribojo teiginiu, kad pirkimo kaina buvo nustatyta per derybas. Šiame kontekste Komisija mano, kad ji neturėjo galimybių patikrinti teigiamų prognozių dėl įmonės

mokumo ateityje. Be to, ji teigia, kad jos vertinimą, jog privatus investuotojas nebūtų įsigijęs PA ir jog pirkimo kaina laikytina valstybės pagalba, lėmė tai, kad tuo metu PA turėjo būti laikoma su sunkumais susiduriančia įmone. Ji pažymi, kad iš jos turėtos medžiagos nebuvo matyti, jog pagalba būtų buvusi suteikta remiantis restruktūrizavimo planu, leidžiančiu per protingą laikotarpį užtikrinti ilgalaikį įmonės rentabilumą ir gyvybingumą. Priešingai, ši informacija parodė, kad, visų pirma, THA sumokėjęs 120 milijonų DM, bankų reikalavimai iš esmės buvo patenkinti ir kad priemonės PA paremti ir išgelbėti buvo beveik išimtinai finansuojamos iš valstybės lėšų. Ji pastebi, kad sprendime pradėti procedūrą ji, remdamasi gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėmis, įtraukė pirkimo kainą į neteisėtos restruktūrizavimo pagalbos atvejų sąrašą. Galiausiai Komisija pabrėžia, kad toks kvalifikavimas buvo patvirtintas Vokietijos institucijų, kurios teigė, kad likvidumo pagalba buvo būtina reikalinga (1996 m. sausio 18 d. laiškas) ir kad, nesiėmus nagrinėjamų sanavimo priemonių, PA nebūtų išsilaikiusi rinkoje (1997 m. liepos 14 d. laiškas).

210 Komisija, palaikoma ODS, taip pat ginčija argumentus, kad ji pažeidė pareigą motyvuoti. Jos teigimu, kadangi sprendime pradėti procedūrą finansinė parama jau buvo kvalifikuota kaip neteisėta restruktūrizavimo pagalba su sunkumais susidūrusios įmonės naudai ir Komisija nebuvo gavusi iš Vokietijos institucijų priešingos informacijos (1996 m. sausio 18 d. ir 1997 m. balandžio 17 d. laiškai), ji neturėjo jokių priežasčių priėti prie kitos išvados ginčijamame sprendime (104–111 konstatuojamosios dalys).

211 Be to, ODS teigia, kad Tiuringijos federalinė žemė, atrodo, painioja pareigai motyvuoti keliamus reikalavimus su klausimu, ar Komisija nustatė teisingas faktines aplinkybes. Ji pabrėžia, kad galimi Komisijos nustatytų faktinių aplinkybių netikslumai visiškai nesusiję su pareiga motyvuoti, nes Komisija turėjo teisę preziumuoti jų teisingumą, mat jos išplaukė iš Vokietijos institucijų perduotos

informacijos. Jos tvirtinimu, kadangi akivaizdu, jog, remiantis šia informacija, nagrinėjamos priemonės yra valstybės pagalba, Komisija neprivalėjo detaliai nagrinėti kiekvieno materialinio EB 87 straipsnio 1 dalies sudėties elemento, o galėjo apsiriboti bendru pagrindu.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

212 Šios paramos atžvilgiu Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad buvo padaryta faktinė klaida, akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.

213 Kaltinimo dėl faktinės klaidos ir akivaizdžios vertinimo klaidos klausimu Tiuringijos federalinė žemė iš esmės tvirtina, kad, atsižvelgiant į Komisijos priimant ginčijamą sprendimą disponuotą informaciją, ji turėjo konstatuoti, jog 3 milijonų DM pirkimo kaina, kurią TIB sumokėjo už PA dalis, buvo įprasta rinkai.

214 Šiuo atžvilgiu primintina, jog sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad „TAB ir TIB, perimdamos (PA), 1994 m. kovo mėnesį iš viso sumokėjo 15 milijonų (DM)“ ir kad „3 milijonai iš šios sumos – tai TIB už (PA) dalis (PBK) sumokėta kaina“ (sprendimo pradėti procedūrą 2.2.2 punkto antroji pastraipa). Be to, atlikdama išankstinį finansinės paramos vertinimą, Komisija pabrėžė, kad 3 milijonų DM pirkimo kaina, kaip ir kita parama, neabejotinai yra valstybės pagalba 87 straipsnio 1 dalies prasme (sprendimo pradėti procedūrą 3 punkto pirmoji pastraipa). Ji taip pat aiškiai paprašė Vokietijos Federacinės Respublikos detaliai aprašyti, kaip buvo apskaičiuota pirkimo kaina (sprendimo pradėti procedūrą priedo 4 klausimas).

- 215 1999 m. kovo 30 d. laišku Vokietijos institucijos pareiškė nuomonę šiuo klausimu. Jos pabrėžė, kad pirkimo kaina nebuvo nustatyta aritmetiškai, o buvo veikiau derybų rezultatas, ir kad šią paramą gavo ne PA, o *Pilz* grupė. Be to, jos pabrėžė, kad, atsižvelgiant į teigiamą balansą ir skolų panaikinimo pagal sanavimo susitarimą mastą, TIB ir TAB tuo metu galėjo manyti, jog tokio dydžio įsipareigojimai yra pateisinami, nes įmonės aktyvų vertė buvo daug didesnė nei jos skoliniai įsipareigojimai. Šių institucijų nuomone, tokia išvada buvo darytina juo labiau todėl, kad tuo metu joms nebuvo žinoma apie R. Pilz buhalterines manipuliacijas.
- 216 Komisija teisingai nusprendė, kad šios informacijos nepakanka pakeisti jos išvadą, jog pirkimo kaina kvalifikuotina kaip valstybės pagalba.
- 217 Pirma, Vokietijos institucijos nepateikė informacijos, leidžiančios išnagrinėti 3 milijonų DM pirkimo kainos apskaičiavimo būdo. Vienintelė aplinkybė, kad šią kainą šalis suderėjo, šiame kontekste yra nereikšminga. Kita vertus, dėl šio sprendimo 199 punkte nurodytų priežasčių Vokietijos institucijos, siekdamos pateisinti pirkimo kainą, neteisingai pasielgė, pasirėmusios bendrosios įmonės aktyvų verte po sanavimo susitarimo sudarymo ir tuo, kad TIB bei TAB nežinojo apie manipuliacijas su šiais aktyvais. Tokia išvada juo labiau darytina todėl, kad, atsižvelgdama į priimant ginčijamą sprendimą savo turėtą informaciją, Komisija galėjo nuspręsti, jog prieš pirkimą 1994 m. kovo mėnesį pakankamai apdairus rinkos sąlygomis veikiantis investuotojas būtų nustatęs, kad PA susiduria su sunkumais (žr. šio sprendimo 196–202 punktus).
- 218 Tačiau Tiuringijos federalinė žemė teisingai tvirtina, kad Komisija neatsižvelgė į tai, jog parama buvo išmokėta tiesiogiai PBK. Komisija nepateikė jokių duomenų, iš kurių išplauktų, kad parama buvo skirta PA ar *CD Albrechts* restruktūrizuoti. Todėl

ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje Komisija neteisingai nusprendė, kad ši pagalba buvo skirta „(CD Albrechts) restruktūrizuoti“. Galiausiai ginčijamame sprendime Komisija nenurodė jokių motyvų, kad įrodytų, jog dėl šios paramos PA gavo naudos, kuri pateisintų šios paramos susigrąžinimą.

- 219 Atsižvelgiant į šią klaidą dėl pagalbos naudos gavėjo asmens ir dėl motyvavimo trūkumo šiuo klausimu, pažeidžiant EB 253 straipsnį, panaikintina ta ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalies dalis, kurioje Komisija nustatė, kad 3 milijonų DM pirkimo kaina yra pagalba „(CD Albrechts) restruktūrizuoti“.

I — Dėl 12 milijonų DM dotacijų kapitalui, kurias TIB suteikė PA

1. Šalių argumentai

- 220 Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad šios paramos klausimu Komisija padarė įvairių faktinių klaidų. Ji pažymi, kad Komisija nekonstatavo, jog 7,6 milijono DM iš 12 milijonų DM kapitalo dotacijos buvo panaudota daliai THA garantija padengtų kreditų, kurie buvo tiesiogiai sumokėti *Pilz Construction*, grąžinti, o tai išplaukia iš 1996 m. sausio 18 d. ir 1999 m. kovo 30 d. Vokietijos institucijų laiškų. Dėl dotacijos likučio, t. y. 4,4 milijono DM, Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad ši suma neegzistuojančių išlaidų ir neįvykdytų mokėjimų forma buvo netinkamai panaudota *Pilz* grupės naudai pagal PA ir *Pilz* grupės sudarytą valdymo ir tiekimo sutartį.

221 Be to, ji tvirtina, kad dėl tų faktinių klaidų šios paramos klausimu Komisija padarė vertinimo klaidų ir pažeidė pareigą motyvuoti. Kadangi 7,6 milijono DM iš šios subsidijos buvo skirtos daliai THA garantija padengtų banko kreditų grąžinti – tai nėra valstybės pagalba ir juo labiau – nauja su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba. Tiuringijos federalinės žemės nuomone, kadangi dalis šios subsidijos buvo suteikta daliai THA garantija padengtų kreditų grąžinti ir, Komisijos nuomone, ta garantija yra valstybės pagalba, ši institucija neteisingai nusprendė, kad pagal šią garantiją sumokėtos sumos taip pat yra valstybės pagalba, nes toks teiginys reiškia, jog tos pačios sumos du kartus laikomos valstybės pagalba. Be to, Tiuringijos federalinės žemės nuomone, kadangi, kaip jau buvo įrodyta, garantijos suteikimas laikytinas egzistuojančia su bendrąja rinka suderinama valstybės pagalba, tas pats pasakytina ir apie nagrinėjamą finansinę paramą, kuri buvo suteikta vykdant iš garantijos kylančius įsipareigojimus. Vis dėlto Tiuringijos federalinė žemė mano, kad ši išvada privaloma tik tiek, kiek THA garantija padengti kreditai iš tikrųjų buvo panaudoti kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms.

222 Dėl likusių 4,4 milijono DM Tiuringijos federalinė žemė tai pat mano, kad Komisija padarė vertinimo klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti, nes ginčijamame sprendime nusprendė, jog ši suma yra valstybės pagalba PA naudai. Ji pažymi, kad, priešingai nei ginčijamame sprendime konstatavo Komisija, ši finansinė parama negali būti nagrinėjama atsižvelgiant į gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gaires, nes PA padėtis buvo kitokia. Be to, Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad PA niekuomet nebuvo gavusi naudos iš šios paramos, nes ji buvo skirta *Pilz* grupei pagal valdymo ir tiekimo sutartį patiektų gaminių, už kuriuos pastaroji niekuomet nesumokėjo, gamybai. Todėl, jei ši parama būtų laikoma valstybės pagalba, tik iš *Pilz* grupės įmonių būtų galima reikalauti ją grąžinti.

223 Komisija, palaikoma ODS, mano, kad visi Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl 12 milijonų DM kapitalo dotacijos atmestini kaip nepagrįsti.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

224 Dėl šio kaltinimo Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad buvo padarytos įvairios faktinės klaidos, akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.

225 Pirmiausia atmestini Tiuringijos federalinės žemės argumentai, pateikti siekiant įrodyti, kad Komisija padarė faktinę klaidą dėl 12 milijonų DM kapitalo dotacijos, kurią TIB suteikė PA, nes nekonstatavo, jog, viena vertus, 7,6 milijono DM iš šios paramos buvo panaudoti THA garantija padengtiems kreditams grąžinti ir, antra vertus, ši parama buvo netinkamai panaudota *Pilz* grupės naudai.

226 Primintina, jog sprendime pradėti procedūrą Komisija pažymėjo, kad 3 milijonai DM iš 15 milijonų DM sumos, sumokėtos TIB ir TAB perimant bendrąją įmonę, sudarė įmonės akcijų kainą, „o likusieji 12 milijonų (DM) yra įmoka į bendrosios įmonės kapitalą“, ir kad „7,6 milijono (DM) iš šių 12 milijonų (DM) buvo panaudoti THA garantija padengtam kreditui grąžinti, o likusieji 4,4 milijono panaudoti kaip apyvartinės lėšos“ (sprendimo pradėti procedūrą 2.2.2 punkto antroji pastraipa).

227 1999 m. kovo 30 d. laiške Vokietijos institucijos patvirtino šį faktų konstatavimą. Be to, iš bylos medžiagos nėra matyti, kad tai būtų ginčyta kitų suinteresuotųjų šalių.

- 228 Esant šioms sąlygoms, atsižvelgiant į informaciją, kuria Komisija disponavo priimdama ginčijamą sprendimą, jo 34 konstatuojamoje dalyje ji teisingai nusprendė, kad TIB ir TAB, perimdamos bendrąją įmonę, iš viso sumokėjo 15 milijonų DM, iš kurių 3 milijonus DM TIB kaip pirkimo kainą sumokėjo PBK, o 12 milijonų DM – PA kaip kapitalo dotaciją.
- 229 Be to, Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad Komisija neatsižvelgė į aplinkybę, kad 7,6 milijono DM iš šios paramos buvo panaudoti THA garantija padengtiems kreditams grąžinti. Nebūtina nagrinėti, ar Komisija iš tikrųjų pamiršo į tai atsižvelgti; pakanka konstatuoti, kad toks trūkumas, jei jis iš tikrųjų egzistuotų, neturėtų jokių pasekmių Komisijos vertinimo šiuo klausimu pagrįstumui. Kaip buvo pabrėžta šio sprendimo 194 punkte, neįmanoma, kad finansinė parama, kuri buvo suteikta THA garantuotiems kreditams grąžinti, būtų buvusi paskaičiuota du kartus, nes ginčijamame sprendime kaip valstybės pagalba buvo kvalifikuotos tik faktiškai pagal garantiją THA išmokėtos sumos.
- 230 Galiausiai dėl Tiuringijos federalinės žemės tvirtinimo, kad Komisija neatsižvelgė į aplinkybę, jog 4,4 milijono DM iš šios paramos buvo netinkami panaudoti *Pilz* grupės naudai, darytina nuoroda į šio kaltinimo analizę nagrinėjant ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatytos susigrąžinimo tvarkos teisėtumą (žr. šio sprendimo 307–348 punktus).
- 231 Antra, kadangi nustatyta, kad šios paramos klausimu Komisija nepadarė faktinių klaidų, reikia išnagrinėti įvairius Tiuringijos federalinės žemės argumentus, pateiktus siekiant įrodyti akivaizdžią vertinimo klaidą ir pareigos motyvuoti pažeidimą dėl šios paramos.

- 232 Šiuo atžvilgiu Tiuringijos federalinė žemė neteisingai tvirtina: kadangi 7,6 milijono DM iš šios paramos buvo panaudoti THA garantija padengtiems kreditams gražinti, Komisija, kvalifikuodama tą paramą kaip naują pagalbą, šiuo klausimu padarė vertinimo klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti. Vien aplinkybė, kad šią paramą, kuri buvo panaudota THA garantija padengtiems kreditams gražinti, sumokėjo TIB, leidžia daryti išvadą, jog tai nėra priemonė pagal šią garantiją. Iš to išplaukia, kad tai tikrai yra nauja pagalba.
- 233 Komisija bet kuriuo atveju teisingai kvalifikavo šią paramą kaip pagalbą su sunkumais susidūrusiai įmonei restruktūrizuoti. Kaip buvo pabrėžta šio sprendimo 196–202 punktuose, suteikiant paramą PA galėjo būti kvalifikuojama kaip su sunkumais susidurianti įmonė. Iš tikrųjų galima daryti prielaidą, kad TIB padėtyje esanti privati bendrovė, bent jau detalai neišnagrinėjusi ekonominės įmonės padėties ir neparengusi restruktūrizavimo plano, nebūtų suteikusi kapitalo dotacijos tokiai su sunkumais susiduriančiai įmonei, kokia buvo PA. Be to, nors ši parama buvo kvalifikuota kaip valstybės pagalba sprendime pradėti procedūrą, per administracinę procedūrą Vokietijos institucijos neprieštaravo šiam kvalifikavimui. Galiausiai, kaip buvo pabrėžta šio sprendimo 202 punkte, Komisija pakankamai išsamiai pagrindė šios pagalbos nesuderinamumą su bendrąja rinka, kaip to reikalauja EB 253 straipsnis.
- 234 Remiantis tuo, kas pasakyta, Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindai dėl šios paramos atmestini kaip nepagrįsti.

J — Dėl TIB ir TAB įsigytų PA akcijų

1. Šalių argumentai

- 235 Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad ginčijamame sprendime Komisija neteisingai nustatė, jog 35 konstatuojamoje dalyje paminėta 33 milijonų DM suma

yra finansinė parama. Ji pažymi, kad ši suma iš tikrųjų atitinka PA nominalų kapitalą. Be to, Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti.

236 Per 2004 m. gegužės 5 d. teismo posėdį Komisija pripažino ginčijamame sprendime neteisingai konstatavusi, jog TIB ir TAB PA akcijų už 33 milijonus DM įsigijimas buvo valstybės pagalba. Be to, ji sutiko, kad ši ginčijamo sprendimo dalis būtų panaikinta.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

237 Atsižvelgiant į Komisijos pareiškimus per 2004 m. gegužės 5 d. posėdį, kurie buvo įrašyti į posėdžio protokolą, konstatuotina, kad, kvalifikavusi TIB ir TAB už 33 milijonus DM PA akcijų įsigijimą kaip valstybės pagalbą, Komisija padarė vertinimo klaidą, o kitų šiuo klausimu pateiktų argumentų nagrinėti nebūtina.

238 Remiantis tuo, kas pasakyta, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalis panaikintina tiek, kiek joje Komisija nusprendė, kad į su bendrąja rinka nesuderinamą valstybės pagalbą *CD Albrechts* restruktūrizuoti įeina 33 milijonų DM suma, sumokėta įsigijant PA dalis.

K — *Dėl 2 milijonų DM kredito, kurį BLA suteikė PA*

1. Šalių argumentai

239 Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad ginčijamame sprendime Komisija padarė klaidą neatsižvelgdama į aplinkybę, jog 2 milijonų DM kreditas, kurį BLA suteikė PA, nebuvo išmokėtas šiai bendrovei, o buvo panaudotas tik Bavarijos federalinės žemės garantija padengtiems PBK suteiktiems banko kreditams grąžinti, ir tinkamai to nepagrindė. Tačiau, jos teigimu, kadangi bendra garantijos suma (54,7 milijono DM) jau buvo Komisijos apskaityta kaip valstybės pagalba, nusprendus, kad šis kreditas taip pat yra valstybės pagalba, į tą pačią sumą, kaip į pagalbą, būtų atsižvelgta du kartus. Be to, Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad Komisija padarė vertinimo klaidą, be jokio pagrindimo ginčijamame sprendime nusprendusi, jog BLA suteiktas 2 milijonų DM kreditas yra nauja pagalba. Galiausiai ji tvirtina, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė priežasčių, dėl kurių nusprendė, kad 2 milijonų DM kreditas, kurį BLA suteikė PA, yra su bendrąja rinka nesuderinama pagalba.

240 Komisija, palaikoma ODS, mano, kad Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl šios paramos atmetini kaip nepagrįsti.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

241 Dėl nagrinėjamos finansinės paramos Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad buvo padaryta faktinė klaida, akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.

242 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia išnagrinėti, ar, kaip tvirtina Tiuringijos federalinė žemė, Komisija padarė faktinę klaidą, neatsižvelgusi į tai, kad 2 milijonų DM kreditas, kurį BLA suteikė PA, buvo panaudotas daliai Bavarijos federalinės žemės garantija padengtų kreditų grąžinti.

243 Šiuo klausimu primintina, kad sprendimo pradėti procedūrą 2.2.2 punkto trečiojoje pastraipoje Komisija konstatavo tokias aplinkybes:

„1994 m. kovo 8 d. Bavarijos (federalinė žemė), tarpininkaujant BLA <...>, sudarė dvi sutartis dėl dviejų – 2 ir 7 milijonų (DM) – kreditų bendrosios įmonės naudai, už kuriuos buvo numatytos 7 % palūkanos ir kurie buvo atitinkamai grąžintini ne vėliau kaip 1996 m. kovo 31 d. ir 1996 m. kovo 30 dienomis. Pirmasis kreditas buvo panaudotas <...> Bavarijos federalinės žemės garantija padengtam kreditui grąžinti.“

244 Iš šios ištraukos aiškiai išplaukia, kad Komisija buvo informuota apie tai, jog BLA suteikti 2 milijonai DM buvo panaudoti garantija padengtiems kreditams grąžinti.

245 Be to, pastebėtina, kad per administracinę procedūrą nei Vokietijos institucijos, nei kitos suinteresuotosios šalys nepateikė savo pastabų, siekdamas ištaisyti šią informaciją. Priešingai, 1999 m. kovo 30 d. laiške Vokietijos institucijos patvirtino to, kas šiuo klausimu buvo konstatuota sprendime pradėti procedūrą, teisingumą.

246 Esant šioms sąlygoms, reikia manyti, kad remdamasi priimant ginčijamą sprendimą turėta informacija Komisija privalėjo žinoti, jog 2 milijonų DM kreditas buvo panaudotas daliai Bavarijos federalinės žemės garantija padengtų kreditų grąžinti.

247 Vis dėlto, priešingai nei buvo konstatuota 3 milijonų DM reikalavimo atsisakymo klausimu (žr. šio sprendimo 123–130 punktus), ši klaida neturi įtakos sprendimo teisėtumui, nes šioje byloje bet kuriuo atveju neįmanoma, kad ta pati nauda būtų buvusi įskaičiuota du kartus. Vien aplinkybė, kad ši parama buvo panaudota daliai Bavarijos federalinės žemės garantija padengtų kreditų grąžinti, neleidžia daryti išvados, kad tai yra priemonė pagal šią garantiją. Konkrečiai pasakytina, kad šis kreditas buvo suteiktas PA, siekiant duoti jai galimybę grąžinti dalį garantija padengtų kreditų. Nors suteikus kreditą buvo siekiama leisti grąžinti garantija padengtus kreditus, tai nėra priemonė pagal egzistuojančią garantiją, o nauja pagalba.

248 Antra, Tiuringijos federalinė žemė neteisingai tvirtina, kad Komisija padarė faktinę klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti, nusprendusi, jog šis kreditas buvo suteiktas su sunkumais susidūrusiai įmonei, ir kvalifikavusi ją kaip su bendrąja rinka nesuderinamą valstybės pagalbą. Primintina, kad suteikiant šį kreditą PA galėjo būti kvalifikuojama kaip su sunkumais susidurianti įmonė (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 196–202 punktus). Iš tikrųjų galima daryti prielaidą, kad BLA padėtyje esanti privati bendrovė, bent jau detalčiai neišnagrinėjusi ekonominės įmonės padėties ir neparengusi restruktūrizavimo plano, nebūtų suteikusi kapitalo dotacijos tokiai su sunkumais susiduriančiai įmonei, kokia buvo PA. Be to, nors ši parama buvo kvalifikuota kaip valstybės pagalba sprendime pradėti procedūrą, vėliau Vokietijos institucijos neprieštaravo šiam kvalifikavimui. Galiausiai, kaip buvo pabrėžta šio sprendimo 202 punkte, Komisija pakankamai išsamiai pagrindė PA kvalifikavimą kaip su sunkumais susiduriančią įmonę, todėl ir šios pagalbos nesuderinamumą su bendrąja rinka.

249 Remiantis tuo, kas pasakyta, Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindai dėl šios paramos atmestini kaip nepagrįsti.

L — Dėl 3,5 milijono DM akcininkų paskolos, kurią TIB suteikė PA

1. Šalių argumentai

250 Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia EB 87 straipsnio 1 dalį ir pareigą motyvuoti, nes jame 3,5 milijono DM akcininkų paskola PA naudai buvo kvalifikuota kaip su bendrąja rinka nesuderinama valstybės pagalba. Ji pažymi, kad, priešingai nei ginčijamame sprendime konstatavo Komisija, ši paskola negali būti analizuojama remiantis gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėmis, nes PA nebuvo atsidūrusi tokioje padėtyje. Be to, ji teigia, kad, kaip išplaukia iš 1999 m. kovo 30 d. Vokietijos institucijų laiško, 3,5 milijono DM akcininkų paskola, kurią TIB suteikė PA, per centralizuotą lėšų valdymo sistemą buvo netinkamai panaudota *Pilz* grupės naudai.

251 Komisija, palaikoma ODS, mano, kad Tiuringijos federalinė žemė argumentai dėl šios paramos atmetini kaip nepagrįsti.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

252 Dėl šios paramos Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad buvo padaryta faktinė klaida, akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.

253 Pirmiausia pastebėtina, kad Tiuringijos federalinė žemė neginčija ginčijamo sprendimo 35 konstatuojamoje dalyje nustatytos aplinkybės, jog 1994 m. balandžio mėnesį TIB suteikė PA 3,5 milijono DM akcininkų paskolą.

- 254 Be to, pažymėtina, kad Tiuringijos federalinė žemė neteisingai tvirtina, jog taikiusi gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gaires ir kvalifikavusi kreditą kaip su bendrąja rinka nesuderinamą valstybės pagalbą Komisija padarė teisės klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti. Kaip buvo pabrėžta šio sprendimo 196–202 punktuose, suteikiant šį kreditą PA galėjo būti kvalifikuojama kaip su sunkumais susidurianti įmonė. Iš tikrųjų galima daryti prielaidą, kad TIB padėtyje esanti privati bendrovė, bent jau detalai neišnagrinėjusi ekonominės bendrosios įmonės padėties ir neparengusi restruktūrizavimo plano, nebūtų suteikusi kapitalo dotacijos tokiai su sunkumais susiduriančiai įmonei, kokia buvo PA. Be to, nors ši parama buvo kvalifikuota kaip valstybės pagalba sprendime pradėti procedūrą, per administracinę procedūrą Vokietijos institucijos neprieštaravo šiam kvalifikavimui. Galiausiai, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 202 punkte, Komisija pakankamai išsamiai pagrindė PA kvalifikavimą kaip su sunkumais susiduriančios įmonės, o todėl ir šios pagalbos nesuderinamumą su bendrąja rinka.
- 255 Galiausiai dėl Tiuringijos federalinės žemės tvirtinimo, kad Komisija neatsižvelgė į aplinkybę, jog ši parama buvo netinkami panaudota *Pilz* grupės naudai, darytina nuoroda į šio kaltinimo analizę nagrinėjant ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatytos susigrąžinimo tvarkos teisėtumą (žr. šio sprendimo 307–347 punktus).
- 256 Remiantis tuo, kas pasakyta, Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindai dėl šios paramos atmetini kaip nepagrįsti.

M — *Dėl 15 milijonų DM kredito, kurį BLA suteikė Pilz grupei*

1. Šalių argumentai

- 257 Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad dėl BLA *Pilz* grupei suteikto 15 milijonų DM kredito Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes šis kreditas buvo suteiktas

tiesiogiai *Pilz* grupei, todėl jo negalima reikalauti grąžinti iš bendrosios įmonės ar jos teisių perėmėjų. Be to, ji tvirtina, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė priežasčių, dėl kurių šis kreditas yra pagalba PA ir *CD Albrechts* naudai.

258 Komisija, palaikoma ODS, mano, kad Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl šios paramos atmetini kaip nepagrįsti. Jos nuomone, nesvarbu, kad 15 milijonų DM kreditas buvo numatytas *Pilz* grupei, nes, atsižvelgiant į tai, jog kalbama apie apyvartinį kreditą, kuris buvo pereinamojo laikotarpio priemonė, kol bus surastas bendrosios įmonės pirkėjas, jis buvo naudingas bendrajai įmonei ir PA.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

259 Dėl šios paramos Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.

260 Tiuringijos federalinė žemė teisingai tvirtina, kad Komisija neatsižvelgė į tai, jog parama buvo išmokėta tiesiogiai *Pilz* grupei. Komisija nepateikė jokių duomenų, iš kurių išplauktų, kad parama buvo skirta PA ar *CD Albrechts* restruktūrizuoti.

261 Šios išvados negali pakeisti aplinkybė, kad, kaip ginčijamo sprendimo 37 konstatuojamoje dalyje nustatė Komisija, 15 milijonų DM kreditas buvo numatytas *Pilz* grupei

paremti, kol bus surastas PA pirkėjas. Be to, kad Komisija nepateikė jokių ši teiginį pagrindžiančių įrodymų, nėra nustatyta, kad PA iš tikrųjų būtų gavusi naudos iš šios pagalbos. Taigi nusprendama, kad šis kreditas suteikė naudos PA, Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

- ²⁶² Remiantis tuo, kas pasakyta, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalis panaikintina tiek, kiek joje Komisija nustatė, jog 15 milijonų DM kreditas yra pagalba „(CD Albrechts) restruktūrizuoti“, o Tiuringijos federalinės žemės kaltinimo dėl pareigos motyvuoti pažeidimo nagrinėti nebūtina.

N — *Dėl 15 milijonų DM kredito, kurį TAB suteikė CD Albrechts*

1. Šalių argumentai

- ²⁶³ Tiuringijos federalinė žemė pažymi, kad, kaip išplaukia iš 1999 m. kovo 30 d. Vokietijos institucijų laiško, 15 milijonų DM kreditas, kurį TAB suteikė CD Albrechts, buvo netinkamai panaudotas Pilz grupės naudai. Be to, ji tvirtina, kad Komisija pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį, nes ginčijamame sprendime nusprendė, kad 15 milijonų DM kreditas yra valstybės pagalba PA naudai. Ji pažymi, kad, priešingai nei ginčijamame sprendime konstatavo Komisija, šis kreditas neturi būti analizuojamas remiantis gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėmis, nes PA, vėliau – CD Albrechts, nebuvo atsidūrusi tokioje padėtyje. Ji taip pat teigia, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė priežasčių, dėl kurių šis kreditas yra pagalba PA ir CD Albrechts naudai.

264 Komisija, palaikoma ODS, mano, kad Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl šios paramos atmetini kaip nepagrįsti.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

265 Dėl šios paramos Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad buvo padaryta faktinė klaida, akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.

266 Šiuo atžvilgiu pirmiausia pažymėtina, kad Tiuringijos federalinė žemė nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių jos teiginį, kad dalis šio kredito ar jis visas jau buvo gražintas. Be to, ji taip pat neįrodė, kad per administracinę procedūrą Komisija būtų buvusi informuota apie tokį gražinimą.

267 Be to, pažymėtina, kad Tiuringijos federalinė žemė neteisingai tvirtina, jog kvalifikavusi šį kreditą kaip su bendrąja rinka nesuderinamą restruktūrizavimo valstybės pagalbą, Komisija padarė teisės klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti. Dėl šio sprendimo 196–202 punktuose išdėstytų priežasčių, suteikiant šį kreditą *CD Albrechts*, anksčiau – PA, galėjo būti kvalifikuojama kaip su sunkumais susidurianti įmonė. Iš tikrųjų galima daryti prielaidą, kad TAB padėtyje esanti privati bendrovė bent jau detalai neišnagrinėjusi ekonominės įmonės padėties ir neparengusi restruktūrizavimo plano nebūtų suteikusi kapitalo dotacijos tokiai su sunkumais susiduriančiai įmonei kaip *CD Albrechts*. Be to, nors ši parama buvo kvalifikuota kaip valstybės pagalba sprendime pradėti procedūrą, per administracinę procedūrą Vokietijos institucijos neprieštaravo šiam kvalifikavimui. Kaip buvo pažymėta šio sprendimo 202 punkte, Komisija pakankamai išsamiai pagrindė *CD Albrechts* kvalifikavimą kaip su sunkumais susiduriančios įmonės, todėl – ir šios pagalbos nesuderinamumą su bendrąja rinka.

- 268 Galiausiai dėl Tiuringijos federalinės žemės tvirtinimo, kad Komisija neatsižvelgė į aplinkybę, jog ši parama buvo netinkami panaudota *Pilz* grupės naudai, darytina nuoroda į šio kaltinimo analizę, nagrinėjant ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatytos susigrąžinimo tvarkos teisėtumą (žr. šio sprendimo 319–344 punktus).
- 269 Remiantis tuo, kas pasakyta, Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindai dėl šios paramos, išskyrus paskutinį kaltinimą, kuris bus nagrinėjamas vėliau, atmestini kaip nepagrįsti.

O — *Dėl 7 milijonų DM kredito, kurį BLA suteikė CD Albrechts*

1. Šalių argumentai

- 270 Tiuringijos federalinė žemė pirmiausia tvirtina, kad Komisija padarė įvairių faktinių klaidų dėl 7 milijonų DM kredito. Ji teigia, kad, priešingai nei ginčijamo sprendimo 36 ir 73 konstatuojamosiose dalyse nustatė Komisija, 7 milijonų DM kreditas, kurį BLA suteikė PA nebuvo panaudotas šiai bendrovei paremti. Ji pastebi, kad sudarius sanavimo susitarimą 2 milijonai DM iš šio kredito buvo panaudoti palūkanoms nuo Bavarijos federalinės žemės garantija padengtų PBK naudai suteiktų banko kreditų apmokėti. Be to, jos nuomone, kadangi bendra garantijos suma (54,7 milijono DM) jau buvo Komisijos apskaityta kaip valstybės pagalba, nusprendus, kad šis kreditas taip pat yra valstybės pagalba, į tą pačią sumą, kaip į pagalbą, būtų atsižvelgta du kartus.

271 Be to, Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad šios paramos klausimu Komisija padarė įvairių teisės klaidų ir pažeidė pareigą motyvuoti. Konkrečiai tariant, ji ginčija, kad kreditas yra valstybės pagalba ir juo labiau nauja su bendrąja rinka nesuderinama pagalba. Jos teigimu, kadangi 5 milijonai DM iš šio kredito buvo suteikti daliai THA garantija padengtų kreditų grąžinti ir, Komisijos nuomone, šios garantijos suteikimas yra valstybės pagalba, ji neteisingai teigia, jog tam tikrų sumų pagal garantiją išmokėjimas taip pat yra valstybės pagalba, nes taip tos pačios sumos būtų du kartus kvalifikuotos kaip valstybės pagalba. Be to, Tiuringijos federalinė žemė mano, jog atsižvelgiant į tai, kad, kaip ji jau buvo įrodžiusi, garantijos suteikimas laikytinas egzistuojančia ir su Sutartimi suderinama pagalba, tas pats neišvengiamai galioja ir aptariamai finansinei paramai, kuri buvo suteikta vykdant iš garantijos kylančius įsipareigojimus. Galiausiai Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti, nes nenurodė priežasčių, dėl kurių nusprendė, kad 7 milijonų DM kreditas yra su bendrąja rinka nesuderinama pagalba *CD Albrechts* naudai, nors 5 milijonai DM iš šio kredito buvo panaudoti tik kompaktinių plokštelių gamyklos *Albrechts* statyboms suteiktiems ir tik *Pilz Construction* išmokėtiems banko kreditams grąžinti, o 2 milijonai DM leido apmokėti palūkanas už šia garantija padengtus kreditus.

272 Komisija, palaikoma ODS, mano, kad Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl šios paramos atmetini kaip nepagrįsti.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

273 Dėl šios paramos Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad buvo padaryta įvairių faktinių klaidų, akivaizdi vertinimo klaida ir pažeista pareiga motyvuoti.

274 Šiuo atžvilgiu iš pradžių reikia išnagrinėti, ar, kaip tvirtina Tiuringijos federalinė žemė, Komisija padarė faktinę klaidą, neatsižvelgusi į tai, kad dalis 7 milijonų DM kredito, kurį BLA suteikė PA, t. y. 2 milijonai DM, buvo panaudota ateities palūkanoms už Bavarijos federalinės žemės garantija padengtus kreditus užtikrinti, o kita dalis, t. y. 5 milijonai DM, – daliai THA garantija padengtų kreditų gražinti.

275 Šiuo klausimu primintina, kad sprendime pradėti procedūrą Komisija konstatavo tokias aplinkybes:

„1994 m. kovo 8 d. Bavarijos federalinė žemė, tarpininkaujant BLA <...>, sudarė dvi sutartis dėl dviejų 2 ir 7 milijonų (DM) kreditų bendrosios įmonės naudai, už kuriuos buvo numatytos 7 % palūkanos ir kurie buvo atitinkamai gražintini ne vėliau kaip 1996 m. kovo 31 d. ir 1996 m. kovo 30 dienomis. Pirmasis kreditas buvo panaudotas <...> Bavarijos federalinės žemės garantija padengtam kreditui gražinti. 5 milijonai (DM) iš antrojo kredito panaudoti THA garantija padengtam kreditui sumažinti, o likusieji 2 milijonai (DM) turėjo būti panaudoti kaip apyvartinės lėšos.“

276 Iš šios ištraukos aiškiai matyti, kad prieš formalios procedūros pradžią Komisija buvo informuota apie tai, jog 5 milijonai DM iš BLA suteikto 7 milijonų DM kredito buvo panaudoti THA garantija padengtiems kreditams gražinti. Tačiau, atrodo, kad šioje procedūros stadijoje ji nebuvo informuota apie tai, jog likusieji 2 milijonai DM iš BLA suteikto 7 milijonų DM kredito buvo panaudoti ateities palūkanų už Bavarijos federalinės žemės garantija padengtus kreditus mokėjimui užtikrinti.

- 277 Tačiau pastebėtina, kad per administracinę procedūrą Vokietijos institucijos pareiškė pastabas dėl šio kredito panaudojimo. 1999 m. kovo 30 d. laiške jos pirmiausia pabrėžė, kad 5 milijonai DM iš šio kredito buvo panaudoti ne Bavarijos federalinės žemės, o THA garantija padengtiems kreditams grąžinti. Be to, Vokietijos institucijos nurodė, kad likusieji 2 milijonai buvo pervesti privatiems bankams, siekiant užtikrinti ateities palūkanų mokėjimą.
- 278 Esant šioms sąlygoms, atsižvelgiant į informaciją, kuria Komisija disponavo priimdama ginčijamą sprendimą, konstatuotina, kad ji privalėjo žinoti, jog dalis 7 milijonų DM kredito, kurį BLA suteikė PA, t. y. 5 milijonai DM, buvo panaudota daliai THA garantija padengtų kreditų grąžinti, o kita dalis, t. y. 2 milijonai DM, – ateities palūkanų už Bavarijos federalinės žemės garantija padengtus kreditus mokėjimui užtikrinti.
- 279 Vis dėlto pažymėtina, kad atitinkamų teiginių ginčijamame sprendime nebuvimas neturi įtakos sprendimo teisėtumui, kiek tai susiję su šia parama.
- 280 Net jeigu Komisija būtų atsižvelgusi į tai, kad 5 milijonai DM iš 7 milijonų DM kredito buvo panaudoti THA garantija padengtiems kreditams grąžinti, ši aplinkybė niekaip nebūtų pakeitusi vertinimo dėl šios paramos, nes dėl šio sprendimo 194 punkte išdėstytų priežasčių finansinė parama, kuri buvo suteikta THA garantuotiems kreditams grąžinti, skiriasi nuo THA pagal šią garantiją sumokėtų sumų.
- 281 Be to, Tiuringijos federalinė žemė neteisingai tvirtina: kadangi 5 milijonai DM iš šio kredito buvo panaudoti daliai THA garantija padengtų kreditų grąžinti, Komisija, kvalifikuodama šią paramą kaip naują, šiuo klausimu padarė vertinimo klaidą ir

pažeidė pareigą motyvuoti. Vien aplinkybė, kad ši parama buvo panaudota daliai THA garantija padengtų kreditų gražinti, neleidžia daryti išvados, kad tai yra priemonė pagal šią garantiją. Konkrečiai pasakytina, kad šis kreditas buvo suteiktas bendrajai įmonei, siekiant suteikti jai galimybę gražinti dalį garantija padengtų kreditų. Iš to išplaukia, kad nors suteikus kreditą buvo siekiama leisti gražinti garantija padengtus kreditus, vis dėlto tai yra nauja pagalba, o ne priemonė pagal egzistuojančią garantiją.

282 Galiausiai dėl to, kad 2 milijonai DM iš nagrinėjamos paramos buvo panaudoti ateities palūkanų už Bavarijos federalinės žemės garantija padengtus kreditus mokėjimui užtikrinti, Tiuringijos federalinė žemė nenurodo, kaip ši faktinė aplinkybė galėtų pakeisti Komisijos vertinimą dėl šios paramos, t. y. tai, kad ji yra nauja su bendrąja rinka nesuderinama pagalba, nes buvo suteikta pažeidžiant gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gaires.

283 Remiantis tuo, kas pasakyta, visi Tiuringijos federalinės žemės argumentai dėl šios paramos atmestini kaip nepagrįsti.

P — *Dėl 9,5 milijono DM kredito, kurį TAB suteikė CD Albrechts*

1. Šalių argumentai

284 Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad ginčijamame sprendime Komisija neatsižvelgė į aplinkybę, jog visas šis kreditas buvo gražintas. Ji taip pat pabrėžia, kad tai yra vienintelis kreditas, kurį *CD Albrechts* iš tikrųjų gavo, nes 1994 m. gruodžio mėnesį

ryšiai su *Pilz* grupe buvo galutinai nutraukti. Be to, ji tvirtina, kad Komisija privalėjo vertinti šį kreditą remdamasi rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio investuotojo kriterijumi, t. y. atsižvelgdama į finansinius sunkumus, su kuriais susidūrė dėl neteisėtų *Pilz* grupės veiksmų.

285 Komisija teigia negavusi informacijos apie galimą kredito grąžinimą, todėl turėjo teisę manyti, kad šis kreditas dar nebuvo grąžintas.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

286 Kalbant apie Tiuringijos federalinės žemės argumentus dėl šios paramos, pakanka konstatuoti, kad Tiuringijos federalinė žemė nepateikė jokių įrodymų, pagrindžiančių jos teiginį, jog visa ši parama jau buvo grąžinta. Be to, net darant prielaidą, kad ji būtų galėjusi pateikti įrodymų dėl kredito grąžinimo, tai nekeičia aplinkybės, kad ji nepateikė jų per administracinę procedūrą, ir todėl Komisijos negalima kaltinti neatsižvelgus į tai ginčijamame sprendime. Galiausiai negali būti atsižvelgta į Tiuringijos federalinės žemės argumentą, kad pagalbos suteikimas atitinka racionalų privataus investuotojo elgesį, nes, atsižvelgiant į šio sprendimo 217 punkte išdėstytus motyvus, nagrinėjamu atveju klausimas, ar TAB veikė kaip privatus investuotojas, neturi įtakos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimui, todėl yra nereikšmingas.

287 Remiantis tuo, kas pasakyta, Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindai dėl šios paramos atmestini kaip nepagrįsti.

Q — *Dėl iš viso 21,3 milijono DM palūkanų*

1. Šalių argumentai

288 Tiuringijos federalinė žemė pirmiausia tvirtina, kad palūkanų klausimu Komisija pažeidė pareigą motyvuoti. Ji pažymi, kad ginčijamame sprendime Komisija nesuformulavo jokių teiginių ir nepateikė jokių paaiškinimų dėl to, kaip buvo apskaičiuota 21,3 milijono DM tariamai nesumokėtų palūkanų už įvairią paramą suma. Tiuringijos federalinės žemės nuomone, tai dar labiau stebina dėl to, kad sumos, sumokėtos siekiant panaikinti garantijas pagal sanavimo susitarimą, apėmė reikšmingą palūkanų dalį. Be to, Tiuringijos federalinės žemės manymu, kadangi ginčijamas sprendimas numato, jog susigrąžintina pagalba turi būti padidinta referencine palūkanų norma, Komisija turėjo aiškiai paaiškinti, apie kokias palūkanas kalbama, ir kodėl bendroji įmonė ir jos teisių perėmėjos gavo iš jų naudos. Todėl, jos teigimu, Komisija negalėjo apsiriboti paprasta nuoroda į valstybės narės perduotą informaciją.

289 Tiuringijos federalinė žemė taip pat ginčija Komisijos teiginį, kad, atsižvelgdama į Vokietijos institucijų pateiktus duomenis, ji privalėjo pareikalauti susigrąžinti naudą iš palūkanų už 21,3 milijono DM. Jos pastebėjimu, viena vertus, Komisija nepateikė jokių įrodymų, kad Vokietijos institucijos padarė minėtus pareiškimus, o kita vertus, pažymėtina, kad net jei Vokietijos institucijos būtų padariusios tokius pareiškimus, o tai Tiuringijos federalinė žemė neigia, tai nepateisintų, kodėl nėra paaiškinimų dėl palūkanų sumos apskaičiavimo.

290 Be to, Tiuringijos federalinė žemė tvirtina, kad Komisija pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį, nes ginčijamame sprendime, apskaičiuodama tariamą bendrosios įmonės ir jos teisių perėmėjų iš palūkanų gautą naudą, ji nustatė fiksuotą 21,3 milijono DM sumą.

291 Komisija, palaikoma ODS, neigia visus Tiuringijos federalinės žemės argumentus, susijusius su palūkanų lengvata už 21,3 milijono DM.

292 Pirmiausia ji pažymi, kad privalėjo priimti sprendimą, remdamasi Vokietijos institucijų jai pateikta informacija, jog įvairūs mokėjimai lėmė naudą iš palūkanų už mažiausiai 21,3 milijono DM per laikotarpį nuo 1993 m. pabaigos iki 1998 m. (ginčijamo sprendimo 40 konstatuojamoji dalis). Be to, ji teigia, kad Tiuringijos federalinės žemės pastebėjimas dėl pagal reikalavimą susigrąžinti pagalbą mokėtinų palūkanų yra klaidingas, nes 21,3 milijono DM suma yra tik nauda iš palūkanų, kurios buvo suteiktos įmonėms, todėl pačios yra valstybės pagalba. Jos teigimu, nuo jų reikia skirti grąžintinas palūkanas, skaičiuojant nuo pagalbos suteikimo datos, kurios, remiantis ginčijamo sprendimo 2 straipsnio 2 dalimi, nustatomos pagal referencinį tarifą, taikomą apskaičiuojant regioninės pagalbos subsidijų ekvivalentą.

293 Be to, ji atmeta Tiuringijos federalinės žemės teiginius, jog naudą iš palūkanų lengvatų ji nustatė fiksuota mažiausiai 21,3 milijono DM suma, neatsižvelgdama į aplinkybę, kad mokėjimai suteikė naudos skirtingoms įmonėms ir kad į dalį šios naudos jau buvo atsižvelgta apskaičiuojant tam tikras sumas. Ji primena, kad apskaičiuojant suteiktos pagalbos dydį reikšmingas ne galutinis finansinės pagalbos gavėjas tam tikroje įmonių grupėje, o objektyviai numatytas gavėjas, t. y. nagrinėjamu atveju – bendroji įmonės ir jos teisių perėmėjos. Komisija taip pat pabrėžia, kad ginčijamame sprendime nustatyta bendra naudos iš palūkanų lengvatų suma pagrįsta ne klaidingais skaičiavimais, o kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 40 konstatuojamosios dalies, Vokietijos institucijų pateikta informacija.

294 Galiausiai ji neigia pažeidusi pareiga motyvuoti, kiek tai susiję su palūkanų forma suteikta nauda. Ji pažymi, kad, nesant aiškios Vokietijos institucijų pateiktos

informacijos, ji privalėjo pasitikėti 21,3 milijono DM suma, kuri, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 40 konstatuojamosios dalies, Vokietijos institucijų buvo įvardyta kaip bendra bendrajai įmonei ir jos teisių perėmėjoms suteikta nauda iš palūkanų lengvatų. Be to, ji pažymi, kad ši nauda buvo įvertinta remiantis gelbėjimo ir restruktūrizavimo valstybės pagalbos gairėmis ir kad todėl ji buvo įvertinta kaip neteisėta restruktūrizavimo pagalba. Galiausiai, kalbėdama apie Tiuringijos federalinės žemės teiginius, kad ji nepaaiškino, kaip nustatydamą bendrą naudą iš palūkanų lengvatų sumą ji atsižvelgė į aplinkybę, jog du kreditai buvo panaudoti už kreditus mokėtinoms palūkanoms sumokėti, Komisija tvirtina, kad, atsižvelgdama į savo disponuotą informaciją, ji neturėjo pasirinkimo, kaip tik padaryti išvadą, jog jie laikytini neteisėta su sunkumais susiduriančių įmonių restruktūrizavimo pagalba.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

²⁹⁵ Konstatuotina, kad atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštu pateiktą klausimą Vokietijos Federacinė Respublika pabrėžė, jog jos tarnybos nebuvo pateikusios Komisijai duomenų, iš kurių būtų matyti, kad vykdant kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts projektą suteikta nauda iš palūkanų lengvatų sudarė mažiausiai 21,3 milijono DM už 1993–1998 m. laikotarpį. Be to, ji pažymėjo, kad ši suma nesutampa su palūkanų suma, kuri buvo nurodyta 1997 m. balandžio 17 d. Vokietijos institucijų laiške, t. y. 14,9 milijono DM.

²⁹⁶ Komisija, atsakydama į Pirmosios instancijos teismo raštų pateiktą klausimą, savo ruožtu patvirtino, kad negali įrodyti, jog gavo iš Vokietijos institucijų duomenų, kad nagrinėjamą pagalbą sudaro 21,3 milijono DM.

297 Esant šioms sąlygoms, konstatuotina, kad ginčijamo sprendimo 40 konstatuojamoje dalyje nustačiusi, jog „remiantis Vokietijos institucijų pateikta informacija šie mokėjimai lėmė naudą iš palūkanų už mažiausiai 21,3 milijono DM per laikotarpį nuo 1993 m. pabaigos iki 1998 m.“, Komisija padarė faktinę klaidą.

298 Remiantis tuo, kas pasakyta, ginčijamo sprendimo 1 straipsnio 2 dalis panaikintina tiek, kiek joje į pagalbos sumą įtraukiama 21,3 milijono DM nauda iš vykdant kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts restruktūrizavimą suteiktų palūkanų lengvatų, o kitų šiuo klausimu pateiktų kaltinimų nagrinėti nebūtina.

III — *Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su ginčijamo sprendimo 2 straipsnio teisėtumu*

A — *Preliminarios pastabos*

299 Tiuringijos federalinė žemė, palaikoma Vokietijos Federacinės Respublikos, tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnis, kiek jame Komisija nurodė susigrąžinti pagalbą iš LCA, CDA ir „visų kitų įmonių, kurioms buvo ar bus perleisti (PBK), (bendrosios įmonės) ar (PA) aktyvai ir (arba) infrastruktūra“, yra neteisėtas, nes reikalavimas susigrąžinti pagalbą pagrįstas daugybe klaidų nustatant faktines aplinkybes, prieštarauja EB 87 straipsnio 1 daliai ir EB 88 straipsnio 2 daliai bei teisės į gynybą principui ir galiausiai pažeidžia teisinio tikrumo ir proporcingumo principus.

300 Iš pradžių Pirmosios instancijos teismas nagrinės Tiuringijos federalinės žemės argumentus, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje numatyta susigrąžinimo tvarka pažeidžia EB 87 straipsnio 1 dalį ir EB 88 straipsnio 2 dalį.

B — *Dėl EB 87 straipsnio 1 dalies ir EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimo*

1. Šalių argumentai

301 Pagrįsdama savo ieškinio pagrindą dėl EB 87 straipsnio 1 dalies ir EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimo, Tiuringijos federalinė žemė iš esmės tvirtina, kad Komisija iš Vokietijos Federacinės Respublikos negali reikalauti susigrąžinti pagalbos iš įmonių, kurios negavo iš jos jokios naudos. Ji visų pirma pažymi, kad didelė pagalbos dalis buvo netinkamai panaudota *Pilz* grupės įmonių naudai, antra, kaip Komisija nustatė ginčijamo sprendimo 103 konstatuojamoje dalyje, MTD, vėliau – CDA, perimdama *CD Albrechts*, vėliau – LCA, aktyvus negavo pagalbos, nes sumokėjo įprastą rinkos kainą, ir, trečia, dalis pagalbos buvo suteikta tiesiogiai *Pilz* grupei.

302 Be to, Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad Komisija negali reikalauti susigrąžinti pagalbos iš trečiųjų subjektų apsiribodama paprasčiausiu teiginiu, jog tenkinamos piktnaudžiavimo sudėties sąlygos. Pirmiausia ji pažymi, kad Komisija negali nukreipti reikalavimo susigrąžinti pagalbą prieš trečiąjį subjektą, neįrodžiusi, jog jis gavo naudos iš pagalbos. Ji taip pat mano, kad objektyvūs kriterijai, kuriuos Komisija pasitelkia piktnaudžiavimo sudėčiai konstatuoti — perdavimo objektas, įsigijimo kaina, ankstesnės įmonės ir įsigijančios įmonės dalininkų ar savininkų sutaptis, perleidimo data ir jo komercinis pobūdis, — kurie išvardyti ginčijamo sprendimo 118 konstatuojamoje dalyje, šiuo atveju nėra tenkinami.

303 Komisija, palaikoma ODS, ginčija visus Tiuringijos federalinės žemės argumentus, kuriais, kad būtų išvengta šio sprendimo pasekmių, siekiama įrodyti, jog reikalaujama iš Vokietijos Federacinės Respublikos susigrąžinti pagalbą iš LCA, CDA ir bet kurios kitos įmonės, kuriai buvo ar bus perleisti bendrosios įmonės aktyvai arba infrastruktūra, ji pažeidė EB 87 straipsnio 1 dalį ir EB 88 straipsnio 2 dalį.

304 Pirmiausia šiuo klausimu ji apskritai paaiškina savo poziciją dėl subjektų nustatymo, kurie naudą gavusios bendrovės akcijų ar aktyvų perleidimo atveju turi grąžinti pagalbą. Šiuo atžvilgiu ji pažymi, kad įmonės akcijų perleidimo atveju nekyla ypatingų problemų, nes naudą gavusi įmonė išlieka, o pasikeičia tik nuosavybės struktūra. Jos teigimu, iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukia, kad tokiu atveju pagalbos grąžinimo pareiga tenka ją gavusiai bendrovei arba jos teisių perėmėjui, neatsižvelgiant į nuosavybės struktūros pasikeitimus ir galimą atsižvelgimą į pareigą grąžinti pagalbą nustatant pardavimo sąlygas. Komisija pastebi, kad tęsdama subsidijuojamą veiklą ši bendrovė toliau gauna naudą iš pagalbos, todėl išlieka konkurencijos iškraipymų. Be to, ji mano, kad sunkumų nekyla ir tuo atveju, kai naudą gavusios bendrovės aktyvai perleidžiami tos pačios grupės bendrovėms. Ji pastebi, kad tokiu atveju, be naudą gavusios bendrovės, pagalbą privalo grąžinti grupės įmonės, kurios, perleidus aktyvus, galėtų pasinaudoti teigiamu pagalbos poveikiu ir taip įgyti ekonominį pranašumą. Tačiau naudą gavusios įmonės aktyvų pardavimo trečiosioms įmonėms atveju, Komisijos nuomone, darytinas skirtumas atsižvelgiant į tai, ar šie aktyvai buvo parduoti atskirai, ar „en bloc“. Jos manymu, jei aktyvai buvo parduoti atskirai už rinkos kainą, įgijėjai neprivalo grąžinti pagalbos, nes atskirai pardavus aktyvus subsidijuojama veikla nustojo egzistuoti, todėl prieš aktyvų perleidimą suteikta pagalba nebegali kelti neigiamų pasekmių naudą gavusios bendrovės konkurentams. Komisija teigia, kad kitokia situacija susidaro, jei aktyvai buvo parduoti „en bloc“ ir todėl įgijėjas gali tęsti naudą gavusios įmonės veiklą. Šiuo atveju, Komisijos nuomone, subsidijuojamos veiklos tąsa gali sutvirtinti konkurencijos iškraipymus, todėl būtina ypač apdairiai vertinti situaciją, siekiant užkirsti kelią

tam, kad dėl naudą gavusios bendrovės turto dalių perleidimo faktiškai nebūtų išvengta pareigos gražinti pagalbą „saugiai“ panaudojus parduotą turtą. Ji tvirtina, kad tokio vengimo galimybę galima atmesti tik tuomet, jei naudą gavusios bendrovės turto dalys „en bloc“ ne tik perleidžiamos už rinkos kainą, bet ir pagal besąlyginę ir visiems šios bendrovės konkurentams atvirą procedūrą.

305 Komisija teigia, kad atsižvelgdama į šiuos principus ji teisingai pareikalavo susigrąžinti pagalbą iš LCA ir CDA, nes:

- CDA tęsia pradinio pagalbos gavėjo ekonominę veiklą, naudodama „infekuotas“ gamybos priemones, kurias ji įgijo veikdama kaip viena iš TIB bendrai kontroliuojamų įmonių,
- CDA ir LCA vis dar gauna naudą iš neteisėtai bendrajai įmonei – ir jos teisių perėmėjoms – suteiktos pagalbos, todėl pagalbos sukeltas konkurencijos iškreipimas CDA ir LCA atžvilgiu ir toliau egzistuoja,
- bendra 35,3 milijono DM pirkimo kaina, sumokėta perėmus išipareigojimus (ginčijamo sprendimo 102 konstatuojamoji dalis) taip ir liko toje pačioje grupėje dėl to, kad TIB kontroliuoja ir CDA, ir LCA,
- ekonomiškai integruotų įmonių grupės atveju atsižvelgimas į pirkimo kainą prieštarautų Komisijos pareigai užkirsti kelią tam, kad jos sprendimai nebūtų apeiti, ir valstybių narių pareigai užtikrinti, kad būtų laikomasi jos sprendimo nuostatų (ginčijamo sprendimo 118 ir 119 konstatuojamosios dalys).

306 Galiausiai Komisija pažymi, kad Tiuringijos federalinė žemė neteisingai teigia, jog ji negali reikalauti susigrąžinti iš CDA ir LCA pagalbos, kuri buvo suteikta tiesiogiai ar buvo netinkamai panaudota *Pilz* grupės naudai. Ji pastebi, kad ši pagalba pateko į bendrosios įmonės ir jos teisių perėmėjų veiklos sferą, nors vėliau iš karto buvo panaudota kitų *Pilz* grupės įmonių naudai. Komisijos teigimu, šiuo atžvilgiu nereikšminga, kad ši pagalba faktiškai nesuteikė naudos bendrajai įmonei. Ji pažymi, kad 1997 m. kovo 20 d. Sprendime *Alcan Deutschland* (C-24/95, Rink. p. I-1591) Teisingumo Teismas nekvalifikavo prieštaravimo dėl praturtėjimo išnykimo kaip pakankamo pagrindo išvengti pagalbos grąžinimo. Komisija mano, kad Teisingumo Teismo motyvus galima taikyti nagrinėjamam atvejui, kai pradinio pagalbos gavėjo praturtėjimo išnykimas faktiškai yra užprogramuotas vidiniame grupės turto dalių perleidimo mechanizme. Jos nuomone, tokiu atveju neįmanoma atsižvelgti į prieštaravimą dėl praturtėjimo išnykimo; priešingai, neteisėta nauda įskaitoma toms grupės įmonėms, kurios iš pradžių gavo pagalbą kaip jos adresatės. Ji mano, kad šiuo prieštaravimu taip pat negali remtis TIB ir susijusios įmonės, nes už netinkamą pagalbos *Pilz* grupės naudai panaudojimą taip pat atsakingos bendroji įmonė ir jos teisių perėmėjos.

2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas

307 Pirmiausia reikia priminti, jog pagal Bendrijos teisę nustačiusi, kad pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, Komisija gali įpareigoti valstybes nares ją susigrąžinti iš gavėjų (1973 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, 70/72, Rink. p. 813, 13 ir 20 punktai ir šio sprendimo 176 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 73 punktas).

308 Neteisėtos pagalbos panaikinimas ją susigrąžinant yra logiška jos neteisėtumo konstatavimo pasekmė ir tuo siekiama atkurti prieš tai buvusią padėtį (šio sprendimo 176 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 74 punktas).

- 309 Šis tikslas pasiekiamas tuomet, kai pagalbos gavėjas, kitaip tariant, įmonės, kurios ja realiai pasinaudojo, sugrąžina pagalbą, prireikus – su palūkanomis (šiuo klausimu žr. 1991 kovo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-303/88, Rink. p. I-1433, 57 ir 60 punktus). Sugrąžindamas pagalbą jos gavėjas praranda rinkoje prieš konkurentus įgytą pranašumą, ir atkuriama prieš pagalbos išmokėjimą buvusi padėtis (1995 balandžio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Italiją* C-350/93, Rink. p. I-699, 22 punktas).
- 310 Iš to išplaukia, kad pagrindinis neteisėtai suteiktos valstybės pagalbos susigrąžinimo tikslas yra panaikinti konkurencijos iškraipymą dėl neteisėta pagalba suteikto konkurencinio pranašumo (šio sprendimo 176 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 76 punktas).
- 311 Remiantis būtent šiais bendrais samprotavimais reikia įvertinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatytos pagalbos susigrąžinimo tvarkos teisėtumą.
- 312 Šiuo atžvilgiu atskirai nagrinėtinas šios pagalbos susigrąžinimo tvarkos iš LCA ir CDA teisėtumas. Neginčytina, kad, priešingai nei LCA, kuri laikytina tiesiogine bendrosios įmonės ir PA teisių perėmėja, CDA atveju taip nėra. Ginčijamame sprendime reikalavimas susigrąžinti pagalbą iš pastarosios įmonės paremtas piktnaudžiavimu.
- 313 Dėl pagalbos susigrąžinimo iš LCA Tiuringijos federalinė žemė teigia, kad ši tvarka neteisėta, nes apima pagalbą, kuri buvo tiesiogiai suteikta *Pilz* grupei, ir pagalbą, kuri, nors ir išmokėta bendrajai įmonei ir PA, buvo netinkamai panaudota šios grupės naudai.

314 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 32 ir 39 konstatuojamosiose dalyse esančių lentelių, to sprendimo 1 straipsnyje nurodyta pagalba iš tikrųjų apima tam tikrą tiesiogiai *Pilz* grupei ir PBK, t. y. šiai grupei priklausančiai bendrovei, suteiktą pagalbą. Tai pirmiausia pasakytina apie PBK suteiktą paramą pagal Bavarijos federalinės žemės (BLA) 54,7 milijono DM garantiją, PBK suteiktą paramą atsisakius 3 milijonų DM reikalavimų, PBK suteiktą paramą 3 milijonų DM PA akcijų pirkimo kainos forma ir *Pilz* grupei suteiktą paramą 15 milijonų DM kredito forma.

315 Dėl pirmų dviejų paramos atvejų neginčytina, kad nors ši parama buvo išmokėta tiesiogiai PBK, ji buvo skirta finansuoti kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statybas ir todėl, jei nebūtų atsižvelgta į netinkamą šios paramos panaudojimą kitų *Pilz* grupės įmonių naudai bei pareigos motyvuoti pažeidimą dėl 3 milijonų DM reikalavimo atsisakymo, Komisija iš esmės teisingai nurodė susigrąžinti šią paramą iš LCA (šiuo klausimu žr. 2003 m. liepos 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-457/00, Rink. p. I-6931, 55–62 punktus).

316 Dėl 3 milijonų DM pirkimo kainos ir 15 milijonų DM kredito konstatuotina, kad, kaip jau buvo nuspėta šio sprendimo 218 ir 260 punktuose, ši pagalba buvo tiesiogiai išmokėta *Pilz* grupei ir nebuvo numatyta restruktūrizuoti bendrąją įmonę ir PA. Todėl atmestina galimybė, kad šios įmonės gavo realią naudą iš šios pagalbos. Kaip jau buvo nuspėta šio sprendimo 261 punkte, šios išvados negali pakeisti aplinkybė, kad, kaip ginčijamo sprendimo 37 konstatuojamoje dalyje nustatė Komisija, 15 milijonų DM kreditas buvo numatytas *Pilz* grupei paremti, kol bus surastas PA pirkėjas. Be to, kad Komisija nepateikė jokių ši teiginį pagrindžiančių įrodymų, nėra nustatyta, jog PA iš tikrųjų būtų gavusi naudos iš šios pagalbos.

- 317 Todėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnis, kiek jame nurodoma susigrąžinti 1 straipsnyje aprašytą pagalbą iš LCA, taip pat apimant PBK suteiktą pagalbą 3 milijonų DM pirkimo kainos forma ir *Pilz* grupei suteiktą pagalbą 15 milijonų DM kredito forma, neatitinka neteisėtos valstybės pagalbos susigrąžinimo principų.
- 318 Toliau nagrinėtini Tiuringijos federalinės žemės argumentai, kad susigrąžinimo tvarka neteisėta, kiek ji susijusi su pagalba, kuri, nors ir būdama skirta bendrajai įmonei ir PA, buvo netinkamai panaudota *Pilz* grupės įmonių naudai.
- 319 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad ginčijamame sprendime yra daug nuorodų, susijusių su netinkamu ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje aprašytos pagalbos panaudojimu *Pilz* grupės naudai. Kaip visų pirma matyti iš ginčijamo sprendimo 27, 33, 38 ir 63–75 konstatuojamųjų dalių, didelė dalis pagalbos kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms, restruktūrizacijai ir konsolidacijai buvo netinkamai panaudota šios grupės naudai. Iš motyvų taip pat išplaukia, kad pagalba buvo netinkamai panaudota per centralizuotą *Pilz* grupės lėšų valdymo sistemą pateikiant padidintas sąskaitas už statant gamyklą suteiktas paslaugas bei neapmokėjus bendrosios įmonės ir PA *Pilz* grupei patiektų prekių bei suteiktų paslaugų.
- 320 Be to, konstatuotina, kad *Landgericht Mühlhausen* pateiktame prokuratūros kaltinamajame akte, kurį Vokietijos institucijos pristatė per administracinę procedūrą, yra daug duomenų, leidžiančių bent jau apytikriai nustatyti netinkamo pagalbos panaudojimo *Pilz* grupės naudai mastą. Priešingai nei tvirtina Komisija, paprasčiausia aplinkybė, kad kaltinamasis aktas susijęs su neteisėtais veiksmais suteikiant Tiuringijos federalinės žemės investicijų subsidijas ir paramą, neleidžia

daryti išvados, kad jame pateikti duomenys nėra reikšmingi vertinimui, kurį privalo atlikti Komisija. Kaltinamajame rašte, visų pirma aprašant įvairius sukčiavimo mechanizmus ir vertinant padarytų investicijų vertę, pateikti tikslūs ir netinkamo pagalbos panaudojimo masto įvertinimui vertingi duomenys.

- 321 Esant šioms sąlygoms, konstatuotina, kad bent jau priimdama ginčijamą sprendimą Komisija disponavo daugeliu reikšmingų ir vienas kitą atitinkančių įrodymų, iš kurių išplaukė, kad bendroji įmonė ir PA negavo realios naudos iš didelės pagalbos, skirtos kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts statyboms, konsolidacijai ir restruktūrizacijai, dalies. Be to, šie įrodymai leido bent jau apytikriai nustatyti netinkamo pagalbos panaudojimo mastą.
- 322 Teisinga, kad, kaip teigia Komisija, iš Vokietijos institucijų pateiktos medžiagos neišplaukia konkrečių įrodymų dėl netinkamai *Pilz* grupės naudai panaudotos pagalbos dalies.
- 323 Vis dėlto konstatuotina, kad nors Komisija disponavo reikalingomis priemonėmis (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 71 punkte nurodyto sprendimo *Vokietija ir Pleuger Worthington prieš Komisiją* 29 punktą), nė iš vieno bylos medžiagos dokumento nėra matyti, kad ji būtų prašiusi Vokietijos institucijų pateikti konkrečius paaiškinimus šiuo klausimu. Tačiau, kaip išplaukia iš sprendimo pradėti procedūrą, Komisija bent nuo 1997 m. žinojo apie netinkamą didelės pagalbos dalies panaudojimą. Todėl ji negali tvirtinti, kad, remdamasi priimant ginčijamą sprendimą disponuota informacija, ji turėjo teisę reikalauti susigrąžinti iš LCA 1 straipsnyje aprašytą pagalbą, kurios atveju ji žinojo ar turėjo žinoti, jog ši nesuteikė naudos bendrajai įmonei ir PA.
- 324 Taip pat atmetini Komisijos argumentai, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje esančio reikalavimo susigrąžinti pagalbą apimtį pateisina tai, jog bendroji įmonė ir jos teisių perėmėjos priklausė susijusių įmonių grupei su vidiniais aktyvų perleidimo

mechanizmais. Be to, kad bendroji įmonė priklausė *Pilz* grupei tik nuo 1992 m. spalio mėnesio iki 1993 m. gruodžio mėnesio pabaigos, iš ginčijamo sprendimo motyvų aiškiai išplaukia, jog šioje grupėje esantys perleidimo mechanizmai buvo panaudoti tik šios įmonės nenaudai. Todėl negalima teigti, kad dėl priklausomybės šiai grupei bendroji įmonė gavo realią naudą iš pagalbos, nebūdama jos gavėja.

325 Todėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnis, kiek jame nurodoma susigrąžinti 1 straipsnyje aprašytą pagalbą iš LCA, taip pat apimant pagalbą, kurios atžvilgiu įrodyta, jog ši įmonė negavo iš jos realios naudos, neatitinka neteisėtos valstybės pagalbos susigrąžinimo principų.

326 Dėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje esančio nurodymo susigrąžinti šio sprendimo 1 straipsnyje aprašytą pagalbą iš CDA išplaukia, kad Komisija iš esmės pagrindė savo vertinimą tuo, jog ketinama išvengti šio sprendimo pasekmių, o tai, Komisijos nuomone, objektyviai matyti iš to, kad CDA gauna naudos iš anksčiau PBK, bendrajai įmonei, PA ir *CD Albrechts* suteiktos pagalbos, nes naudojasi šių įmonių turtu, be to, tęsia jų ūkinę veiklą (ginčijamo sprendimo 118 ir 120 konstatuojamosios dalys).

327 Šiems argumentams negali būti pritarta.

328 Teisinga, kad, ir tai irgi išplaukia iš Vokietijos institucijų bei Komisijos korespondencijos per administracinę procedūrą, perleidus dalį LCA aktyvų CDA, buvo siekiama išsaugoti šią LCA verslo dalį, suteikiant jai galimybę vystytis būnant apsaugotai nuo teisinio ir ekonominio netikrumo, kėlusio pavojų LCA gyvavimui. Be

to, įvairios Komisijos ir ODS šioje byloje išdėstytos aplinkybės leidžia daryti išvadą, kad, perleidus šiuos aktyvus, CDA iš tikrųjų tęsė bendrosios įmonės, PA ir *CD Albrechts* veiklą.

329 Vis dėlto šioje byloje ši aplinkybė savaime neįrodo ketinimo išvengti reikalavimo susigrąžinti pagalbą pasekmių.

330 Tokia išvada darytina juo labiau dėl to, kad, kaip nustatyta ginčijamo sprendimo 103 konstatuojamoje dalyje, CDA, perimdama LCA turto dalis, sumokėjo rinkos kainą, todėl dėl šio sandorio nepasinaudojo konkurenciniu pranašumu, susijusiu su LCA suteikta pagalba (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 176 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 92 punktą).

331 Tokioje situacijoje negalima teigti, kaip tai daro Komisija savo dokumentuose, kad CDA nupirkus aktyvus LCA lieka kaip „apvalkalas be ekonominio turinio, iš kurio neišmanoma susigrąžinti neteisėtos pagalbos“.

332 Atsižvelgiant į tai, kad pradėjus bankroto procedūrą 2000 m. spalio mėnesį LCA yra likvidavimo stadijoje, primintina, jog, remiantis nusistovėjusia teismų praktika dėl nemokių pagalbos gavėjų, iš esmės ankstesnė padėtis gali būti atkurta, o dėl neteisėtai suteiktos pagalbos atsiradęs konkurencijos iškraipymas panaikintas, įtraukus į likviduojamos įmonės balansą įsipareigojimą sugrąžinti atitinkamą pagalbą. Pagal šią teismų praktiką tokio įtraukimo pakanka sprendimo, kuriuo

nurodoma susigrąžinti su bendrąja rinka nesuderinamą valstybės pagalbą, vykdymui užtikrinti (šiuo klausimu žr. 1986 m. sausio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, 52/84, Rink. p. 89, 14 punktą ir 1990 m. kovo 21 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-142/87, Rink. p. I-959, 60 ir 62 punktus).

333 Vokietijos Federacinė Respublika taip pat tvirtino, kad CDA buvo parduota tik dalis aktyvų, t. y. ilgalaikis ir trumpalaikis turtas, techninės žinios ir rinkodaros struktūra ir kad tai leido gauti didesnę sumą nei atskirai parduodant atitinkamas turto dalis, o Komisija tam neprieštaravo.

334 Šios išvados nepaneigia tai, kad pirkimo kaina buvo sumokėta perėmus įsipareigojimus. Toks mokėjimo būdas neturėjo neigiamų pasekmių kreditorių padėčiai, nes bendrovės aktyvų sumažėjimas buvo kompensuotas atitinkamu įsipareigojimų sumažėjimu.

335 Komisijos nuoroda į ginčijamo sprendimo 118 konstatuojamąją dalį nekeičia tokio vertinimo. Konstatuotina, kad šioje konstatuojamoje dalyje Komisija bendrais bruožais ir pateikdama pavyzdžių aprašo kriterijus, kuriuos ji taiko nustatydamą, ar tam tikra operacija atitinka piktnaudžiavimo sudėtį. Tačiau toje ištraukoje atitinkami kriterijai netaikomi šiam atvejui.

336 Todėl konstatuotina, kad, atsižvelgdama vien į faktų konstatavimą ginčijamame sprendime, Komisija negalėjo daryti išvados apie ketinimą išvengti reikalavimo susigrąžinti pagalbą pasekmių.

- 337 Dėl kitų faktinių aplinkybių, kuriomis savo dokumentuose ir per teismo posėdį rėmėsi Komisija, konstatuotina, kad jos visiškai neminimos ginčijamame sprendime, todėl jomis negali būti remiamasi siekiant pateisinti reikalavimo susigrąžinti pagalbą išplėtimą, įtraukiant CDA.
- 338 Papildomai Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad net remiantis įvairiais šiais duomenimis nėra įrodoma, jog šiuo atveju yra piktnaudžiavimo sudėtis.
- 339 Komisija neteisingai tvirtina, kad nagrinėjamu atveju aktyvų pirkimas vyko TIB grupės viduje, t. y. susijusių įmonių grupėje. Pažymėtina, kad ginčijamame sprendime nebuvo nustatytas tariamos TIB grupės egzistavimas, o Komisija taip pat nepateikė jokių įrodymų, kad LCA ir CDA priklauso tokiai įmonių grupei ir juo labiau kad šios įmonės susijusios vidiniais aktyvų perleidimo mechanizmais. Iš Tiuringijos federalinės žemės ir CDA pateiktų duomenų veikia išplaukia, kad, laikydamosi savo įstatų, TIB veikia kaip investicinė bendrovė.
- 340 Taip pat atmestini Komisijos argumentai, kad tai, jog CDA įsigijo aktyvus, prieštarauja ekonominei logikai. Konstatuotina, kad per administracinę procedūrą Vokietijos institucijos kelis kartus pabrėžė, jog tai, kad CDA įsigijo dalį LCA aktyvų, atitiko šią logiką. Nors „komercinis (aktyvų) perleidimo pobūdis“ yra vienas iš aspektų, į kuriuos Komisija atsižvelgia nustatydamą piktnaudžiavimo faktą (ginčijamo sprendimo 118 konstatuojamoji dalis), ginčijamame sprendime ji nepateikia argumentų, kurie galėtų paneigti Vokietijos institucijų nuomonę.

- 341 Be to, pabrėžtina, jog paprasčiausia aplinkybė, kad perkant aktyvus 1998 m. sausio mėnesį LCA ir CDA valdė tas pats asmuo ir kad po šio sandorio CDA veikė rinkoje kaip bendrosios įmonės ir PA teisių perėmėja, neleidžia daryti išvados, kad LCA aktyvų pirkimas buvo skirtas išvengti ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatyto reikalavimo susigrąžinti pagalbą pasekmių. Šių aplinkybių nepakanka įrodyti, kad CDA veikė siekdama užkirsti kelią ginčijamo sprendimo vykdymui.
- 342 Galiausiai atmetini Komisijos argumentai, kad LCA aktyvai buvo nupirkti „en bloc“ ne per atvirą ir skaidrią procedūrą ir kad tokiu būdu tam tikriems LCA konkurentams buvo užkirstas kelias įsigyti aktyvus, kuriuos ši bendrovė naudojo vykdydama subsidijuojamą veiklą. Ir iš ginčijamo sprendimo, ir iš tam tikrų bylos medžiagos dokumentų bei Tiuringijos federalinės žemės ir CDA paaiškinimų per 2004 m. gegužės 5 d. teismo posėdį veikiau matyti, kad CDA įsigijo LCA aktyvus ne iš karto, o tik po bevaisių bandymų parduoti visą LCA trečiosioms įmonėms, tarp jų ir į bylą įstojusios šalies, ODS, valdančiajai bendrovei (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 176 punkte minėto sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 95 punktą).
- 343 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad Komisija neįrodė, jog buvo sudarytas sandoris, siekiant išvengti ginčijamo sprendimo pasekmių, kuris galėtų pagrįsti CDA pareigą grąžinti bendrajai įmonei ir jos teisių perėmėjoms suteiktą neteisėtą pagalbą.
- 344 Dėl to ginčijamas sprendimas, kiek jis susijęs su nurodymu susigrąžinti PBK, bendrajai įmonei, PA ir *CD Albrechts* suteiktą pagalbą iš CDA ir LCA, neatitinka neteisėtos valstybės pagalbos susigrąžinimo principų.

- 345 Tokia pati išvada darytina dėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnio nurodymo susigrąžinti 1 straipsnyje nurodytą pagalbą iš „visų kitų įmonių, kurioms buvo ar bus perleisti (PBK), (bendrosios įmonės) ar (PA) aktyvai ir infrastruktūra, siekiant išvengti šio sprendimo pasekmių“. Pakanka konstatuoti, kad nurodymo susigrąžinti pagalbą išplėtimas, įtraukiant šias įmones, pagrįstas tais pačiais motyvais kaip ir įtraukiant CDA.
- 346 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, šis ieškinio pagrindas yra pagrįstas.
- 347 Kadangi Pirmosios instancijos teismas bet kuriuo atveju negali vietoj Komisijos ar atitinkamos valstybės narės tiksliai apskaičiuoti pagalbą, kurią pastaroji privalo susigrąžinti, ginčijamo sprendimo 2 straipsnis dėl viso reikalavimo susigrąžinti pagalbą, kiek šis reikalavimas susijęs su šio straipsnio 3 dalyje nurodytomis įmonėmis, yra panaikintinas. Todėl ginčijamo sprendimo 2 straipsnis, kiek jis susijęs su nurodymu susigrąžinti 1 straipsnyje aprašytą pagalbą iš bendrovių CDA ir LCA bei visų kitų įmonių, kurioms buvo ar bus perleisti PBK, bendrosios įmonės ir PA aktyvai arba infrastruktūra, siekiant išvengti šio sprendimo pasekmių, yra panaikintinas.
- 348 Esant šioms sąlygoms, kitų Tiuringijos federalinės žemės ieškinio pagrindų nagrinėti nebūtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 349 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti Tiuringijos federalinės žemės išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

350 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo išlaidas. Todėl Vokietijos Federacinė Respublika padengia savo išlaidas.

351 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies trečiąją pastraipą Pirmosios instancijos teismas gali nurodyti kitiems įstojantiems į bylą asmenims, nenurodytiems 87 straipsnio 4 dalies pirmojoje ir antrojoje pastraipose, patiems padengti savo išlaidas. Šioje byloje ODS padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2000 m. birželio 21 d. Komisijos sprendimą 2000/796/EB dėl Vokietijos bendrovės *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* (Tiuringija) naudai suteiktos valstybės pagalbos, kiek jo:

— 1 straipsnio 1 dalyje į pagalbą bendrovėms *R. E. Pilz GmbH & Co Beteiligungs KG*, *Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG* ir *Pilz Albrechts GmbH* kompaktinių plokštelių gamyklos Albrechts staty-

boms, eksploatacijai ir konsolidacijai įtraukiama 54,7 milijono DM suma Bavarijos federalinės žemės garantijos forma, 3 milijonų DM suma reikalavimo atsisakymo forma bei 63,45 milijono DM ir 19,42 milijono DM sumos Tiuringijos federalinės žemės ir Bavarijos federalinės žemės suteiktų investicijų subsidijų ir paramos forma;

- 1 straipsnio 2 dalyje į pagalbą restruktūrizuoti bendrovę *CDA Compact Disc Albrechts GmbH* įtraukiama 33 milijonų DM suma dėl *PA/CD Albrechts* bendrovės kapitalo įsigijimo ir 21,3 milijono DM suma palūkanų lengvatų forma;

- 1 straipsnio 2 dalyje nustatoma, kad 3 milijonų DM pirkimo kaina ir BLA suteiktas 15 milijonų DM kreditas yra pagalba, skirta „restruktūrizuoti *CDA Compact Disc Albrechts GmbH*“;

- 2 straipsnyje nurodoma susigrąžinti 1 straipsnyje nurodytą pagalbą iš bendrovių *CDA Datenträger Albrechts GmbH* ir *LCA Logistik Center Albrechts GmbH* bei visų kitų bendrovių, kurioms buvo ar bus perleisti *R. E. Pils GmbH & Co. Beteiligungs KG*, *Pilz & Robotron GmbH & Co. Beteiligungs KG* ar *Pilz Albrechts GmbH* aktyvai ir (arba) infrastruktūra, siekiant išvengti šio sprendimo pasekmių.

2. Atmesti likusią ieškinio dalį.

3. Komisija padengia savo ir Tiuringijos federalinės žemės bylinėjimosi išlaidas. Vokietijos Federacinė Respublika ir *ODS Optical Disc Service GmbH* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Azizi

García-Valdecasas

Cooke

Jaeger

Dehousse

Paskelbta 2005 m. spalio 19 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

J. Azizi

Turinys

Teisinis pagrindas	II - 4189
Faktinės aplinkybės	II - 4193
A — Bendras kontekstas	II - 4194
1. Įmonės steigimo stadija (1990–1992 m.)	II - 4194
2. Restruktūrizavimo stadija (1993–1998 m.)	II - 4196
3. Tam tikrų aktyvų perėjimas MTDA nuosavybėn	II - 4197
B — Administracinė procedūra	II - 4197
C — Faktinių aplinkybių konstatavimas ir teisinis vertinimas	II - 4199
1. Finansinė pagalba, kurią Vokietijos Federacinė Respublika suteikė steigimo stadijoje	II - 4199
2. Finansinė parama restruktūrizavimo stadijoje	II - 4203
3. Dėl pagalbos susigrąžinimo	II - 4206
4. Ginčijamo sprendimo rezoliucinė dalis	II - 4207
Procedūra ir šalių reikalavimai	II - 4209
Dėl teisės	II - 4211
I — Preliminarios pastabos	II - 4211
II — Dėl ginčijamo sprendimo 1 straipsnio teisėtumo	II - 4212
A — Dėl galėjimo pagrįsti ginčijamą sprendimą disponuojama informacija ..	II - 4213
1. Šalių argumentai	II - 4213
2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4214
	II - 4305

B —	Dėl Bavarijos federalinės žemės (per BLA) PBK suteiktos garantijos ..	II - 4219
	1. Šalių argumentai	II - 4219
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4222
C —	Dėl Bavarijos federalinės žemės (BLA) atsisakymo reikalauti iš PBK sumokėti 3 milijonus DM	II - 4229
	1. Šalių argumentai	II - 4229
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4230
D —	Dėl investicijų subsidijų ir paramos už 63,45 milijono DM ir 19,42 milijono DM, kurias bendrajai įmonei ir PA atitinkamai suteikė Tiuringijos federalinė žemė ir Bavarijos federalinė žemė (per BLA) ...	II - 4232
	1. Šalių argumentai	II - 4232
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4237
	a) Dėl Tiuringijos federalinės žemės suteiktų investicijų subsidijų ir paramos	II - 4237
	b) Dėl Bavarijos federalinės žemės (per BLA) suteiktų investicijų subsidijų ir paramos	II - 4241
E —	Dėl THA <i>Robotron</i> ir bendrajai įmonei suteiktos garantijos	II - 4243
	1. Šalių argumentai	II - 4243
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4248
F —	Dėl 25 milijonų DM kredito, kurį TAB suteikė PA	II - 4251
	1. Šalių argumentai	II - 4251
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4253
G —	Dėl 20 milijonų DM kredito, kurį TAB suteikė PA	II - 4259
	1. Šalių argumentai	II - 4259
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4259

H —	Dėl 3 milijonų DM pirkimo kainos, kurią TIB sumokėjo PBK	II - 4260
	1. Šalių argumentai	II - 4260
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4262
I —	Dėl 12 milijonų DM dotacijų kapitalui, kurias TIB suteikė PA	II - 4264
	1. Šalių argumentai	II - 4264
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4266
J —	Dėl TIB ir TAB įsigytų PA akcijų	II - 4268
	1. Šalių argumentai	II - 4268
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4269
K —	Dėl 2 milijonų DM kredito, kurį BLA suteikė PA	II - 4270
	1. Šalių argumentai	II - 4270
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4270
L —	Dėl 3,5 milijono DM akcininkų paskolos, kurią TIB suteikė PA	II - 4273
	1. Šalių argumentai	II - 4273
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4273
M —	Dėl 15 milijonų DM kredito, kurį BLA suteikė <i>Pilz</i> grupei	II - 4274
	1. Šalių argumentai	II - 4274
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4275
N —	Dėl 15 milijonų DM kredito, kurį TAB suteikė <i>CD Albrechts</i>	II - 4276
	1. Šalių argumentai	II - 4276
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4277
O —	Dėl 7 milijonų DM kredito, kurį BLA suteikė <i>CD Albrechts</i>	II - 4278
	1. Šalių argumentai	II - 4278
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4279
		II - 4307

P —	Dėl 9,5 milijono DM kredito, kurį TAB suteikė <i>CD Albrechts</i>	II - 4282
	1. Šalių argumentai	II - 4282
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4283
Q —	Dėl iš viso 21,3 milijono DM palūkanų	II - 4284
	1. Šalių argumentai	II - 4284
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4286
III —	Dėl ieškinio pagrindų, susijusių su ginčijamo sprendimo 2 straipsnio teisėtumu	II - 4287
A —	Preliminarios pastabos	II - 4287
B —	Dėl EB 87 straipsnio 1 dalies ir EB 88 straipsnio 2 dalies pažeidimo ..	II - 4288
	1. Šalių argumentai	II - 4288
	2. Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 4291
	Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 4301